
מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 17

מיום ג', כ"ו בכסלו תש"פ, 24.12.2019

משתתפים:

ראש המועצה	שי רוזנצוויג
סגן ומ"מ ראש המועצה	שירי זיידמן
חבר מועצה	אייל רוזנפלד
חברת מועצה	רחל שטיינר
חברת מועצה	אורית שגיא
חבר מועצה	אלי כהן
חברת מועצה	שלומית ארצי
חבר מועצה	משה אופיר
חברת מועצה	דליה נחום-לוי

נוכחים:

מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל
גזבר המועצה	אילן דולב
יועץ משפטי	עו"ד ברוך חייקין
מנהלת מתנ"ס יוצאת	אירית רימון חיון
מנהלת מתנ"ס נכנסת	רונית דדון
רב היישוב	הרב דוד אחיון
חב"ד	הרב שניאור רסקין
קב"ט המועצה	אריה זיסמן

ישיבת מועצה מן המניין מס' 17 – 24.12.19
--

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 15 + 16.
2. הדלקת נרות – הרב אוחיון.
3. פרידה ממנהלת המתנ"ס היוצאת אירית רמון וקבלת המנהלת הנכנסת רונית דדון.
4. שאילתות:
אורית שגיא – הכנסות לקבל בדוח המאזן הרבעוני.
5. הצעות לסדר:
א. אגרות שמירה – אורית שגיא.
ב. כביש הגישה לגבעת טל – אלי כהן.
ג. צילום ישיבות המועצה – אורית שגיא.
ד. נעמה יששכר – שלומית ארצי.
6. שינוי הרכב ועדת חינוך.
7. פתיחה, הגדלה וסגירת תב"רים.
8. אישור הלוואה בסך 2.5 מיליון ₪ במסגרת תוכנית ההבראה.
9. חידוש מסגרות אשראי לזמן קצר (חח"ד) לשנת 2020.
10. פתיחת חשבון בנק בבנק הדואר לטובת גן סחלב.
11. פתיחת תב"ר תוכנית הבראה וחשבון בנק ייעודי לטובת תוכנית ההבראה.
12. עדכוני ראש המועצה.

2. הדלקת נרות – הרב אוחיון.

שי רוזנצוויג:

ערב טוב. אני רוצה לפתוח את ישיבת מועצה מן המניין מס' 17. איתנו נמצאים רונית דדון, אירית רימון, דליה נחום-לוי, רחל שטיינר, אייל רוזנפלד, חייקין, אנוכי, הרב אוחיון, הרב שניאור, עו"ד שירי זיידמן, משה אופיר, עו"ד שלומית ארצי, אורית שגיא, אלי כהן, אודליה וזיסמן. אני מציע שנפתח בהדלקת נרות לחג, על מנת שנוכל לשחרר את האנשים ולפתוח ככה בברכה גם את הישיבה. אולי ירצו להישאר לשמוע.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

הרב דוד אוחיון:

אם ירצו, בחירתם. אז כבוד הרב אוחיון, שלך. אני רציתי להגיד משהו הלכתי, אבל הוא קצת הומוריסט. שאלו למה אוכלים סופגניות? הרי מנהג ... הוא. אתה רואה, אפילו דברים הכי פשוטים שנעשים, יש להם יסודות, יש להם מקורות. אז למה אוכלים סופגניות? שאלו את האבא של הרמב"ם, הרב מימון עליו השלום, בזמנו הוא היה דיין. קראו לו הדיין הרב מימון. הבן שלו היום בוודאי יותר גדול, יודעים שהיד החזקה וכל זה. אז שאלו אותו למה אוכלים סופגניות?

משה אופיר:

הרב דוד אוחיון:

כבר אז אכלו סופגניות? לפני 500 שנה? יותר מסופגניות. היו דברים, לביבות, וכל הדברים הללו. אז שאלו אותו. אז הוא אמר שהיוונים, הרי אחד מהדברים שהם רצו לעשות שינוי ביהודים זה שיהיו כמו התרבות שלהם. ואחד מהדברים זה היה פיתוח הגוף. ללכת ולפתח את הגוף. אז החליטו לאכול סופגניות בשביל להשמין, בכדי שלא יהיה פיתוח הגוף. אז אני אמרתי להם שתדעו, לגבי לפחות, היוונים לא הצליחו. טוב, רבותי, אנחנו נברך על הנרות, ברשותכם, ברשות ראש המועצה, ברשות כל הנכבדים פה בעזרת השם, ושיהיה לכם חנוכה שמח ושתזכו בעזרת השם שתמיד יהיה לכם אורה ושמחה.

יש בסגולה, בחנוכה, האור של חנוכה שזה אור

רוחני גדול. שהוא מביא לבן אדם אור, זה דבר של שמחה. שהוא מביא לשאוב שמחה לכל השנה, בעזרת השם. אני מברך אתכם שתזכרו לזה, לא רק בשנה הזאת, בכל השנים.

*** הדלקת נרות ***

הרב דוד אוחיון:

תזכרו לשנים רבות מהנות וטובות. רציתי להגיד לך שאתמול נראה לי במועצה כולם מתיוונים, לא הביאו לנו סופגניות.

משה אופיר:

את הכיבוד קניתי מכספי. פעם הבאה תיקח את ההערה במקום. אגב, בהקשר של הנר, משהו מאוד מעניין ששמעתי. יהודי אחד הגיע לרב והרב שאל אותו איזו שאלתא. אומר לו, מה זה זה? אומר לו זה נר, מה זה מה זה? אומר לו זה נר? אומר לו זה לא נר. זה הרבה שעווה, ובפנים יש חוט. אומר לו לא, זה נר. לא, לא, אתה יודע מתי זה נר? ברגע שמדליקים את זה ומפיצים את האור, זה נר. מה זה אומר? שלכל אחד מאיתנו יש את חבילת הבסיס, יש הכל. אבל צריך באמת את העשייה, להדליק את האור. זה תלוי בנו, בכל אחד מאיתנו ואני מאחל לכולנו חג שמח, ושתמיד יהיה אור בביתנו. תודה רבה לרב אוחיון ולרב שניאור. חג שמח. אנחנו נתחיל ותודה באמת לרב שהגיע לברך אותנו ולהדליק איתנו נרות. אודליה מצטרפת, תודה.

שי רוזנצוויג:

בוא נעבור לסעיף 3.

משה אופיר:

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 15 + 16.

תן לי להתחיל, בבקשה. נגיע עוד מעט לסעיף 3. רק בשביל הפרוטוקול. אישור פרוטוקולים 15 ו-16, אם אין משהו מיוחד? אם יש הערות? לא קיבלנו במייל. אם אין, האם אפשר לאשר פה אחד? פה אחד מאשרים את פרוטוקולים ישיבות 15 ו-16.

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד את פרוטוקול מס' 15. מאשרים

החלטה:

פה אחד את פרוטוקול מס' 16.

3. פרידה ממנהלת המתנ"ס היוצאת אירית רמון וקבלת המנהלת הנכנסת רונית דדון.

שי רוזנצוויג:

אפשר להגיע לסעיף מס' 3, משה? אנחנו רוצים להיפרד היום מאירית, מנהלת המתנ"ס שלנו בשנים האחרונות, ולקבל בברכה את גב' רונית דדון, שנבחרה אחרי תהליך ממושך להחליף אותה. עוד מעט תספרי לנו לאן הדרך, אבל כשאירית באה ועדכנה שהיא רוצה להתקדם, כמובן שלא עמדנו בדרכה ואנחנו פרגנו, אחרי כל כך הרבה זמן של עשייה משותפת ופורה, חשבנו שכן נכון לפרגן. ואנחנו שמחים בדרך החדשה. יש משהו שעשינו בשבילך, ואני רוצה להקריא. וזה נכתב מהלב.

אירית היקרה. אנו מבקשים להודות לך על תרומתך החשובה לפיתוח, קידומו של המרכז הקהילתי באלפי מנשה. כיהנת בתפקיד מרכזי, חשוב, מורכב, מאתגר ואחראי ועשית את המיטב. במשך שש שנות עבודתך תרמת מניסיוןך וכישוריך למען טיפוח תרבות הפנאי של תושבי אלפי מנשה, והפיכת המרכז הקהילתי ללב העשייה החברתית והתרבותית. אנו מעריכים ומוקירים את עשייתך ומאחלים לך כל טוב, שפע בריאות, אושר והצלחה בהמשך הדרך. אני חושב שמגיע לה כפיים. שי קטן.

אירית רימון חיון:

תודה רבה. אז אני רוצה להקריא גם. אני אוציא משקפיים. כשבאתי לפה לא היה. זה קרה. העיניים הטרטוטות והלילות כימים. אני רוצה להקריא, זו איזשהי אמירה שמבחינתי הקראתי אותה גם בישיבת ההנהלה כשנפרדתי מהנהלת המתנ"ס. זה משהו שהולך איתי בחברה למתנ"סים הרבה מאוד שנים ואני חושבת שזה משהו שמדבר פה אל כולם ובאמת צריך להיות פה איזשהו לפיד. אנחנו מדברים בחנוכה, לפיד לאותם אנשים שבחרים בדרך הציבורית והקהילתית.

"לך אל האנשים, חיה בינותם. למד מהם. קח את אשר הם יודעים ובנה את הטוב שיש בכוחם לתת. הצלחתך תימדד כאשר בלכתך יאמרו האנשים 'כל זה עשינו בעצמנו'". זו באמת המחויבות שלנו והאחריות שלנו בתפקידים שלנו, לתת את הכוח ואת היוזמה ובהחלט את יכולת ההובלה ולתת באמת לאנשים את התחושה שהם צריכים לקחת אחריות על איכות החיים שלהם ולתת להם באמת את הפלטפורמה לעשות את זה. אז אני מאחלת לכולם שנמשיך להיות מחויבים ומשמעותיים למטרות, שנדע למצוא את האיזון המיטבי במשימות ובחלומות. שנכבד, נבנה, נחזק ונקדם את עמיתנו בסולידריות, צוותים, הנהלות, משפחות, תושבים וקהילות. ובהערכה ובאמת תודה, על שש שנים בהחלט מאתגרות, פוריות, מספקות. מאוד מחברות למקום הזה. עברנו לא מעט. אני מודה, באמת, להנהלה, שהיתה בהחלט מפרגנת, מחזקת, תומכת. זה המקום להודות לדליה שהובילה את זה, בהחלט בעוז וברצון ובאמת סייעה באתגרים לא פשוטים. והיו אתגרים מאוד גדולים. בהנהלת המתנ"ס הצגתי גם את העשייה שנעשתה ואת האתגרים הלא פשוטים שנמצאים בפתחם של כל היושבים פה. זה מקום להודות לצוות. צוות נפלא, מחויב, מקצועי, שבאמת הדברים לא היו קורים בלעדיו. זה גם המקום להגיד תודה לשלמה, על זה שהוא קיבל אותי, מנהלת חדשה, ומהר מאוד עזרו לי להיות ותיקה ומשופשפת. אז תודה באמת על האתגרים ועל התמיכה. בהצלחה ענקית לרונית. אני כל כך שמחתי שהיא רצתה לבוא וזה הצליח. אז אני מאחלת לך באמת את כל ההצלחה. והיא יודעת שאני נמצאת לכל דבר שצריך ואפשר לעזור ולקדם. ותודה קודם כל, יש פה רק את זיסמן שיושב מאחורי, אבל יש פה מנהלי מחלקות ושיתופי פעולה ייחודיים. אני עכשיו עוברת בהרבה מאוד מקומות, ובהחלט אני חושבת שהתשתית, שיתופי הפעולה שקיימים פה הם

קריטיים כדי שזה יצליח. על אחת כמה וכמה במקום כזה. ועל זה צריך לעבוד ולא לוותר. כי מפעם לפעם היתה איזו נטייה קצת לוותר, ואסור לעשות את זה. כי רק בדרך הזאת הדברים האלה יוכלו לקרות ולהתקדם. ואני חושבת שזה באמת הבסיס, דווקא בתקופות האלה. כי הכוחות בראש ובראשונה נמצאים מבפנים. וצריך להעריך אותם וצריך לתת להם את היכולת באמת לפרוח. וכמו שאתם יודעים, גם החנוכיה, בלי השמן לא היתה דולקת. אגב, אני נולדתי בנר ראשון של חנוכה. אז אני חושבת שבאמת האחריות פה סביב השולחן לדאוג שיהיה השמן. כי אחרת המתנ"ס, שהוא הלב הפועם, יהיה לו מאוד קשה להמשיך ולהתקדם. ואני מאמינה שיש פה את הרצון ואת הכוחות לעשות שזה יקרה. כי באמת, איך הסלוגן של המתנ"ס? 'להפוך אנשים לבית', ואת זה צריך להמשיך ולעשות. אז תודה לכולם. שיהיה בהצלחה וחג שמח והרבה אור.

דליה נחום-לוי:

אירית, אני חושבת שרגע החיבור היה עוד בוועדת הבחירה. ושם הסתכלנו אחת על השנייה, והיה ברור לנו שאנחנו משלימות אחת את השנייה. אני מודה לאירית שזרמה עם הג'וקים שהיו לי. אני מודה לאירית שהיא לא נשברה, גם בתקופות קשות. המשכנו לעשות יש מאין. למרות המצב הקשה ולמרות הקשיים, עצם התחושה שיש לך פרטנר שאתה יכול לעבוד איתו, וגם כשהיינו צריכות לשבת בלילות ולתפור ולעשות אז זה נעשה בכיף. וכשאירית ככה סיפרה לי כדרך אגב שהיא עומדת להגיש מועמדות, אני הייתי חצויה. מצד אחד, נורא רציתי לפרגן, הולכת לתפקיד בכיר יותר. אבל מצד שני לא רציתי לאבד אותה פה ביישוב. כי לא ידעתי מה יבוא אחרי. וידעתי שלא כל אחד יהיה מסוגל לעמוד במצב שאנחנו נמצאים בו. וכמה שאני אומרת תודה וכמה שאני אגיד תודה זה עדיין לא מספיק. מה שבטוח, נרקם קשר שהוא מעבר להנהלה

ומנהלת מתנ"ס.

אתם תשמרו על קשר, נראה לך?
בוודאי, מה? איזו שאלה. ורונית היקרה. הגעת למצב
לא קל. אבל גם את קורצת מחומר של הלא מוותרים.
שאנחנו עושים את הדרך. ואני מאוד מקווה שתצליחי
לעמוד במשימה הקשה הזאת ובתקופה הקשה
הזאת. את יודעת, האור בקצה המנהרה. לנסות
ולחפש אותו ולראות איפה הוא נמצא וללכת לכיוון.
אני מניחה שאירית תעזור, תיתן טיפים וזהו, ואני
מאחלת לכולם שבאמת המתנ"ס יעמוד על הרגליים
ויצא לדרך. ותודה לשתיכן.

תודה לדליה. אני רוצה להגיד, לפני שרונית, ככה
תגידי על עצמך כמה מילים, מצטרף לכל מה שדליה
אמרה ואתם רואים שזה נאמר מהלב והתרגשות.
בכל זאת, שש שנים לא הולך ברגל. והחיפוש אחר
מחליף/ה היה די ארוך.

שש שנים כמעט כל יום.

ממש לא מובן מאליו.

פיני יודע?

פיני ידע איפה למצוא אותי כשלא הייתי בבית.
גם עכשיו הוא יודע. ואת רונית, אני חייב לומר,
שמיד התרשמתי מהרצינות שלה, מהמקצועיות שלה.
ראית שהבחורה באה לעבוד. מכירה את החומר.
מבינה את הראש ואת השפה. הראש הוא איך כן. לא
מכירה מושג איך לא. ראינו פה כבר אירוע למופת.
מצעד הלפידים שהיה מוצלח מאוד, ועל כך תודה
רבה. ככה כבר טבילת אש. לא ראשונה. כבר היו
קצת. אני בטוח שאנחנו נעבוד בשיתוף פעולה לא
מעט, כמו שדליה אמרה ורמזה, וגם אירית. זה הכל
בשיתוף פעולה. זאת אומרת אנחנו כמועצה גם
צריכים לספק את השמן הזה. שמן אנחנו בסדר. יש
לנו בעיה קצת עם המזומנים, שזה אנחנו קצת
מתקשים. אבל כשאנחנו באנו ובאמת חיפשנו מישהו
שיחליף, זה מתוך מטרה להצליח ולעלות בחזרה על

שי רוזנצוויג:

דליה נחום-לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום-לוי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

דליה נחום-לוי:

שי רוזנצוויג:

דרך המלך ובאמת לתת את הכלים הנכונים להצליח ולא עכשיו למתוח את הזמן ולמשוך את הזמן, כי אנחנו לא שם. אז אני מאמין בכישורים שלך. אני רוצה לאחל לך בהצלחה. ככה ספרי קצת על עצמך, מאיפה באת, האני מאמין.

אורית שגיא:

אפשר להגיד כמה מילים, לפני שרונית תכניס אותנו לעתיד? טוב, אז קודם כל אני רוצה להגיד לך תודה, אירית. באמת על שש שנים מאוד מאתגרות. אני חושבת שעשית את המתנ"ס למשהו שהוא לגמרי מושתת על הערכים שכולנו מאמינים בהם ביישוב. ועשית יש מאין. ואנחנו כל הזמן אומרים שיש תקופה קשה, אבל מישהו פעם אמר לי שהחיים הם תקופה קשה. אז לך רונית, אני רוצה להגיד שאני לא חושבת שזה עניין של תקופה. האתגרים כל הזמן באים והולכים. הם כל הזמן אחרים. אנחנו חיים ביישוב שהוא מאתגר. שמצד אחד הוא יישוב מאוד קהילתי. יש בו צורך מאוד חזק בלייצר את הקהילה הזאת. לשמחתנו הרבה, וגם יש אנשים מדהימים במתנ"ס שעושים עבודת קודש בהתנדבות, שבזכותם כל הדבר הזה מתקיים. ומצד שני, יש לנו את הקשיים האובייקטיביים. אנחנו הרבה פעמים רוצים אירועים שהם, אני אומרת מרצדס, ואנחנו יכולים לשלם על סוסיתא, פחות או יותר.

לא בטוח.

דובר:

אורית שגיא:

בערך. ולכן האתגר הזה הוא באמת on going. הוא כל הזמן מתמשך וזה אתגר מאוד משמעותי. אבל אירית, צלחת אותו ביחד עם דליה וביחד עם כל הנהלת המתנ"ס, שבאמת השקיעו רבות. אני רוצה לאחל לך רונית, בהצלחה. אני חושבת שזה יפה מאוד שכולנו באמת ובתמים מאמינים שהמתנ"ס הוא דבר מאוד משמעותי. הוא חלק בלתי נפרד מהמהות של היישוב הזה. אני חושבת שלנו, כמועצה, יש אחריות לא רק לשלוח אותך למשימה, אלא גם לתת לך את כל הכלים ואת כל מה שצריך כדי לבצע

אותה. ואני מקווה שנעשה את זה. שנעמוד בזה ואנחנו כאן לרשותך. אני לרשותך. כל אחד פה יתייחס באופן אישי. ואני מאחלת המון בהצלחה לך ולנו.

תודה רבה.

רונית דדון:

אירית רימון חיון:

רק הזכרת לי, מההתרגשות. ברור לחלוטין שהרבה מאוד דברים לא היו קורים בלי המתנדבים. יש בהחלט קבוצה, 55+, אני לא אתחיל למנות, כי בטוח אשמיט מההתרגשות ואז זה יפגע. אבל בהחלט אחד הדברים שהצליחו להניע ולהתניע תהליכים, גם תהליכים שהרבה שנים לא היו והצליחו לחדש אותם, זה בזכות קבוצה ענקית של מתנדבים, שמוכנים באמת לילות כימים לגייס כספים, לגייס משאבים, לגייס אחד את השני. אנחנו מדברים על חנוכה נר ונר מחבר. והחשיבות המאוד גדולה לשמר אותם, להשקיע בהם, לתת להם את הפלטפורמה ואת היכולת להמשיך ולפעול. כי הם עושים עבודה מופלאה, שאין לה, ואני אומרת לכם, אני מתחילה להסתובב. אין אח ורע במקומות אחרים. וזאת אחת המשימות הכי משמעותיות. לתת להם להמשיך ולפעול.

רונית דדון:

טוב, אז אני גם מצטרפת לתודות שלכם לאירית. וכבר אני אומרת לך, על כל מה שאני מכירה ולומדת, אז באמת תודה על כל השש שנים שהשקעת ותרמת ונתת. אני יכולה להגיד לכם באמת, מנקודת מבט שלי, לא מובן מאליו. והרבה בהצלחה בתפקיד החדש.

תודה, תודה.

אירית רימון חיון:

רונית דדון:

אז קצת באמת רקע על עצמי. אני גרה בפתח תקווה. יש לי שלושה בנים, בשנות ה-20 לחייהם. יש לי נכדה שנולדה לפני חצי שנה מהבן הבכור שלי. הם שלושתם מהנדסים, אז אני באמת גאה במה שנקרא בכך שאנחנו כל הזמן כהורים אומרים שההשקעה שווה, כי יום אחד נקצור את הפירות. אז באמת יש

לי ככה איזשהו תחושת סיפוק בעניין הזה. מבחינת העשייה, נולדתי בפתח תקווה. יצאתי לנח"ל. עשיתי שלוש שנות שירות. מכ"ית לבנים, הייתי ממש אילוף הסוררת היה שם מבחינת ככה. ובכל אופן, היינו מיועדים לקיבוץ כפר עזה. זה כמובן לא הספיק. היום זה בצל עוטף עזה, אבל אז באמת קיבוץ מאוד ותיק. אתה פותח ברז, יוצא לך שם גזוז. הולך למועדון חבר, פותח ברז, יוצאת לך בירה. אז חיפשנו, בן הזוג שלי, כיום בעלי, איזשהו משהו שהוא קצת יותר מאתגר. הגענו למצפה שלם. היינו שם חברי קיבוץ 12 שנה. שם עשיתי תפקידים בתחום גם תרבות וקהילה, ניהלתי את התרבות בקיבוץ ובאזור. במועצה האזורית. הבאנו את החברה למתנ"סים לשם, בתקופה שלי. אחר כך הייתי מזכירת קיבוץ, מנהלת קהילה, מה שנקרא. יצאתי לניהול מחלקת התרבות של התנועה הקיבוצית. ואז קיבלתי פרספקטיבה של כל התנועה, כל רכזי התרבות בתנועה הקיבוצית ואז התחברתי לחברה למתנ"סים. בתנועה הקיבוצית הייתי בתפקידים 15 שנה, בתרבות וקהילה. ואז התחברתי לחברה למתנ"סים. ניהלתי במשך 21.5 שנה מתנ"סים בפתח תקווה, במזרח העיר. שכונות שיקום לשעבר. זה שני מתנ"סים. אותה יישות משפטית אבל ממש שני מתנ"סים נפרדים לחלוטין. שני ספרי תקציב, בגלל שתי שכונות עם שונות מאוד גדולה והיה מי שהחליט שכדי להמשיך לחיות, זה שני בנים מסוכסכים, צריך ממש לעשות הפרדה. זה היה מאוד מורכב. שי באמת צודק. אין מילה של אין. אני גם לא אוהבת שמספרים לי מה לא. אני מאוד אוהבת להסתכל על מה כן ומזה לצמוח. והלצמוח יש מאין אז זה באמת משורתינו. עשיתי הרבה דברים שם בפתח תקווה. החברה למתנ"סים יוצאת משם בסוף דצמבר. אבל כל הפעילות צמחה בעשרות אחוזים וכן הלאה. באמת הרגשתי שאני עושה ציונות. שאני קמה

בבוקר, כמו שעשיתי בתנועה הקיבוצית, אז גם, בפתח תקווה אבל בשכונות מאוד קשות. אז כל בוקר זה היה להתעורר לתוך ציונות. וכשבאמת שמעתי על התפקיד שמתפנה פה, מאוד סקרן אותי. באתי לסיור כאן. אירית הזמינה אותי לאיזשהו סיור ובאמת ממש הרגשתי את הקהילתיות. מאוד החזיר אותי לווייב של התנועה הקיבוצית, לקיבוץ, מאוד, ממש. מאוד מזכיר. גם הקהילתיות כאן. אמנם איפה שאני הייתי, הייתי במקום הרבה יותר קטן, אבל אחר כך יצאתי לתנועה. ממש אותו וייב. ויש פה שורשים של קהילתיות שמאוד מדברים אלי. אני יכולה להגיד שאני כמעט סוגרת חודשיים, אני באמת מרגישה, כל יום שעובר ככה זה כאילו יום זה חודש. ואני מאוד מתחברת למקום.

אני רוצה להגיד תודה באמת לכל היושבים כאן, על תמיכה. רובכם בדרך כזו או אחרת הכרתי, בטח את דליה ובטח ובטח את שי ואת אודליה, שאני באמת ברמה היומיומית עובדת איתם וממש יכולה להגיד שאני מאוד נהנית מתמיכה בלתי רגילה שלכם, שי ואודליה. ובאמת עם תחושה של בוא נגיד, החיבור הזה של כולנו באותה קלחת של לראות איך צולחים את המשבר, וכן פורצים קדימה. אני כן מרגישה פה את האווירה של סכין בין השיניים. אני יכולה להגיד שמהשטח אני מאוד מרגישה את זה. שעושים היום את הכל כדי לצאת מהמשבר הזה ויש את תחושת המחויבות שעושים את הכל כדי לראות איך צומחים ביחד ומוציאים גם את המתנ"ס מהפלונטר הזה שהוא נקלע אליו.

אני רוצה להגיד תודה לדליה על השותפות שהולכת ונרקמת. אני רוצה להגיע להנהלה עם דברים שהם מעשיים. אני בכוונה מתחמקת מישיבת הנהלה ראשונה. אין לי ברירה, בינאר היא תהיה. כי סוף סוף אישרנו, רואה החשבון סיים את מאזני 2018. אבל באמת אני רוצה להגיע להנהלה עם איזשהן

בשורות יותר טובות. ושי איתי יד ביד בעניין הזה. אז באמת נקווה שנצליח.

אני יכולה לספר לכם. ביום חמישי הקרוב הולך להגיע לכאן מנכ"ל החברה למתנ"סים, רז פרויליך. לפגישה של שעה וחצי, והמוטו שאנחנו הולכים להציג לו זה באמת ראייה של חיבורים ושיתופי פעולה בין המתנ"ס לבין המועצה. ואני רואה את מה שאני, באג'נדה שלי, תמונת מצב שאנחנו באמת זרוע אחת, יד אחת שעושה את הכל ביחד.

שי רוזנצוויג: תודה רבה לכם. בהצלחה. ואירית, את לא הולכת לשום מקום בגדול. נשארתי באזור. את באה לבקר ויש לך פה –

אירית רימון חיון: אני רק עולה צפונה, זה הכל. בסדר גמור. אבל תרגישי פה בבית. ורונית, את כבר מרגישה בבית. תודה רבה.

שירי זיידמן: לאן צפונה?
אירית רימון חיון: עכשיו אני מנחה בצוות הניהול של מחוז חיפה. אני עברתי ממחוז מרכז למחוז חיפה. ואני מנחה מנהלים, כמו שלנו יש.

שירי זיידמן: שיהיה המון בהצלחה.
שי רוזנצוויג: המון המון בהצלחה.

אירית רימון חיון: אני בהחלט מכירה רבות... מגדל העמק וטבעון. כל עוד לא יורד גשם זה מה זה יפה. ציפורים מצייצות, השמש זורחת. ומי שנוסע צפונה גם אין לו פקקים. תשמעו, זה פטנט.

שי רוזנצוויג: תודה רבה.
אירית רימון חיון: תודה לכם.

4. שאלות: אורית שגיא – הכנסות לקבל בדוח המאזן הרבעוני.

שי רוזנצוויג: נמשיך בסדר היום. שאלתה מס' 1. תקריאי. אתן כמובן מוזמנות להישאר פה בישיבה. איך שאתם רוצים.

אודליה גוטל: שאלתה של חברת המועצה אורית. בדוח המאזן

הרבעוני נרשמו 4.6 מיליון ₪ בכספים העתידיים להתקבל. המשמעות היא שהגרעון הרבעוני עומד על 3.4 מיליון ₪ הוא גרעון בפועל של 8 מיליון. אבקש לדעת מהיכן אמורים להתקבל הכספים אשר נרשמו בדוח, מתי ומהן האסמכתאות הקיימות לכל סעיף. תשובת ראש המועצה.

שי רוזנצוויג:

אני אקריא את זה. הגירעון בפועל אינו עומד על 8 מיליון כפי שהסקת. הרשות עובדת קשה על מנת לעבוד בתוכנית ההבראה, אשר קבעה ואישרה בין השאר גירעון של 4.4 מיליון ₪ לשנת 2019 וכל הנתונים מראים כי אנחנו אכן נעמוד בו. כל הסכומים שהיו אמורים להתקבל אכן התקבלו. הסכום שנכתב בדוח המאזן מורכב מכספים אשר,

אורית שגיא:

לא, אבל אי אפשר, שי, שנייה רגע. בוא תניח את הסופגניות. (מדברים ביחד)

אודליה גוטל:

אז תני לו רגע לסיים את הנושא. מה עוד עושים? לא, מה מפריע. אם מפריע, אני מעצור. זה גם כתוב, חבר'ה. אני רק מקריא את זה. כל אחד יכול לקרוא. אני מקריא את זה לפרוטוקול. סכום שנכתב בדוח המאזן מורכב מכספים אשר כתובים בכרטסת הכנסות לקבל על סך כ-3.9 מיליון. מורכבת בעיקר מ-50% הכנסות גבייה, ביוב, מים, ארנונה, שמירה, הנגבים בחודש אוקטובר בכרטיסי אשראי, כפי שנעשה כל רבעון זוגי, ובנוסף עוד כ-668,000 ₪ ממשרד החינוך, שנכנס ב-2 לאוקטובר, מופיע בדוח מית"ר חודש ספטמבר וכ-2 מיליון ממשרד החינוך שנכנסו ב-7 באוקטובר מופיע בדוח מית"ר אוקטובר. כל ההכנסות נתקבלו בפועל לחשבון הבנק, וכולם בגין דוח רבעון 3. שאלת הבהרה?

אורית שגיא:

טוב, קודם כל יש לי גם הערה וגם שאלה. אני לא הסקתי שהגירעון עומד על 8 מיליון. אני שאלתי שאלה ושאלתי אותה ברצינות גמורה. ואני גם לא מטילה ספק בעבודה של המועצה כדי לעמוד

בתוכנית ההבראה. אבל אני חושבת שהתשובה שלך לא נותנת מענה לשאלה שלי וגם יש לי שאלת הבהרה ממנה. קודם כל, לגבי ה-2.5 מיליון שהגיעו ממשרד החינוך. אתה אומר שזה החזר הצעות, בסדר גמור. עוד 668 אלפי שקלים ממשרד החינוך, שלא רשום כאן במה בדיוק מדובר.

במית"ר ספטמבר. כל חודש אנחנו מקבלים דוח מית"ר. דוח מית"ר נכנס בשני לחודש הבא בגין חודש קודם.

אילן דולב:

איפה זה דוח מית"ר? אני לא יודע.

משה אופיר:

במשפט, תגיד מה זה דוח מית"ר.

שי רוזנצוויג:

כדאי שתכירו. אבל אתם יכולים להיכנס לזה באופן חופשי. לכל הרשויות בארץ, לכל בתי הספר, משרד החינוך הקים אתר אינטרנט. תרשמו באינטרנט מית"ר. ואתם יכולים לראות שם את כל הרשויות בארץ, כמה כסף הם מקבלים ממשרד החינוך כל חודש. הדוח הזה מתעדכן. אפשר, דרך אגב, להוציא דוחות אחורה, רטרו הרבה מאוד שנים ולעשות חתכים שונים באקסל. דוח מאוד ... אנחנו מקבלים כל חודש ממשרד החינוך. הכסף הזה מופיע,

אילן דולב:

זה כולל את ההסעות?

משה אופיר:

הכל, הכל. כל ההתחשבות שלנו עם משרד החינוך. הכל מכל וכל. בסדר? גננות, סייעות, ניהול עצמי, הכל.

אילן דולב:

הנה, אודליה כבר יודעת מה רציתי לבקש.

אורית שגיא:

לא, לא ידעתי מה רצית לבקש.

אודליה גוטל:

והדוח הזה הוא ציבורי, הוא פומבי, ואתם יכולים לראות אותו גם. אנחנו מקבלים אותו, שוב, השיטה היא בגין החודש הקודם, משרד החינוך מעביר בראשון לחודש העוקב. בסדר? משלם אחורה. לכן יש 600,000 שקל.

אילן דולב:

יש לי שאלה, אילן. בסדר?

אורית שגיא:

שאלת הבהרה.

שי רוזנצוויג:

שאלת הבהרה. התשלומים בכרטיסי אשראי

אורית שגיא:

שמתקבלים או תשלומי הארנונה שמתקבלים בתחילת השנה או הוראות הקבע שיש לך, התקציב שלך מחולק לפי רבעונים ואתה רושם את ההכנסות בכל רבעון של אותו רבעון. אתה הרי לא רושם בתחילת השנה את כל ההכנסות העתידיות מהוראות הקבע ומכרטיסי האשראי שאנשים שילמו לך כהכנסה שהתקבלה בינואר. אני טועה? כן, את טועה.

אילן דולב:

למה?

אורית שגיא:

ברגע שנכנס כסף, ארנונה נרשמת על בסיס מזומן. ברגע שנכנס כסף זה נרשם במועד שזה נכנס לאותו רבעון. אלו ההנחיות של משרד הפנים.

אילן דולב:

אני לא מבינה אבל את התשובה שלך כאן. אתה כותב כאן שכרסטת הכנסות לקבל ע"ס 3.9 מיליון מורכבת בעיקרה מ-50% הכנסות גבייה, ביוב, מים, הנגבים בחודש אוקטובר. חודש אוקטובר הוא לא החודש שנכנס ברבעון. אז למה ההכנסה הזאת נכנסת ברבעון?

אורית שגיא:

אז אני אסביר. בכרטיסי אשראי, כשיושב רואה החשבון, אגב זה נעשה במשך שנים פה במועצה, וככה כל הרשויות מתנהגות. בדקנו את זה גם עם החשב המלווה. הכנסות של כרטיסי אשראי בתום רבעון אנחנו מסתכלים כמה כסף הדוח, בשונה ממזומן, כרטיסי אשראי את מקבלת אותם בתאריכים נקובים. ב-2 וב-8, בגין החודשים הקודמים. אז כרטיסי אשראי ניתן לרשום את ההכנסות שלהם בגין החודשים הקודמים. אנחנו, לצורך ההגינות, לא רושמים את מלוא ההכנסה, אנחנו רושמים 50% מההכנסה. כי אנחנו יודעים, וזה רק בחודשים אי זוגיים, אנחנו רואים סכומים כאלה גדולים. בחודשים זוגיים ההכנסה בשני לחודש היא של מאות אלפי שקלים בודדים. 200 עד 600 אלף שקל בתחילת חודש. בחודשים אי זוגיים, ההכנסה היא, בגלל שאנחנו שולחים לתושבים ב-16 לחודש האי זוגי,

אילן דולב:

אנחנו שולחים להם את החיובים, אנחנו מקבלים את זה בשני לעשירי או בשני לחודש העוקב. אבל בדוחות של חברות האשראי אנחנו ב-30 לחודש אנחנו כבר רואים את ההכנסה. הכנסה ודאית ומובטחת, ולכן אנחנו רשאים לרשום אותה. על פי הכללים. ככה המועצה כאן נוהגת במשך, מאז היווסדה. הרבה מאוד שנים. לא שינינו את השיטה. ככה זה עובד כאן. ואני חושב שהרבה מאוד רשויות עובדות בשיטה הזו.

אורית שגיא: אני יודעת שבדרך כלל רושמים סכומים בלקבל באמת ממשרדי ממשלה, אם אתה יודע שאתה אמור לקבל משהו שכבר נכנס -

אילן דולב: שוב, למעט כרטיסי אשראי. למשל הוראת הקבע שעוברת ב-16 לחודש, אנחנו לא רושמים. לא זוקפים אותה, כי היא לא מופיעה לנו ב-30 לאותו סוף רבעון. אנחנו לא רואים את ההכנסה הזו.

אורית שגיא: אוקיי. אז רק הערה אחרונה. קודם כל אני שמחה לראות ש-2.5 מיליון שקלים חזרו ממשרד החינוך. הרבה יותר. את רואה.

אורית שגיא: אני חושבת שזה משהו שהיה מצריך עדכון לחברי המועצה, לאור זה שדנו בזה כל כך הרבה. אתה יכול לא להסכים איתי, אני חושבת שכן.

5. הצעות לסדר: א. אגרות שמירה – אורית שגיא.

שי רוזנצוויג: עוברים להצעות לסדר. אני אקרא. אגרות שמירה. אורית, בבקשה. אני רק מעדכן שההצעות הן לפי הסדר שבו הן התקבלו.

אורית שגיא: טוב, אז ככה. קודם כל אופוזיציה, לפי החוק.

שי רוזנצוויג: נכון, נכון. אבל במקרה הזה, גם להמשך, שתדעו. יש 1, 2 עד 4? זה לפי הסדר.

אורית שגיא: בשנת 2014 אישרנו כאן במליאת המועצה את חוק העזר העירוני שדן באגרות השמירה. ועדכנו באותה

הזדמנות את תעריף השמירה מ-89 שקלים ל-81 שקלים. עוד קבענו בחוק העזר כי היטלי השמירה יופקדו בקרן ייעודית שתשמש אך ורק לצרכי מימון השמירה. עוד נרשם בחוק העזר שהחל מה-1.1.2018 הטלת ההיטל על פי חוק העזר שאושר טעונה את אישור המועצה. כנראה זה הצריך איזשהו אישור. מה שאגב מעלה את השאלה האם הצו בכלל בתוקף. האם הוא אכן הוא אושרר במועד הזה. ואם לא, אז אני רגע מדליקה פה אור שצריך לתקף אותו מחדש.

במייל שהעברתי ב-27.11 וגם לא קיבלתי תשובות לשאלות, ביקשתי להעלות את הנושא לדין, וביקשתי תשובות לכמה שאלות. אחד, ביקשתי לדעת האם תקציב השמירה מתנהל כמו שנקבע בחוק העזר, בחשבון נפרד כמשק סגור. ביקשתי לדעת מהן עלויות השמירה החודשיות. מה כוללות עלויות אלה וכן מהן ההכנסות השנתיות בגין אגרת השמירה. כדי להבין בעצם את הפער בין כל הדברים האלה ולדבר על זה, לאור זה שהנושא עולה לדין ציבורי. והאמת היא שלאור כל הכתבות שקראתי, באמת חשבתי על זה שאנחנו שנים מתנהלים ככה מכוח האנרציה בנושא אגרת השמירה, ובעצם אף פעם לא פתחנו את הנושא הזה רגע לדין. האם הצרכים שנקבעו כאן אי שם בשנות ה-80 הם עדיין הצרכים הרלוונטיים. אגב, יכול להיות שצריך היום יותר. אני לא יודעת. אבל אני חושבת שאף פעם לא היה דיון עמוק בנושא הזה.

תודה שהעלית את הנושא לדין. אם יש עוד מישהו שרוצה? בבקשה.

שי רוזנצוויג:

מניסיון רב השנים שלי במועצה, תמיד עולה השאלה, משה, אני רק אבקש שתגבירו טיפה את הקול כי המצלמה התרחקה מאיתנו וככה שכן ישמעו מה שנאמר.

משה אופיר:

אורית שגיא:

תוכל לשים אותה שיראו אותי אנשים?

משה אופיר:

הבעיה שאין לנו מי שיזיז את המצלמה בכל רגע נתון. ובשביל שתתפוס את כל השולחן - אלי, אתה לא צריך לפרוש.

אורית שגיא:

עדיין לא.

משה אופיר:

אלי כהן:

מניסיון רב השנים שלי פה סביב השולחן, תמיד עולה השאלה הזאת לגבי אגרת השמירה. השאלה שלך, שאת מדברת על הוצאות השמירה, אני מניח שאת מתכוונת להוצאות השמירה שמכוסות באגרת השמירה. כי יש הוצאות שמירה שהן לא קשורות לאגרת השמירה.

משה אופיר:

יש הוצאות ביטחון שהן רחבות יותר.

אורית שגיא:

צריכים להפריד בין שני הדברים האלה. אבל תמיד עולה השאלה, תמיד יש כל מיני תשובות. אולי אני אזכיר אותן מאוחר יותר. איך יכול להיות מצב שבו היקף השמירה, מספר השומרים, תוכנית השמירה, למיטב ידיעתי לא השתנתה הרבה זמן. לעומת זאת היישוב גדל ואולי יש איזה תוספת לשומרים, כזאת או אחרת, אבל היישוב גדל בצורה הרבה יותר גדולה מהתוספות למיניהן. ועדיין התושבים נדרשים לשלם את אותו סכום. עכשיו יאמרו רגע: 'אנחנו שילמנו 100 שקל, היו פה 1,000 תושבים, עכשיו יש 2,000 תושבים, לדוגמה, בתי אב, לא משנה, אנחנו צריכים לשלם באופן תיאורטי חצי'. וזה אף פעם לא הולך ככה. אף פעם אנחנו לא רואים את הירידה הזאת.

משה אופיר:

הנושא הזה עלה כבר הרבה פעמים בעבר. ותמיד יש תשובות שלא מספקות את התושבים, וטוב שזה עולה, על מנת שנבין מה נעשה בכספי אגרת השמירה. אם הם הולכים רק לצרכים, להוצאות שהתושבים היו אמורים למלא, או זולגים לדברים אחרים, להוצאות אחרות של שמירה, שלא קשורות בצו השמירה שהתושבים היו אמורים למלא. מה שרציתי להגיד בשלב הזה.

אוקיי, עוד מישהו? תודה, משה. אריה, אתה רוצה להצטרף לשולחן?

שי רוזנצוויג:

אריה נמצא כאן בדיוק לעניין הזה. קצת לגבי איך נקבע בעצם התעריף שאותו אנחנו בסופו של דבר משלמים. אריה, תעשה לנו בריף על זה.

אודליה גוטל:

כן, אנחנו, להבדיל מיישוב אחר במדינת ישראל, באיו"ש כל התהליך הוא תהליך אחר לגמרי. יש תיק אבטחה שיוצא על ידי הגורם הצבאי המוסמך. במקרה שלנו זה המח"ט. הוא מתכלל את כל מה שקורה ביישוב חירום, איומים וכו'. והוא גם קובע מה תוכנית ההגנה של היישוב, כשמבחינתו זו תוכנית בסיסית שהיישוב מחויב לה. לותיקים אני אזכיר שבהיסטוריה היו התושבים שומרים. היה סידור עבודה לתושבים,

אריה זיסמן:

זוכרים לגמרי.

שלומית ארצי:

והם היו צריכים להגיע. והסיבה שהפסקנו עם זה, כי זה לא עבד הסיפור עם התושבים. ואז יצא צו שמירה. הבסיס שלו זה מה נקבע בתיק. ובתיק נקבע שצריך לאייש שער, שצריך לאייש סיור ויש מוקד.

אריה זיסמן:

על ידי התושבים?

משה אופיר:

לא. עכשיו כבר אין תושבים. בתיאורטית כן. זאת אומרת תיאורטית אם רוצים עכשיו, נגיד המועצה מקבלת החלטה לבטל את הצו, אז התושבים צריכים לחזור ומשה אופיר יהיה בשער ושלומית תהיה בסיור. או במוקד. את יכולה להיות במוקד גם.

אריה זיסמן:

לא, אני יכולה להיות במקום.

שלומית ארצי:

כן. ואז היה אדון יוסי מעוז, הותיקים בטח זוכרים, שהיה יושב בשער.

אריה זיסמן:

איזה תפקידים היו לתושבים, סליחה שנייה. אני רוצה להבין. איזה תפקידים הוטלו על תושבים פה? מה היקף השמירה שהוטלה על תושבים?

משה אופיר:

זה היה שמירה בשער, היה גם סיור. ואחרי זה התווסף המוקד, בהתאם לצורך שנוצר בשטח. כל הסיפור הזה של שלושת המטלות האלה, זה 96 שעות ביממה. כשאנחנו לוקחים את ה-96 שעות ביממה, על פני שנה שלמה, כולל שעות חג, שבת,

אריה זיסמן:

כל מה שאתם רוצים, מרכיבים מסביב, אנחנו מגיעים לאיקס שעות, שעולה, נגיד סתם לצורך העניין, 40,000 שעות זה שמירה באלפי מנשה, לפי, שמירה רק כזאת. יש עוד שמירות שלא קשורות. שמירת תושבים. הולכים למשכ"ל, בודקים במשכ"ל, החברה שזכתה במכרז של משכ"ל, שאנחנו במקרה עובדים איתה גם. לפי אותו תעריף. זאת אומרת אין אופציה שאנחנו נחליט על איזה תעריף. כדי שלא יהיה מצב שבו ניקח איזו חברה שתיקח רצחני פה, אנחנו הולכים על משכ"ל.

כמות השעות השנתית כפול התעריף, זה מה שצריך להיות בטוטאל. מחלקים את זה לכמות בתי אב, מחלקים ל-12. הגענו לנתון הזה. אני הבנתי שאנחנו, באיזשהו מקום אמרו שאנחנו הכי יקרים. ואז אמרתי אוקיי, בוא נעשה בדיקה -

עצור פה רגע. אני רק רוצה לומר שאני קיבלתי בברכה את הדין. ברגע שאני ראיתי את הפרסום, ביקשתי מהמועצה שלי לצאת ולעשות עבודה ולראות. סך הכל היה פרסום שאנחנו הכי יקרים בארץ באגרות שמירה, מקום שני.

שי רוזנצוויג:

מקום שני, לא משנה. בטופ חמש. גם מקום חמש זה.

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אגרות שמירה ביו"ש?

משה אופיר:

בכלל בישראל.

שי רוזנצוויג:

עשו השוואה בין תפוחים לאגסים.

אודליה גוטל:

לא משנה. בכל מקרה, אני ביקשתי, עוד לפני שהדבר עלה לסדר היום, ביקשתי לעשות רוויזיה וגם הגבתי שם בארץ, ולהתחיל לעשות עבודה ולראות איפה אנחנו עומדים. אגב, העבודה הזאת, אני כבר אומר, שהיא עדיין לא הסתיימה. ולכשהיא תסתיים אנחנו נביא את המסקנות ונביא גם המלצות פה, בפני המועצה. אבל רק שתקבלו את הנתונים.

שי רוזנצוויג:

עכשיו תראו. אלפי מנשה היום גובה 86 שקלים

אריה זיסמן:

לחודש ממשפחה. ה-86 שקלים האלה מתחלקים באופן הבא: 30% מהכסף זה עלויות אחזקת המוקד. 35% מהכסף זה אחזקת סיור. ו-35% מהכסף זה אחזקת השער.

משה אופיר: מה זאת אומרת אחזקת מוקד? לא הבנתי. סליחה רגע, שנייה.

שי רוזנצוויג: אריה, לא צריך להיכנס עכשיו, איפה שלא צריך להיכנס, אל תיכנס. אולי אחר כך השלמה. בסוף, בסדר? דיברת. עכשיו הוא רוצה לסיים.

אריה זיסמן: אוקיי. בדקנו מה קורה מסביב, ביישובים מסביב. יישובים שדומים לנו פחות או יותר. אז בקרני שומרון גובים 120 שקל לחודש. בכוכב יאיר צור יגאל 150 שקל לחודש. בסלעית 170 שקל לחודש.

שי רוזנצוויג: בואו נגיד שאנחנו גם לא הכי יקרים גם באזור. אבל זה קצת מבלבל. כי בכל זאת סלעית ושאר היישובים בנויים אחרת. לנו יש שער אחד יציאה. לא, זה לא קשור.

שלומית ארצי: זה כמות אנשים שמאיישת את המקום, מה זאת אומרת?

אריה זיסמן: גברתי, אני מציין. גם באלון מורה יש שער אחד. באלון מורה - שנייה, ... נתונים.

שלומית ארצי: אפשר להוריד את הטון טיפה. לא, אז אני מתנצל. זה לא קשור לשער. זה קשור

לרמת האיומים של היישוב. זה קשור לאיפה היישוב ממוקם, מה יש מסביב. התיק שנכתב על ידי הרכ"ב הוא תיק מאוד מקיף, שבסופו של דבר השורה התחתונה שלו הוא מה אנחנו צריכים לעשות.

אודליה גוטל: חשוב לי גם לציין שלפני שלושה חודשים היה כאן מישהו שעשה בדיקה ... משהו שחשוב לשים על השולחן.

אריה זיסמן: כן, בטח. אנחנו כל הזמן תחת זכוכית מגדלת בדברים האלה.

משה אופיר: סליחה, שי. נכון שאני דיברתי, אבל אני רוצה –

- אריה זיסמן:** רגע, תן לי רגע לסיים.
- שי רוזנצוויג:** משה, משה. תן לו לסיים. אני מבקש, תן לו לסיים בבקשה.
- אריה זיסמן:** לפי מה שאני אומר, בעצם אין לנו מכנה משותף בין יישוב ליישוב. כי בקרני שומרון רמת האיום היא אחרת והצו הוא אחר. ובפדואל זה משהו אחר ובכל מקום זה משהו אחר. אז אנחנו, בשביל שמחר מחרתיים לא יבוא מישהו לבית משפט ויגיד 'אלפי מנשה, מה פתאום אתם גובים 86 שקלים?' אנחנו יודעים איקס שעות, כך וכך כסף. זו התוצאה.
- אורית שגיא:** המספר הזה לכשעצמו גם לא אומר כלום, אריה. כי אתה צריך להכניס כאן פרמטר של גודל יישוב, מספר בתי אב. לא, למה? (מדברים ביחד)
- אריה זיסמן:** מה שאתה שואל רלוונטי, זה לא אני. אני נותן את הצד המקצועי. יש פה נקודה מאוד חשובה, שאני רשמתי פה, תשימו לב למטה, ללא מוקד, ללא מוקד, ללא מוקד. זה מוכיח שאנחנו הכי זולים. למה? כי אם למשל סתם, אני לוקח את קרני שומרון, קרני שומרון גובים לחודש 120 שקל. הם גובים 120 שקל על סיור ושער. אין להם מוקד. בתמחיר אין להם מוקד.
- משה אופיר:** מה זה רלוונטי?
- אריה זיסמן:** לא, זה רלוונטי. אם אתה לוקח אצלי ונגיד אתה מוריד את המוקד, אתה מגיע ל-56 שקלים בערך.
- אלי כהן:** כן, אבל אתה אמרת, תן לי, אני מבקש גם. אתה אמרת, ואני מקבל את זה, כי יש בזה היגיון מלא, שיש תוכנית הגנה על אלפי מנשה. ונתת דוגמה, 40,000 שעות.
- אריה זיסמן:** זו דוגמה.
- אלי כהן:** אני לוקח את זה רק לצורך העניין. אם אני מסתכל ואני אומר אוקיי, אז יש לנו תכולה של 40,000 שעות ואתה אומר אתה הולך למשכ"ל אז בכלל אתה בסדר. אבל כנראה שה-40,000 שעות האלה זו תוכנית שהיא עדכנית, נגיד, לשנה אחורה, לשנתיים

- אחורה, לשלוש שנים אחורה. בסדר?
זו תוכנית קבועה. **אריה זיסמן:**
יפה. זאת אומרת אני אומר, במשך לפחות שלוש,
ארבע שנים אחרונות, **אלי כהן:**
יותר, **אריה זיסמן:**
יותר. עוד יותר טוב. חמש?
נגיד, 10 שנים. **אלי כהן:**
10 שנים, עוד יותר טוב. שנייה. אז אם אנחנו במשך
10 שנים, תוכנית ההגנה שלנו עולה לנו 40,000
שעות לשנה, ואנחנו במהלך 10 שנים הכפלנו את
האוכלוסייה של היישוב, השאלה שלי היא לא אליך,
ואנחנו הכפלנו את גודל היישוב, מספר בתי האב
הכפלנו בשניים, או פי אחד וחצי, איך ה-40,000
מתחלקים על 1.5 כמו שהתחלקו על 1? זאת
השאלה הרלוונטית. **אריה זיסמן:**
זו שאלה כספית. אני אגיד לך. הוא שאל קודם שאלה
שהיא מאוד, אולי לא כולם הבינו אותה. אני אסביר
לך משהו שהוא אמר. הוא אמר 'איך יכול להיות
שעשר שנים אנחנו לא זזים ונשארים על אותו דבר?'
אז **אורית שגיא:**
זה מה שאלי עכשיו אמר. **אריה זיסמן:**
אז אנחנו עומדים בתוכנית מבחינת שעות, אבל
מגוונים אותה בפנים, **שי רוזנצוויג:**
אגב, זה לא הוא שאל. כשאני באתי אליך, שאלתי
אותך 'תגיד, עשר שנים זה לא זז. למה זה לא זז?'
לא, אבל את הפעילות שיניתי. את סוג הפעילות.
(מדברים ביחד) **אריה זיסמן:**
יש לי שאלה אליו, לא כספית. אתה אומר 40,000
שעות. נגיד, לא משנה. יש הנחיות של מה כלול
בדבר הזה? אתה אומר הוצאות מוקד, לדוגמה.
שכר עובד. זה עולה הרבה כסף. **אריה זיסמן:**
אולי הוא עונה על כל השאלות בהמשך המצגת שלו.
זה שכר עובדים נטו. **אריה זיסמן:**
תן לי להשלים. שיהיה ברור ויוקלט. יש מסמך **משה אופיר:**

- מהצבא שאומר שתושב אמור לאייש מוקד?
 אריה זיסמן: יש מסמך מהצבא שאומר שבאיישובים - בתוכנית.
 משה אופיר: התוכנית הבסיסית מדברת בכלל על התושבים.
 אריה זיסמן: המוקד הוא מוקד - יש מסמך כזה?
 משה אופיר: בוודאי, צו חתום.
 אריה זיסמן: יש מסמך שאומר לאייש בשער 24 שעות, ודאי, נכון. כתוב משעה עד שעה, כמה,
 משה אופיר: יש מסמך שאומר שבן אדם אמור לשבת בסיור?
 אריה זיסמן: כן. וודאי.
 משה אופיר: סך הכל זה מגיע ל-96 שעות? לפי המסמכים?
 אריה זיסמן: נכון, נכון.
 משה אופיר: זה כולל את ההוצאות מעבר לשכר של העובד?
 אריה זיסמן: לא, לא.
 משה אופיר: רכב, טלפונים,
 אריה זיסמן: לא. זה משק סגור, שאני לא יכול לפרוץ אותו. רק שעות עבודה פרופר של עובדי מחלקת ביטחון/חברת אבטחה.
 אודליה גוטל: משה, זה רשום פה.
 משה אופיר: בסדר. לא יודע מה רשום שם.
 אריה זיסמן: לא רכבים, לא דלק, לא שום דבר אחר.
 אלי כהן: סבבה. אז ספר לנו בבקשה, הגזבר וראש המועצה,
 אורית שגיא: לא, אבל אנחנו מחכים גם לתשובות לשאלות. אני לפחות כל השאלות שהעלינו.
 שי רוזנצוויג: איזה שאלות שאלת ולא קיבלת?
 אורית שגיא: שאלתי כמה שאלות.
 שי רוזנצוויג: אז מה לא קיבלת תשובה?
 אורית שגיא: אילן, בוא נדבר כסף. עלות שנתית,
 שי רוזנצוויג: לא, מה השאלה שלא קיבלת?
 אורית שגיא: אני כתבתי אותן גם במייל וגם הקראתי קודם.
 שי רוזנצוויג: כן, אז זה נושא לדיון. אז תשאלי.
 אורית שגיא: לא, קודם כל במייל ביקשתי לקבל את התשובות.
 שי רוזנצוויג: אז לא אמרת את זה. קבענו שנתת שאלות לדיון.

- אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 שי, זה כתוב במפורש במייל. זה לא נתון להבנה.
 לא, נושא לדיון זה נושא לדיון. או שדנים בו באימייל
 או שדנים בו בדיון. אבל בסדר, בואי נתקדם, הכל
 בסדר.
- אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 למה להיכנס אליו?
 כתבתי, ואני רוצה כן להקריא את מה שכתבתי.
 כתבתי 'שי, ערב טוב. לאור הפרסומים בנושא אגרות
 השמירה ופניות תושבים מוטרדים, ובצדק, אבקש
 להעלות לדיון בישיבה הקרובה את הנושא. על מנת
 שהדיון יהיה אפקטיבי, אבקש היערכותך מבעוד
 מועד לענות על השאלות הבאות: האם תקציב
 השמירה מתנהל בחשבון נפרד במשק סגור? מהן
 עלויות השמירה החודשיות? מה כוללות עלויות
 אלה? מהן ההכנסות השנתיות בגין אגרת השמירה?
 נערכנו.
- שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אורית שגיא:
 שי רוזנצוויג:
 אלי כהן:
 שי רוזנצוויג:
 'אבקש להציג בפני מליאת המועצה את כל הנתונים
 הרלוונטיים'.
 אז זה מה שאנחנו עושים עכשיו.
 רגע. אם נערכתם ויש תשובות, אז בבקשה. נשמח
 לשמוע. אני אשמח גם לראות את זה.
 אבל בסדר, זה דיון. אז בוא נמשיך כל אחד בזה
 שלו. ביקשת להיערך, נערכנו.
 ואני רוצה ליצוק הכוונה לכל השאלות האלה. כשאתה
 מתייחס ועונה, תגיד איך ביצעת את השינויים
 להכנסות העודפות או הגדלות במהלך השנים.
 לא יודע אם ניכנס לזה עכשיו. יש נושא, אני אגיד

- לך, כי זה לא -
 אני חושב שזאת השאלה שהיא העקרונית.
 אז אני רוצה להסביר.
 אבל חכה, לפני זה. תן לו ... רגע, אבל בוא נענה על
 מה שנשאל. First thing first. בוא נענה על מה
 שנשאל.
- אז אני אומר, זה רלוונטי לתשובה. כי אם בסופו של
 דבר אתה תגיד לי 100,000 שקל פה, 50,000 פה
 ו-400,000 פה, אז אני רוצה להתייחס, בסדר. אם
 אלה ההוצאות, איך ניהלת את הכסף הנוסף לתוך
 הסלסלאות האלה שקיבלת בחמש שנים האחרונות?
 למה יש לך פה ...
 בסדר, אוקיי. מובן.
 מה זה הוא רק שנה? יש פה מועצה. אין לי בעיה,
 שי, יש מועצה.
- בסדר. אורית יודעת טוב ממני. לא השתנה הרבה
 בשש שנים האחרונות. לא השתנה כלום.
 בשש שנים האחרונות, טוב, אני יודע להגיד, וגם
 אתה, אני חושב, שבשש שנים האחרונות נוספו
 ליישוב לפחות 200 משפחות. את זה אנחנו יכולים
 להגיד?
- מבחינת התשלום,
 לא, איך אתה יכול להגיד? למה אתה אומר?
 אנחנו לא יכולים להגיד?
 רק בשנים האחרונות, ממש בשנתיים האחרונות,
 בשנתיים האחרונות, בוא אני אזרום איתך.
 וכמה עזבו? (מדברים ביחד)
- אילן, כשאתה עושה חישוב תקציב ואתה רוצה
 לעשות צפי ארנונה אתה מספר כמה תושבים
 נוספים. אז בוא, הנה. לא להעליב את
 האינטליגנציה.
- בואו לא נעליב את האינטליגנציה וניתן לאילן לענות,
 בסדר?
- טוב, בואו נענה. כמו שאמרנו פה יותר מפעם אחת,
 אילן דולב:

אלי כהן:

אריה זיסמן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

אלי כהן:

אילן דולב:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

אני חושב שאמרתי את זה גם בעבר, כל הכספים שמגיעים לפה נכנסים לחשבון שוטף. הם לא נמצאים בחשבון נפרד, וזה בגלל המצב הכספי של המועצה. אנחנו לא יכולים לנהל חשבונות נפרדים לעניין הזה. עכשיו, מבחינת המצב הכספי. הוצאות שאנחנו מוציאים על ביטחון הרבה יותר גבוהות מההכנסות שאנחנו מכניסים. אבל כשאנחנו משווים, אני לא מבין איך.

אלי כהן:

למה להתפרץ? תן לו לסיום ובואו נעשה דיון מסודר. אלי, אני מבקש. דיון תרבותי, בבקשה. אבל בבקשה, ביקשתי יפה. תן לו לסיים לדבר. תגיד בסוף.

שי רוזנצוויג:

גם אני יש לי הערה לזה. תאמין לי.

משה אופיר:

גם לי, אבל בוא ניתן לו לסיים. בסדר?

שי רוזנצוויג:

מבדיקה שערכנו, ההוצאות בגין חברת השמירה או בגין השמירה בשער והמוקד הן שוות ערך להכנסות מכספי אגרת השמירה. ההוצאות הכוללות של תחום הביטחון הן גבוהות לעין שיעור מההכנסות הקיימות מכל הכיוונים. וההוכחה לכך - הדוח של ג'וש.

אילן דולב:

אודליה גוטל:

אני שם רגע בצד, אודליה אומרת הדוח של ג'וש שכולנו קראנו, אחד. ושניים אני אומר לכם, כל שנה אנחנו מקבלים מענק ביטחוני, כל יישובי יו"ש והמענק הביטחוני, במידה וההוצאה שלנו היא פחותה מהמענק הביטחוני, זאת אומרת ההפרש בין ההכנסות להוצאות נמוך מהמענק הביטחוני, ורואה החשבון בודק את זה כל שנה, הם מקזזים את זה מהמענק הביטחוני. נכון להיום, לא קיזזו לנו מהמענק הביטחוני. חתמנו לפני מספר ימים על המענק הביטחוני לשנת 2019 ובבדיקת אצבע מהירה, ראינו שאנחנו בחוסר של לפחות 70,000 שקל ממה שאנחנו הולכים לקבל. בנוסף להכנסות הקיימות היום. זאת אומרת, תהיו רגועים שאנחנו -

אילן דולב:

לא הבנתי את החישוב של ה-70,000.

משה אופיר:

אני אסביר. אנחנו הולכים לקבל 530,000 שקל,

אילן דולב:

- וההוצאות שלנו הן 600 ומשהו אלף שקלים. העודף.
משה אופיר: עודף הוצאות מעבר לתושבים?
אורית שגיא: הוא מתייחס לכל סעיף הביטחון בכללי.
אילן דולב: לכל סעיף הביטחון. יש לך ככה. מבחינת סעיף הביטחון, אתה מכניס הכנסות מתושבים. אתה מקבל כיסוי של הרבש"צ, בגדול. והכנסות פיקוד העורף. שזה מרכיבי ביטחון שזה תאורה, רכבים, שלושת הרווחים האלה מסתכמים כמה בערך? סדר גודל, שאני אבין את החישוב.
משה אופיר: 2.4 מיליון שקלים.
אילן דולב: אוקיי. ועכשיו מה זה ה-70,000? מאיפה הוא יוצא?
משה אופיר: ההוצאות שלנו הן בסביבות ה-3 מיליון שקלים.
משה אופיר: אז אנחנו כאילו מפסידים, אין לנו ברירה, 600,000 שקל על ביטחון.
אילן דולב: ואת זה אנחנו מקבלים...
משה אופיר: אנחנו ... ביטחון ב-3 מיליון, וסך ההכנסות שלנו 2.4 מיליון. מה קשור ל-70,000 שקל שאמרת? זה לא הבנתי.
אילן דולב: אנחנו נקבל השנה, אנחנו אמורים לקבל, עבר בוועדת הכספים היום, ממש היום, ועדת הכספים?
משה אופיר: כן, ועדת הכספים.
אילן דולב: לא ידעתי שהיתה ועדת כספים.
אילן דולב: היום היתה ועדת כספים. אושר מענק -
משה אופיר: כנראה שאני כבר -
אודליה גוטל: לא שלנו.
משה אופיר: אה, איזה ועדת כספים? של מי? ... חשבתי שלא הזמנת אותי והתפלאתי. אמרת לי שאת רוצה לראות אותי כמה שיותר.
שירי זיידמן: איך אני אפספס אותך, תגיד לי? אל תדאג, עוד כמה ימים אנחנו מתכנסים.
משה אופיר: רגע, אז עבר בוועדת הכספים -
אילן דולב: ועדת הכספים בכנסת, לכל יישובי יו"ש ועדה ביטחונית, לנו, לאלפי מנשה, אנחנו מקבלים לפי

- המספר 530,000 שקל.
משה אופיר: 530. למרות שאנחנו במינוס, הם לא משלימים למאה אחוז.
אילן דולב: נכון מאוד.
משה אופיר: אוקיי. אז בסך הכל יצא לנו גירעון בביטחון של 70,000 שקל. אוקיי, תמשיך. הבנתי עכשיו. הלאה.
אילן דולב: זה ההסבר.
אלי כהן: אז אני רוצה להזכיר לכולנו -
אילן דולב: עניתי לשני הדברים. אחד עניתי, נכון, אתה צודק. עניתי על שלושה דברים. אחד שזה לא חשבון נפרד. שתיים עניתי שהכספים שמגיעים מהתושבים מכסים את עלויות השמירה המקושרות, כמו -
אורית שגיא: זה לא מה ששאלתי, אילן. זה לא השאלות ששאלתי.
אילן דולב: רגע, לא שאלת בכלל את השאלות האלה?
אורית שגיא: שאלתי שאלות אחרות.
שירי זיידמן: שאלת מאיזה חשבון זה מתנהל.
אילן דולב: אז נתחיל מהתחלה.
אלי כהן: אז אני אזכיר לכם שבבסיס הדיון אנחנו מדברים על אגרת השמירה, ולא על הוצאות הביטחון בכלל. זה אחד.
אילן דולב: עניתי על זה.
אלי כהן: ענית על זה. ואני אגיד לך מה אני מסיק ממה שענית. אמרת את זה במילים אחרות. תגיד לי שאני מבין טוב, או שתתקן אותי. כי התכולה של אגרת השמירה היא ברורה, היא אותה דוגמה של 40,000 שעות שאמורה להיות מכוסה. מה שאני מבין ממך, מהתשובות שלך, זה שיש לנו עודף בהכנסות, שנייה, אני אומר לך מה אני מבין. תתקן אותי תיכף. שיש לנו עודף מההכנסות לאגרת השמירה. מכסים את התכולה של הדוגמה 40,000 שעות. אבל בתכולה הכללית של ההוצאות של השמירה אנחנו עדיין בחוסר, למרות שקצת מהעודף אנחנו לוקחים לשם
 ...
אילן דולב: אולי אני לא מדבר עברית. אבל נורא יפה מה שאת

המנסה להכניס לי בפה, ואני לא רוצה לדבר על זה. אני אחזור על מה שאמרת. לא, אני אחזור על מה שאני אמרתי, לא על מה שאתה אומר.

בסדר, תחזור. אבל כדי שהוא יבין.

אבל אני רוצה להגיד את זה במילים שלי, לא במילים שלו. ההכנסות מאגרת השמירה מכסות את השומרים ואת המוקד. את חברת השמירה ואת המוקד. זה הכל.

האם נשאר עודף?

לא נשאר עודף. 2.2 מיליון זה 2.2 מיליון. אפילו טיפה יותר. אפילו אנחנו מוציאים טיפה יותר. אני לא אגיד ...

אגב, כל מה שהוא אומר כרגע נמצא כרגע, אני מניח שעוד כחודשיים לפחות ייקח לנו כדי לקבל מסקנות, ואנחנו בוחנים. זאת אומרת זה לא משהו שייבחן פה בשולחן. אנחנו התחלנו לפני כשבועיים או שלושה, יותר, התחלנו תהליך. גם איסוף מידע וגם לבדוק את עצמנו וגם הבאנו גורמים מקצועיים. ייקח כחודשיים. אנחנו רוצים לבדוק ולבוא בסוף, להביא איזה אקסל ולהגיד זה מה שעולה, זה מה שהוצאנו. רגע, רצתה אורית לדבר.

כן, האמת היא שאני שאלתי שאלות הרבה יותר פשוטות. ולמרות הסקירה, שהיא חשובה לא פחות, ועד עכשיו קיבלתי תשובה לשתיים מתוך ארבע שאלות. ענית לי שתקציב השמירה לא מתנהל בחשבון נפרד. ענית לי למה כוללות העלויות האלה, שומרים ומוקד. וביקשתי לדעת מהן עלויות השמירה החודשית ומהן ההכנסות השנתיות בגין אגרת שמירה. אני גם אשמח לראות את זה.

אמרתי, 2.2,

אמרת כ-2.2. אני מניחה שזה לא בדיוק. אין לי שום בעיה לבוא לשבת, אבל אני רוצה לראות את המספרים.

אילן, אני הבנתי את התשובות שלך.

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

שלומית ארצי:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אילן דולב:

אורית שגיא:

משה אופיר:

לא מסתתר מהמספרים. אגב, שנייה. כדי שתרגישו הרבה יותר טוב. יש לכם את התקציב השנתי. יש לכם את הביצוע הרבעוני. כל אחד יעשה לבד שיעורי בית, ילך הביתה, או לפני זה, בוא תבדוק איתנו.

בוא, יש שאלות הן מאוד פשוטות, שמסבירות את התהליך גם בלי האקסל. למה? כי אם אומר אריה שבעשור האחרון התכולה של אגרת השמירה לא השתנתה, 40,000 שעות, בדוגמה, לא השתנתה. האוכלוסייה, בתי האב באלפי מנשה בעשור האחרון גדלו. המחיר לבית אב לא ירד.

המחיר לשעה עלה בצורה משמעותית. זה בסדר, זה בסדר. אני מסביר לך (מדברים ביחד) יש לך הסדרים קיבוציים. יש לך כל מיני תקנות שנכנסו לשומרים באופן -

שבמקרה זה יצא מתאים לגידול של היישוב. כן, לכן זה לא סביר, נו באמת. משה, קודם כל, אני לא יודעת להגיד אם זה מתאים באופן מלא, כמו ששי אמר. הוא ביקש ואנחנו בוחנים את זה. גם אני נחשפת לנתונים האלה ברובם לראשונה.

ואני, אלי, אני שאלתי את השאלות האלה בעצמי. שאלות לגיטימיות.

תן לה לענות. אני רוצה לסגור, חבל שאריה לא נמצא פה. אז אלי, אני רוצה לספר לך משהו. בטח שמעת את זה ממני. אני רוצה לספר גם לאילן ולכל חברי המועצה החדשים שלא היו פה לפני 15 שנה.

בבקשה, אבל קצר. לא ארוך מדי, משה. היה דיון בעניין הזה. והקב"ט והגזבר, אני לא חושב שזה היה הגזבר הזה. סיפרו את אותו סיפור. מה שאת אמרת. שהוצאות, משכ"ל, עלו וזה. חייקין אולי זוכר את זה. הוא היחיד שהיה פה... ואז אני באתי ואמרתי רגע, אנחנו בזמנו, זה היה לפני שהוציאו את

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

אילן דולב:

אלי כהן:

אילן דולב:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

אלי כהן:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

החוק הזה שביטלו את השמירה לחלוטין. והיו פה תושבים ששמרו. והתושבים ששמרו באו והתלוננו. בלי שום קשר לכסף. אמרו 'אנחנו שומרים פעם בארבעה חודשים שמרנו. היישוב גדל פי שניים ואנחנו עדיין שומרים פעם בארבעה חודשים. מה זה קשור בכסף?' אז מה עשו? ביטלו את השמירה של התושבים, הוציאו את כולם,

לא נכון. אנשים לא היו שומרים, באמת, משה.

אבל זה מה שהיה. זה מה שהיה.

אנשים לא שמרו.

לא נכון. אנשים לא באו לשמירות.

או שהיה מסחרה נורא גדולה עם הכסף.

היה פה גרעין של תושבים שרצה לשמור. וגם היה בזמנו שמי שלא בא פעם אחת או פעמיים, הוציאו אותו מהשמירה.

במה זה תורם לנו עכשיו?

זה תורם בזה שאותו דבר שמספרים לנו, שהגידול וההוצאות, תואם את הגידול בהכנסות.

אוקיי, זה לא סביר. אני מסכים.

זה סיפורים, בובע מייעסס.

to make a long story short, אנחנו עכשיו, מוזמנים לעזור לנו. אנחנו עושים על זה עבודה ומתבצעת עבודה. כל השאלות ששאלת. ואנחנו נצא לחפש תשובות.

אני אעזור לך בעבודה. בעבודה שלך אתה צריך לראות בדיוק את הצווים, מה התושבים אמורים לעשות, לא מה שאריה אומר, עם כל הכבוד. לראות את זה בעיניים. כמה שעות הטיל הצו על התושבים לעשות. הוא טוען 96 שעות. אני לא יודע, יכול להיות שזה נכון. בעבודה שאתה עושה, דבר ראשון אני רוצה לראות את הצווים. זה הבסיס של כל הזה.

אגב, מישהו בחן את החוזים של חברת הביטחון לאחרונה?

לאחרונה?

שלומית ארצי:

משה אופיר:

שלומית ארצי:

דליה נחום-לוי:

שלומית ארצי:

משה אופיר:

אלי כהן:

משה אופיר:

אלי כהן:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

בשנה האחרונה.	שלומית ארצי:
בשנה האחרונה כן.	שי רוזנצוויג:
זה נבחן?	שלומית ארצי:
כן,	שי רוזנצוויג:
קודם כל שיהיה לנו בסיס לדעת כמה שעות.	משה אופיר:
אני מקבל. האם אתם מקבלים את העובדה שאנחנו עושים את העבודה ואנחנו נספק תשובות? לפחות חודשיים. ...	שי רוזנצוויג:
בישיבת מועצה עוד שלושה חודשים יוצגו עובדות. מה אתם אומרים?	משה אופיר:
קודם כל זה מקובל שתתקיים עבודה ויוצגו לנו התוצאות שלה. אני חושבת שחסרה כאן המון אינפורמציה. יש כאן הרבה דברים שהם מעורפלים. וזה בסדר להגיד כ-2.2 מיליון. מבחינתי זו לא תשובה מספקת. שני דברים נוספים שחשוב לי להתייחס אליהם בעבודה ולדעתי זה מאוד דחוף. אחד, האם הצו בתוקף? האם אנחנו גובים מתוקף חוק את אגרת השמירה? על פניו, נראה שלא. צריך לבדוק את חוק העזר. פשוט בגלל שהסתכלתי בחוק העזר אז ראיתי -	אורית שגיא:
לא, חוק העזר לא כמו הצו. חוק העזר לא קשור לצו.	משה אופיר:
לא, אבל אנחנו גובים את האגרה מתוקף חוק העזר. נכון.	אורית שגיא:
וחוק העזר שאישרנו ב-2014 נרשם בו מפורשות שהוא טעון אישור המועצה ב-1.1.2018 ולדעתי זה לא נעשה.	משה אופיר:
אה, את מדברת על זה? חשבתי את מדברת על צו האלוף.	אורית שגיא:
לדעתי זה לא נעשה. דבר נוסף, ברוך, להתייחסותך בראייה משפטית, האם אנחנו לא עוברים על החוק בזה שאנחנו לא מנהלים את זה כמשק סגור בחשבון נפרד? אני חושבת שגם פה יש בעיה, אם זה כבר זה עלה על סדר היום. וזו היתה גם החלטת המועצה. שברוך יענה רגע. זו גם היתה החלטת המועצה ב-	אורית שגיא:

<p>כולל כל ההיבטים הכספיים. אני רוצה שאנחנו נעדכן גם בהנהלה עוד לפני. זה נושא מאוד חשוב שכרגע בעבודה וזהו. ויש פה גם חשב מלווה.</p>	<p>משה אופיר: שי רוזנצוויג:</p>
<p>אני רוצה רגע לתקן את המספרים. אורית אמרה שהמספרים ש'כ' זה לא בסדר. אז אני אתן לך בדיוק מספרים שכבר נבדקו. תקציב 2018, הכנסות היו 2,090,000, ההוצאות היו 2,090,000. הביצוע של 2018 היה 2,055,000 ובפועל ההוצאות היו 2,254,000.</p>	<p>אילן דולב:</p>
<p>עוד פעם, של מה? של 2019? '18. הנה, קיבלתם. ויש לכם את זה אגב כולל מסודר, מבחינת נתונים כספיים הם שקופים אליכם ברמה תכנונית.</p>	<p>אורית שגיא: אילן דולב: שי רוזנצוויג: אילן דולב:</p>
<p>אתה רוצה לעזור לי בבדיקה? אני אעזור לך בבדיקה? יש לך את אילן. תבוא, יש לך ניסיון עבר. אתה לא מסוגל לשלם לי על הזמן שלי. מאשרים פה אחד – בעוד שלושה חודשים, בישיבת מועצה, יוצגו העובדות בנוגע לאגרת שמירה.</p>	<p>שי רוזנצוויג: משה אופיר: שי רוזנצוויג: משה אופיר: <u>החלטה:</u></p>

הצעות לסדר: ב. כביש הגישה לגבעת טל – אלי כהן.

<p>אוקיי. נושא לסדר שני, כביש גישה לגבעת טל. אלי כהן, שלך. כביש גישה לגבעת טל. אני רוצה שנדון במצב של הכביש. ואני רוצה שניקח את זה, אני מציע שניקח את זה קצת יותר כללי, למרות המצב הפרטני המעיק שיש היום בכביש הזה, לדעתי יותר מ-500 משפחות. ואני חושב שבמקרה הזה, אפילו הפרט מעיד על הכלל. בהתנהלות שלנו כמועצה. שמצד אחד היא לקוח של אותה חברה שעושה לנו את השירותים. אבל מצד שני היא ספק. אנחנו המועצה אנחנו ספק של שירותים, תשתיות</p>	<p>שי רוזנצוויג: אלי כהן:</p>
--	---

לתושבים שלנו. ואני חושב שבעצם הקבלה שלנו את המצב הקיים, אנחנו מייצרים פה סטנדרט שהוא בעייתי בעיניים שלי, גם הלאה. כי אנחנו יודעים שהולכת להיות שם בנייה ארוכה לשנים הקרובות וכהנה וכהנה. ואנחנו צריכים להראות לנו ולעצמנו קודם כל שאנחנו יודעים לקבל את מה שמגיע לנו, מצד אחד. ומצד שני לתת לתושבים את מה שמגיע להם. אז בהיבט הזה אני חושב שהפרט מעיד טיפה על הכלל. וצריך לקחת אותו בחשבון ולהתייחס לזה קצת יותר בכלליות ולהסיק מסקנות ולקחים לפעילויות שלנו בקבלת המצב הלאה. ועכשיו לנקודה של הכביש.

אני טוען שהשיפוץ או הבנייה או המייק אובר שאנחנו עושים שם בכביש לוקח הרבה זמן. ומעבר. אני טוען שאת המצב הנוכחי אי אפשר להמשיך וטוב לנו שנקצר אותו ככל שאפשר. אני טוען שהקבלן שם מבצע גורר רגליים. אני טוען אמפירית שבחודש האחרון בסך הכל חמישה ימי עבודה היו על הכביש הזה. אני טוען שבקצב הזה גם אם אנחנו חושבים שהוא יגמור במרץ או בסוף פברואר, שזה העדכון האחרון שקיבלנו, לא יהיה. ואני לא רוצה להכביר מילים ולתאר את הסכנות. אני רק רוצה להגיד שבמצב הנוכחי שהצרו את הכביש, כדי לעבוד בבטיחות ובמסודר על אבני השפה משני צידיו, זה יוצר מצב שהוא בעייתי כפול. מה זאת אומרת? צמוד לאבני השפה, משני הצדדים, לתוך הכביש, בחלקים לא מבוטלים של הכביש, של הדרך, יש ממש או מהמורה, מדרגה או בור, שברגע שאתה רוצה לנסוע ולא משנה מאיזה כיוון אתה בא, לפי הפס החדש המסומן ששני הנתיבים למעשה הם צרים יותר, זה בלתי אפשרי. זה בלתי אפשרי כאשר יש שני רכבים שבאים במקביל, זה בלתי אפשרי בכלל כשיש טנדר או אוטובוס מהצד השני. והמצב הזה הוא בטח מייצר סכנות שהן גדולות הרבה יותר ממצב נורמאלי.

ובלשון המעטה, הוא מפריע לנוחות, מעמיד את כל המשתמשים בדרך בטח בבטיחות. אבל מכניס ללחץ. אני לא מדבר כבר על הכמעט תאונות שיש כל יום. אני לא מדבר על אלה שנוסעים ברכב פרטי ורק מדי פעם פוגשים באיזה אוטובוס ממול. פונים אלי נהגים, פונים אלי נהגי אוטובוס. אחד שהוא נהג אוטובוס נוסע שם. בשבילו הדרך היא כל הזמן כזאת.

אנחנו חייבים לאלץ שינוי בדליברי של הכביש הזה. ואני אומר, אנחנו צריכים לעשות מעש. ללחוץ על הקבלן, שיעשה או שיפוצים זמניים, אם הוא מתכוון להמשיך ולגרור את הרגליים. או לחילופין, ללחוץ עליו שיסיים את העבודה. אין מצב להמשיך את הפעילות בעצימות כל כך נמוכה לאורך זמן כל כך ארוך. זה לא ריאלי.

תודה, אלי. מישהו פה? בבקשה.

קודם אלי, אני כתושבת הגבעה כמוך, סובלת מהסיפור של הכביש והימשכות השיפוץ בדיוק כמו כל התושבים. אני חייבת להגיד שהיו לי לא מעט שיחות גם מול אריה, גם מול שי, גם מול אודליה. גם בעניין הזה וגם בעניין שכל פעם שהייתי רואה בעיניים שלי, וגם כשהיו מדווחים לי נהגי משאיות בעיקר, לצערי, שנוסעים בצורה שהיא מאוד מסוכנת, מיד מעבירה את הדיווח. ומבחינתי, כמו שאני רואה, באותו רגע, או שייכנס הקבלן או שיעצרו את העבודות. כי כאשר מגיעים נהגים מבחוץ ולא מכירים את הכביש, הם נוסעים כמו שהם נוסעים, זה אסון.

אני יכולה להגיד שבאופן אישי אני, לא רק אני, גם הקרובים אלי, נוסעים במהירות מאוד נמוכה. אני בטוחה שגם אתה. ואני יכולה להעיד שברגע שאתה נוסע במהירות נמוכה זה כן אפשרי. נכון שזה האידיאלי, זה רחוק משם. אבל אני חושבת שכן אפשר להוריד את רמת המסוכנות בנסיעה ולהעלות את רמת הבטיחות ברגע שנוסעים לאט, ואני אומרת את זה בצורה וודאית. אני כן מסכימה איתך שיש

שי רוזנצוויג:

שירי זיידמן:

חלקים בכביש שזקוקים לשיפוץ, במיוחד לאור הגשם. אני חייבת לציין שיש לנו את העיקול הראשון או האחרון, תלוי מאיפה אנחנו מגיעים. אם אנחנו מגיעים מכיוון השער, העיקול הראשון מיד אחרי זה, נוצרת שם שלולית מאוד גדולה בגשמים. יש שם בורות ואתה לא יכול להתחמק מזה. אתה נכנס לשלולית, אתה נכנס לתוך הבורות. לדעתי זה זקוק לשיפוץ מאוד רציני ולתחזוקה.

יחד עם זאת אני חייבת לציין שקשה לי, אני לא יודעת אם להסכים, זאת אומרת אנחנו די מסכימים. אני חושבת, שי יתקן אותי אם אני טועה. הסיבה שלדעתי זה מתעכב, כי גם נתקלו במשך השבועות האחרונים במצבים שבהם הקבלן לא אכף מספיק את העניין של הבטיחות במהלך השיפוץ. ולכן גם שי אמרת את זה בישיבה הקודמת, אני חושבת, היתה נדרשת סנקציה מאוד רצינית בעניין, על מנת שכן. כי הבטיחות היא מעל הכל.

יש כאן קצת שאלת הביצה והתרנגולת. בטיחות, ואנחנו גם רוצים לסיים את הכביש. אבל אין מה לעשות, מכיוון שבטיחות זה הדבר הכי חשוב. אז לכן העניין של השיפוץ מתעכב. מכיוון שברגע שהקבלן לא עומד בתנאים שנדרשים בעניין הבטיחות, הוא לא יכול להמשיך לעבוד שם. ואריה יודע את זה בדיוק מאוד טוב.

כמה פעמים זה קרה הדבר הזה?

אני לא יכולה להגיד כמה פעמים זה קרה. אני יכולה להגיד שאני מעבירה כמעט על בסיס די קבוע לאריה ולשי ולאודליה,

אנחנו חצי יום, אני אומר לך בפירוש, חצי יום אנחנו מבלים על הכביש. חצי יום.

לא רק זה. אני רוצה להגיד -

השאלה כמה פעמים ...

... עשר פעמים. עשיתי לו עכשיו סדרת חינוך על המשאיות.

אורית שגיא:

שירי זיידמן:

אריה זיסמן:

שירי זיידמן:

אורית שגיא:

אריה זיסמן:

שירי זיידמן:

אני לא רוצה להיכנס לדברים של שי. אני יכולה להגיד, אורית, שאני עוצרת נהגים. לא רק זה, נוסעת אפילו עד לאתר הבנייה ומדברת שם עם הקבלן. ואני אומרת חבר'ה, תקשיבו, תמשיכו ככה, אנחנו לא ממשיכים. אי אפשר להמשיך.

אלי כהן:

בדיוק כך, ולכן אני אמרתי במקרה הזה הפרט מעיד על הכלל. אנחנו בדיוק מסבירים לעצמנו, זה מה שאנחנו עושים כרגע, אנחנו מסבירים לעצמנו, אני לא רוצה להשתמש במילה 'מתרצים', אנחנו מסבירים לעצמנו למה המציאות היא כזו בעייתית ולמה אנחנו לא יכולים להשפיע על המצב הקיים. ואני חושב שאנחנו לא צריכים להיות שם.

שי רוזנצוויג:

טוב, תקבל תשובות. היא אמרה כדעתה. עוד מעט תקבל תשובות. משה, רצית להוסיף משהו. בבקשה. לפי דעתי פה צריכים לחלק את העניין לשניים. לפי דעתי, לאור דבריך, וגם ממה ששמעתי פה, צריך לחלק את העניין לשניים. אחד, עניין ההתקדמות של העבודות וזה בטח שי יסביר לנו למה זה לא מתקדם. שכל פעם מוציאים דברים חדשים. פחות או יותר שמעתי את זה וגם בטח אריה יגיד שהם עוצרים אותם בגלל בעיות כאלה ואחרות. יכול להיות שחלק מהעיכוב נובע מזה. אני לא יודע. בטח נקבל על זה תשובה. מה שאותי יותר מטריד, דרך אגב, שאתה אומר שיש בעיות מבניות בכביש. אולי זה טוב שלא משלימים אותו.

אלי כהן:

לא, לא, זה לא מה שאמרתי.

משה אופיר:

רק רגע. תן לי להגיד מה שאני מבין. שיש בעיות, שגם אם הכביש היה מושלם, הוא עדיין היה מסוכן. נכון?

אלי כהן:

זה לא מה שאמרתי. אני מקבל את דעתך. יכול להיות ...

שי רוזנצוויג:

פשוט עובדים עליו.

שירי זיידמן:

זה לא מה שהוא אמר. הוא אמר שכרגע יש בעיות,

שי רוזנצוויג:

קונוסים ברצפה...

- אלי כהן:** יש מדרגה במטר הימני של המגרש. (מדברים ביחד) בסוף, אם הם ישלימו את העבודה, זה יהיה בסדר הכביש? לפי דעתך?
משה אופיר: מקווים, לא יודעים.
אודליה גוטל: אני תקווה שכן.
אלי כהן: ברור, כי לשם שואפים.
שי רוזנצוויג: אני תקווה שכן.
אלי כהן: כי אני התרשמתי, אולי ממך - כיוון שהמפרצים הולכים לרדת, הסיבובים הולכים להיות נרחבים יותר, בעוד חודשיים כשזה ייגמר ואתה תראה אוטובוס בעיקול, לא תצטרך לעצור ולתת לו לעבור כי אי אפשר לנסוע ביחד. אני מאוד מקווה שכן.
משה אופיר: אוקיי, אז אם זה יהיה בסדר - היום אני עוצר, אגב. שניים לא יכולים לעמוד ביחד, גם כשהם נוסעים ב-3 קמ"ש, זה לא עובר ביחד. צריך קודם שמישהו יעבור, אחר כך השני.
משה אופיר: רק אשלים את מה שאני רוצה להשלים, ברשותך. שאם יש מחשבה או רואים שהולך להיות שם משהו שהוא לא מקובל, למשל כמו סתם הכיכר שזרקו לנו שם ביציאה מכביש 55, שלא מקובל, שזה מושלם כבר אבל זה לא מקובל. אם יש בעיה מהסוג הזה שאתם חושבים שיש, אז אני הייתי מצביע במועצה לתת תקציב מיוחד, סליחה רגע, ראיתי שאתה עושה ככה, ראיתי אותך, להביא מהנדס תחבורה שייתן לנו חוות דעת האם התכנון שלהם תואם. אתם לא תאמינו כמה מקרים, ואני באופן אישי, לא ראית את חוות הדעת של מהנדס תנועה שמפורסם באתר? הבאנו?
אלי כהן: לא, לא, רצינו להביא, ואודליה אמרה שיקר מדי ולא כל כך הצלחנו. (מדברים ביחד)
שי רוזנצוויג: הבאנו. יש לך את זה.
משה אופיר: יכול להיות, לפי מה שאני יודע, ואתה תקן אותי כי אתה יותר בעניינים, שהם רואים את הכביש הזה

ככביש עירוני. ולכן הם אומרים הנסיעה שלכם מוגבלת ל-50. אז הכביש הזה תואם יופי את 50.

דיברנו על זה.

כן, דיברנו על זה. אז אנחנו צריכים להביא מהנדס שיגיד 'רבותי, פה אנשים נוסעים לא 50. אתם תכתבו כביש עירוני, כל הכבוד לכם. אנחנו רוצים כביש שעומד בתקנים של 70'.

טוב, בואו אני אגיד. יש לנו ערב מה זה ארוך. חבר'ה, בואו, ככל שנצטרך לדון בכביש הזה נדון אבל בואו נתקדם מהר, כי באמת ארוך. הכביש הזה הוא אכן בעבודה. אמור להסתיים, לפי הקבלן, בפברואר מרץ. אנחנו כבר מכירים את החיים. אם זה לא יסתיים בסוף פברואר ויסתיים בסוף מרץ, אני לא אתפלא. מן הסתם מה שאמר וגם אני אמרתי, אז מה? רוצים דברים חדשים, תשתיות רעועות, וצריך להתעסק בהן. כן, לפעמים אנחנו נותנים להם עונשים כאלה ואחרים. כן, לפעמים נגמר להם לא יודע מה, ההוא חולה, זה חולה, כל אחד עם התפקיד הייחודי שלו. פתאום מוצאים חשש... יש הכל מהכל.

יש הסכם. בהסכם צריך להיות כתוב -

בסדר. תן לי לסיים. לא הפרעתי לך. הקשבתי בקשב רב. אבל אני מסכים שצריך לעשות את הכל, כי הפיתרון של כל מה שאמרנו זה פשוט שיסיימו את הכביש הזה. הכביש הזה, לכשיסתיים, הוא יהיה כביש פתוח, שהסימונים בו הם נכונים, הם באמצע, הם מוארים. הנתיבים הם תקינים. בחלק מהמקומות יהיו במפרים תקינים, מיוחדים, על מנת לשכך את מהירות התנועה. זאת אומרת גם בסופו של דבר העיקולים ירדו והכביש הזה הוא כביש נכון, עירוני. אין היום בינעירוני באלפי מנשה. הוא כביש עירוני,

הוא כביש עירוני שמוגבל ל-50?

כביש עירוני שמוגבל ל-50. בעצם המהות של הכביש הזה היא לאלץ את הנהגים לנסוע לאט. כרגע מה שלא נעשה, עד עכשיו אתה רואה כביש בעבודה

אודליה גוטל:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

ושיפוצים. הוא באמת מסוכן הרבה יותר ממה שהוא היה. אני מסכים איתך ואני רוצה להגיד את מה שעשינו כבר עכשיו. תגיד לי אם יש משהו שאתה חושב שצריך לעשות. קודם כל לשאוף שהקבלן יסיים כמה שיותר מהר. זה אני אומר לך, אנחנו עושים going to. אנחנו רואים את זה כמשימה. אני נמצא לא חצי יום, אבל אני נמצא כמה פעמים ביום. אני עושה את הסיבובים שם, גם עם מנהל העבודה. אני רואה בזה פרויקט לא אישי, אבל באמת זה פרויקט גדול של כבר כמעט 20 מיליון ש"ח, עם כל התוספות שהם גילו שם. ובאמת צריך לסיים אותו ולא נותן לזה להתנהל מאליו.

מה שעשינו כבר במהלך הזמן האחרון: כדי למנוע, ולקראת הגשם שעוד יגיע, הונמכו כל הקולטנים. קולטנים שהיו גבוהים בגלל שגירדו את הכביש בכל מיני מקומות ובנו אותם, הנמיכו אותם כדי שהמים יוכלו להתנקז. פחות שלוליות. היום, לפי בקשתנו, הושלמו, אני מקווה מאוד, אנחנו נבדוק את זה מחר, כל סגירות החורים. יש כל מיני חורים, הבורות האלה. זה לא לאורך הכביש. איפה שהם עובדים יש במקומות מסוימים שיש כל מיני בורות בצד. נגיד שמחר ירד גשם, הבור הזה יתמלא במים. אתה לא תראה שיש שם בור, תיכנס לאיזה בור. ביקשנו לסתום את זה ואנחנו נוודא את זה מחר. אני אומר לכם, ביקשנו, עד שירד הגשם שלא יהיו שם בורות. גם בסתימה זמנית. הבור הגדול, יש בור מאוד גדול, גם כן זה משהו שצריך להסתיים. זה לקח הרבה מאוד מהאנרגיות. מה לעשות, לי עוד לא יצא לעשות כביש כזה. זו פעם ראשונה. אין לי איזה רפרנס שאני אומר ככה לא נבנה כביש, ככה כן נבנה כביש. פעם הבאה שאני אבנה עוד כביש אני אגיד ככה. מחכים לצנרת שהוזמנה, יניחו אותה. זה גם כן משהו שאמור להיסגר. וזה משהו שאני עוד לוחץ עליו, כי אני עוד רואה פה משהו שמאט את כל הסגירה.

זה גם משהו, בדיוק, שגרם לעיכוב מאוד משמעותי. **אודליה גוטל:**
לא צפינו אותו, לא רצינו אותו, אבל הוא קיים. **שי רוזנצוויג:**
הוא גם תוספת עלות מאוד גבוהה לקבלן. **אודליה גוטל:**
הדבר הכי חשוב, בואו אני רק רוצה להתקדם. הדבר **שי רוזנצוויג:**
הכי חשוב כרגע זה שלבקשתנו כבר באמצע, הכי **שי רוזנצוויג:**
בשבועיים הקרובים, 12.1, יתחילו בשכבה ראשונה **שי רוזנצוויג:**
מיישרת. מה זה אומר? אספלט. יישרו. לא יהיה לך **שי רוזנצוויג:**
יותר את הדברים האלה. הקבלן לא רצה לעשות את **שי רוזנצוויג:**
זה. לפי התכנון שלו הוא היה צריך לעשות את זה **שי רוזנצוויג:**
בסוף. הוא אמר לעשות שתי שכבות. הוא רצה לשים **שי רוזנצוויג:**
את השכבה הראשונה ומיד לשים אחרי זה את **שי רוזנצוויג:**
השכבה השנייה. אנחנו לקח לנו זמן, אני מודה, כי **שי רוזנצוויג:**
זה לא פשוט. זה לשנות לו את כל סדרי העבודה שלו **שי רוזנצוויג:**
אבל הצלחנו לגרום לו עכשיו, מה זה עכשיו? תוך **שי רוזנצוויג:**
שבועיים להקדים את הלו"ז שלו שהוא תכנן לעשות **שי רוזנצוויג:**
לקראת פברואר ולעשות אספלט. זאת אומרת **שי רוזנצוויג:**
בשבועיים הקרובים אנחנו צפויים לראות אספלט **שי רוזנצוויג:**
חדש לאורך כל הכביש. זו השכבה הראשונה. יש **שי רוזנצוויג:**
כאלה שיגידו מה, זה עדיין לא נראה טוב. הם **שי רוזנצוויג:**
צודקים. זו השכבה הראשונה. לכן הסימונים עדיין **שי רוזנצוויג:**
יהיו סימנים זמניים. אתם תצטרכו להסביר להם, אם **שי רוזנצוויג:**
אתם נתקלים באנשים כאלה, להגיד להם 'נכון, זה **שי רוזנצוויג:**
לא התוצר הסופי. וזו רק שכבה ראשונה, כדי שלא **שי רוזנצוויג:**
יהיה את המהמורות האלה'. זה למשל אמר בצורה **שי רוזנצוויג:**
משמעותית לכסות את כל הבעיות שאנחנו חווים **שי רוזנצוויג:**
כרגע.

משה אופיר: אבל אולי עצם הבעיה שהם הגדירו את הכביש **שי רוזנצוויג:**
ככביש עירוני. זאת הבעיה העיקרית, **שי רוזנצוויג:**
אני מעדיף שהוא יישאר עירוני, בינינו. אני מעדיף **שי רוזנצוויג:**
שיסעו שם 50, **שי רוזנצוויג:**
אבל זה לא אתה מעדיף. **משה אופיר:**
הסדרי תנועה, משטרת ישראל. **שי רוזנצוויג:**
יוצא לאט מהבוטקה, יש לו שלושה ק"מ לנהוג, הוא **משה אופיר:**
לא יסע במהירות 50?

- שי רוזנצוויג:** זה לא כרגע הדיון. אבל אני אישית, אם אתה שואל אותי, אני לא בעד -
- משה אופיר:** זו טעות חמורה להגדיר כביש כזה במהירות של 50.
- שי רוזנצוויג:** אני לא חושב. הכביש הזה בסוף מה העניין? כרגע זה נראה לא טוב. אבל בסוף הכביש הזה יהיה ככל הכבישים באלפי מנשה.
- משה אופיר:** אבל הוא מוגבל למהירות של 50.
- שי רוזנצוויג:** כל כביש באלפי מנשה הוא כזה. והוא יהיה ככל הכבישים. כל כביש. ואתה רוצה שהוא יהיה כזה. אתה לא רוצה שיהיה לך כביש עירוני בתוך -
- משה אופיר:** לא, אבל יש הבדל בין לנסוע באלפי מנשה -
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, חבר'ה. עשרה לעשר.
- משה אופיר:** זאת אומרת מה שאתה אומר, אתה אומר סוף פברואר הכביש גמור.
- שי רוזנצוויג:** לי רשום בין ה-12 ל-17. עבודות אסלפט שכבה ראשונה.
- משה אופיר:** שבוע שלישי של פברואר, אתה אומר שכבה ראשונה,
- שי רוזנצוויג:** לא אני אומר. אומר הקבלן. זאת תוכנית העבודה שלו. התפקיד שלי, התוכנית שלי ושלנו.

הצעות לסדר: ג. צילום ישיבות המועצה – אורית שגיא.

- שי רוזנצוויג:** אוקיי, חבר'ה. הצעה לסדר מס' 3. צילום ישיבות מועצה. אורית שגיא, בבקשה שלך.
- אורית שגיא:** טוב, אני מקווה שזה נושא שיהיה קצר. טוב, אז בתחילת הקדנציה פנית אלינו וביקשת, שי, את הסכמתנו לצלם את ישיבות המועצה. אני באופן אישי מאוד שמחתי על כך. אני חושבת שזה נכון להנגיש את מה שקורה בחדר פה לציבור. ובטח אם אפשר להשתמש באמצעות טכנולוגיים כדי לעשות את זה. ישיבות המועצה בעצם צולמו מתחילת הדרך באמצעות הטלפון הסלולרי כמו שקורה היום. הדבר נתן מענה חלקי לטעמי. בחודשים שחלפו, אני קיבלתי הרבה תלונות על איכות הצילום. גם קראתי

הרבה תלונות בפייסבוק על זה. ובעיקר על הסאונד שהוא מאוד בעייתי. על ניתוקים לאורך ישיבות. בישיבות האחרונות פנו אלי תושבים רבים ושאלו אם אלי ואני לא נוכחים בישיבות. ואז בעצם הלכתי לצפות קצת בישיבות אחורה ובאמת ראיתי שאנחנו לאורך ישיבות רבות שנינו לא מצולמים. שזו בעיה בפני עצמה. אבל אני רוצה להתייחס לזה כאל טעות טכנית ובוודאי לא כאל משהו מכוון. אבל בכל מקרה, הצפייה לימדה אותי שככל שחשוב לצלם את הישיבות, חשוב גם שנעשה את זה כמו שצריך.

כדי שאנחנו ניתן לתושבים את החוויה שהם צריכים לקבל, וכדי באמת להבין מה קורה כאן בחדר, אני מבקשת להעלות הצעה לסדר, להתקין בחדר הזה מערכת לצילום ולהקלטה. זה לא חייב להיות משהו מאוד מורכב ומסובך. זה יכול להיות משהו פשוט. שגם הסאונד יישמע כמו שצריך וגם הצילום יהיה יותר איכותי. ואני גם מבקשת להפסיק לעשות את הצילום הזה בטלפון. אני חושבת שהוא מאוד מסלף את מה שקורה. אני באמת האזנתי ככה לשתי הישיבות האחרונות. אני חושבת שהסאונד הגרוע, הניתוקים, הצילומים החלקיים באמת הופכים לפעמים את החוויה לקצת אחרת בעיניים של התושבים. ואני חושבת שזה לא נכון לעשות את זה.

עד שאנחנו נעשה את זה בצורה טובה, אז כמובן שכל התושבים מוזמנים, כמו בעבר, להגיע לכאן ולכבד אותנו בנוכחות ומי שבאמת חשוב לו לשמוע את מה שקורה כאן.

אני חושב שגם אני, בעקבות בעיקר הישיבה האחרונה, שעלו הדים כאילו הישיבה היתה פרועה וזה. הסתכלתי ולא ראיתי שום כצעקתה. יכול להיות שאנשים באמת שלא שומעים מה שקורה, אלא רק רואים, מקבלים את התחושה הזאת. לכן אני מבקש שהמועצה תביא הצעה בפני השולחן הזה. יש מערכות, כולנו מכירים את המערכות האלו, בטח שי

משה אופיר:

מכיר מהעבודות שלו הקודמות. אני קצת מכיר.
מערכות כן. אתה אבל עושה שידור ישיר בפייבסוק.
אתה לא יכול לעשות -

אריה זיסמן:

אל תיכנס לעניין הטכני. בוא נראה מה הוא רוצה.
שהמועצה תבדוק את הנושא. ותביא לישיבת
המועצה הקרובה פיתרון לבעיה שיש. באמת אנשים
גם מתלוננים שלא שומעים. הנה, עכשיו אומרים לי
תצעק, ואני לא רוצה לצעוק. בסוף אני אצעק, יגידו
לי מה הוא צועק בישיבות מועצה? מה אני צריך את
זה? יש מערכות היום. כל חדר ישיבות של הנהלה
של חברה קטנה יש לו את זה. אז גם אנחנו יכולים
לבדוק. ההצעה שלי זה שהמועצה, מישהו במועצה
שממונה על זה, לא יודע מי, זה לא עניין שלי,
שיביאו פה הצעות ויגיד לנו זה עולה ככה וככה כסף
וזה. הגזבר יגיד שאין כסף, ואנחנו כמועצה נחליט
אם זה שווה את הכסף -

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

וחייקין יגיד שזה לא חוקי. והכל בסדר.
למה לא חוקי? מה ההבדל בין זה לזה? (מדברים
ביחד)

שלומית ארצי:

אורית שגיא:

אתם חושבים שלהקליט באיכות גרועה זה חוקי
ובאיכות טובה לא חוקי.
תודה. עוד מישהו?

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אני באמת חושבת שיצא שכרנו בהפסדנו. באיכות
כזו. אנחנו נראים רע מאוד.

דליה נחום-לוי:

אוקיי, אני אגיב. קודם כל אני מקבל הצעה לבוא
ולעשות, ביקשתי את זה כבר, עלה בידינו לקבל
הצעות מחיר למערכות כאלה וכמה עולה לתפעל
אותם, לתחזק אותם ולשדר בפייסבוק בלייב
לתושבים. מה שאני ביקשתי לעשות זה פשוט לשקף
את המועצה as is בלי פילטרים ובלי, אני לא יודע
מה הולכים להגיד, איך הולכים להגיד, מה הולך
להיות. זה מה שיפה וזו השקיפות. וגם אם היא לא
הכי, בגלל שהיא חינומית ואנחנו עושים יש מאין, זה
בסך הכל טלפון שמחובר, עדיין בראייה שלי הוא

שי רוזנצוויג:

משלים תמונה. כי הרי הישיבות האלה הן ישיבות פומביות. יש כאלה שירצו לבוא ולראות אותנו כאן.

לא אמרתי שלא ירצו.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

רגע, בבקשה. אני אומר, אורית הציעה שעד שלא תהיה מערכת אחרת, יפסיקו לצלם. אני חולק עליה. אני חושב שאפשר לעבוד במקביל. לנסות למצוא, כי אנחנו בתחילת הדרך שלנו. אנחנו כל הזמן מנסים להשתפר. זו מגמה. שינינו את זה כי ההוא ביקש. ושינינו את זה. אני מוכן שכל זווית שיגידו. רק אומר, בסוף התושבים רוצים לצרוך את השקיפות שלהם בכמה דרכים. יכולים להגיע לפה. יכולים לקרוא בסוף את הפרוטוקולים. שאגב, גם הפרוטוקולים יש לא מעט בעיות בגלל הרעשים. הרבה דברים שם, זה גם כן לא נותן את החוויה המלאה ודברים שכביכול אני אמרתי או אתה אמרת, זה לא אני וזה הוא. ורעש שעשינו. למשל בפעם האחרונה, הפרוטוקול יצא, בגלל הרעשים, הרבה דפיקות. יכול להיות שבגלל זה התרשמו אולי חלק מהתושבים שהיה פרוע. לא היתה ישיבה שאנחנו יכולים להתגאות בה. ואני שמח שראו את זה, כי זה היה נכון, וגם בלי להבין משהו. וזו חלק מהמטרה. ואז הם יכולים לקרוא את זה בפרוטוקול. ומי שלא, ורוצה לראות את זה דרך הפייסבוק, כמו שעושים רשויות. יראו את זה. אז איפה שלא שמעו משהו יכולים ללכת לפרוטוקול. איפה שלא ראו הם יכולים לשאול. אבל בכל זאת, זה אנחנו. אם אנחנו נדבר בצורה ברורה וכמו שקורה עד עכשיו שזה בסדר, אז אני מאמין שהחוויה תהיה יותר מתקנת. אם יש בעיה עם זווית כזו או אחרת, אני לא מכיר שהיה פה איזה סינון. אני לא מכיר. אנחנו ישיבה מס' 17. אני מוכן ללכת -

שי, חמש ישיבות אחורה אלי ואני לא נוכחים.

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אני יכול להסתכל. יכול להיות שבחלק מהישיבות באמת לא נכחת. תנו לי רק לסיים. אלי, היום אתה בכושר שיא. תן לי רק לסיים. אני אומר. אני, שי

רוזנצוויג, אני אומר, לא מכיר איזשהי הנחייה כן לצלם מישהו או לא לצלם מישהו. אם יש דבר כזה, אני אבדוק את זה. ממה שאני ראיתי, ואני דגמתי. אני אמנם לא הלכתי מתחילת השנה. אני גאה שעשינו עשרות ישיבות, ואני גאה שרובן, עשרות?

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

כן. כל מיני סוגים של ישיבות. וצילמנו אותן. כן מן המניין, לא מן המניין. בוא, עשינו הרבה ישיבות והן צולמו. ובחלק האנשים אמרו תודה וזה עזר לנו להבין. ובחלק באמת היו בעיות טכניות כאלה ואחרות, שיכולות לקרות גם במערכות שעולות עשרות אלפי שקלים. ובטח שלתחזק אותן. אני מוכן. לא צריך פה הצעה לסדר. אני פשוט מוכן להביא הצעות מחיר למערכת כזאת, כדי שפשוט נתקדם. בינתיים אני מציע לעשות את המיטב, לשדר ולשקף ככל האפשר, עם האמצעים שיש לנו. אנחנו השתפרנו, החלפנו טלפונים, החלפנו כבלים, הבאנו חצובה. באמת, כאילו יש עקומת למידה. בואו, עוד קצת, בסוף, מבחינתי כן, שתהיה פה איזה מצלמה שעוברת, איזה מישהו שעובר ומתביית על כל מי שמדבר. וזה כמו שעושים במקומות אחרים. אני גם רוצה כזה. אבל כרגע אין כל כך. זה לא איזה רצון שלנו. כן, דליה.

דליה נחום-לוי:

אתה העלית פה נקודה שכמו שעושים בעיריות או במועצות אחרות. אז קודם כל שווה ללכת וללמוד ממקומות שזה קיים שם. איך זה עובד. עלויות. ואחר כך לבוא עם הצעות.

שי רוזנצוויג:

אז לא, עשינו. כשאנחנו התחלנו גם את הדבר המינימאלי שאני יכול, העדפתי לעשות בכסף הזה נגיד דברים אחרים ולראות איך אפשר כן לשקף למועצה באמצעות לייב בפייסבוק שעושים את זה. זה לא דבר מופרך. אפשר לשפר, אפשר להשתפר ואני מבטיח שאנחנו נעשה את כל המאמצים. חשוב לי להגיד שאין פה איזה דבר מגמתי. אורית ביקשה

- איזה יום 'תעבירו מהצד הזה לצד הזה', אז העבירו.
בקטע הזה אין שום בעיה.
פשוט שיבואו מולי כל הזמן.
כל עוד רואים את הכל, רואים את ההתרחשות,
באמת אני אומר. לא צריך להיכנס.
במצב הנוכחי, אני מעדיף שלא יהיה צילום בכלל.
חבל. אני לא חושב הציבור יעריך את זה. הציבור
נהנה, תדעו לכם שלכל -
אני איש ציבור. אני אומר לך שאני מעדיף שלא יהיה
צילום בכלל אם לא יהיה צילום טוב.
אני מקבל את דעתך, זכותך. אני אומר, לכל זה יש
מעל 2,000 צפיות. אנשים רואים. לא כולם מגיבים.
הרוב לא מגיבים. כן מעריכים.
אם יהיה צילום טוב יהיו 10,000 צפיות. יהיה best
seller
אני לא חושב. אבל אני אומר עוד פעם. זה מה
שאנחנו מנסים. בכסף הזה אני מעדיף לתת לתמיכות
או למישהו אחר.
שי, בוא. אני חייבת רגע להגיד על זה משהו, בסדר?
כשהיה חשוב לשים מסכים בשני החדרים, אז מצאו
את הכסף ושמו את המסכים.
לא, מסכים יש להם מקום בביטחון.
אריה, אני לא רוצה לתת דוגמאות אחרות. אז נתתי
את הדוגמה של המסכים. הכל עניין של סדרי
עדיפויות, זה ברור. תמיד אפשר לעשות בכסף
דברים אחרים. גם זה ברור. וענייני כסף עלו כאן
כמה וכמה פעמים על חילוקי דעות וסדרי עדיפויות
שלנו. אני חושבת, אני מסכימה איתך שזה מאוד
חשוב להתנהל בשקיפות. וגם אני שמחה שהתושבים
יכולים לראות את הישיבות. אני חושבת באופן שבו
הישיבות מצולמות היום, הנזק גדול על התועלת. אני
חושבת שזה מסלף את מה שקורה כאן בחדר. אני
חושבת שזה מאוד בעייתי, ויותר מזה, אני גם
חושבת שאם נשאיר את המצב על כנו, לעולם לא

משה אופיר:**שי רוזנצוויג:****משה אופיר:****שי רוזנצוויג:****משה אופיר:****שי רוזנצוויג:****משה אופיר:****שי רוזנצוויג:****אורית שגיא:****שי רוזנצוויג:****אורית שגיא:**

- נראה כאן מערכת. לפחות לא בתקופה הקרובה.
 לא יהיה, פשוט לא יהיה. את צודקת. יש בעיה.
 תראי, אני כיו"ר הוועדה משקף לכל הציבור.
 אנחנו חברים באותה, שנייה רגע, דקה.
 לא, אני לא אומר דבר רע. אני משקף את הציבור.
 שי, אתה יו"ר הוועדה, אבל אנחנו פה בחדר גם.
 תשמע, בסך הכל ... צילום, זה הכל. בואו נבחן את
 זה ונחזור עם תשובות.
 אבל אמרתי, שלומית, אני אמרתי לפני חצי דקה, אם
 אפשר לא להגיע להצבעות. אמרתי, הבטחתי
 שנבדוק את העניין. לא צריך פה הצבעה לדעתי.
 לא, ההצבעה תהיה שאתה תביא לנו לישיבה הבאה,
 אז אני כן מציע להצביע.
 חבל.
 שאתה תביא לנו לישיבה הבאה, שתהיה עוד כחודש,
 לא לישיבה שלא מן המניין,
 ואם זה יהיה לישיבה הבאה הבאה? אנחנו עסוקים
 בדברים שברומו של עולם. תראה במה אתם
 מעסיקים אותנו. אני אומר תן לי. ברגע שאני אומר
 לך שאני אעשה את זה, אני אעשה את זה.
 אני מאוד מעריך את ההצעות שלך.
 אבל להעסיק אותנו בדבר כזה,
 מה זה להעסיק? זה חלק -
 אבל אנחנו עובדים בדברים של רומו של עולם.
 שי, אי אפשר להגיד על כל דבר שאנחנו מביאים,
 למה? זה לא כל דבר. מעולם לא אמרתי דבר כזה.
 זה עולה כאן כל פעם -
 מעולם לא אמרתי.
 ... צריך להתעסק בזה? אני לא חושב שזה התפקיד
 שלך להתעסק בזה.
 מי שצריך להתעסק בזה, יש לו בסדרי עדיפויות שלו
 דברים אחרים. אבל חברים, קודם כל, אפשר להורות
 לי להפסיק צילום? זה דבר פומבי. לא, רגע, אני
 שואל את היועץ המשפטי. אני לא העליתי את זה
- שי רוזנצוויג:**
- אורית שגיא:**
- שי רוזנצוויג:**
- אורית שגיא:**
- שלומית ארצי:**
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- שי רוזנצוויג:**
- אורית שגיא:**
- שי רוזנצוויג:**
- אורית שגיא:**
- שי רוזנצוויג:**
- משה אופיר:**
- שי רוזנצוויג:**

- להצבעה גם.
לא ברור.
שנייה, אבל הוא עוד לא אמר. מה לא ברור? את
מכניסה לו זה.
אני אומרת שלא חד משמעית שמותר לצלם בלי
אישור של הנוכחים. לא בהכרח. לא בטוחה.
כשהיא לא פומבית, את צודקת.
ישיבה פומבית. היתה פסיקה שאמרה,
בישיבה הצבענו בהצלחה,
אני לא יודע. אני באמת לא זוכר מה היה אז.
אני אבדוק את זה.
אבל אני כאדם פרטי, זאת אומרת אני כאחת מיושבי
השולחן הזה, יכולה להגיד שאני לא מסכימה.
אבל את לא בתפקיד של אדם פרטי. את בתפקיד של
אדם ...
נכון, זו זכותו של אדם.
יכולים לבוא לראות אותי, אני אעשה להם בדיחות
ככה ונצלם.
אני לא חושב שזה נכון כשמדובר בישיבה פומבית.
אני אבדוק את זה.
הנה, היא תבדוק את זה.
אבל הדרישה שהאמצעים של הסאונד ושל ההקלטה
יהיו סבירים,
הם הגיוניים ונכונים. ואני מסביר שכיום אנחנו, נכון,
זה דבר חדש. יש יותר טוב, פחות טוב. גם התמלול
לא תמיד יוצא מדויק. אני אומר, יש משהו שנותן
איזשהו מענה. ואני יכול ללכת איתך ולשבת איתך.
נכון, יש כאלה שהיו פחות טובים, יש כאלה שיותר
טובים, ויש כאלה שבאמצע נגמרה הסוללה. גם
השתכללנו. הבאנו מטען. אני אומר, בוא נמשיך
לשדר, לשקף לציבור. ובמקביל אני אלך,
אני לא רוצה.
זכותך, אני לא אומר שלא.
כי אתה משתמש בזה לרעה.
- שלומית ארצי:**
שי רוזנצוויג:
שלומית ארצי:
שי רוזנצוויג:
עו"ד ברוך חייקין:
משה אופיר:
עו"ד ברוך חייקין:
שלומית ארצי:
דליה נחום-לוי:
אודליה גוטל:
שלומית ארצי:
משה אופיר:
עו"ד ברוך חייקין:
שלומית ארצי:
עו"ד ברוך חייקין:
אלי כהן:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:

- שי רוזנצוויג: הכיצד אני משתמש בזה לרעה?
משה אופיר: אתה משתמש בזה לרעה.
- שי רוזנצוויג: איך אני משתמש בזה? תגיד, אז תגיד.
משה אופיר: אתה בדיוק מה שהיה. וגם דליה יודעת.
- שי רוזנצוויג: איך אני משתמש בזה לרעה?
משה אופיר: אתה משתמש בזה לרעה.
- שי רוזנצוויג: אני לא משתמש בזה לרעה.
אודליה גוטל: אבל למה להקצין את זה, משה?
- משה אופיר: סליחה, אני אספר לך אחרי זה -
אודליה גוטל: לא, אני לא צריכה... (מדברים ביחד)
- משה אופיר: אתה משתמש בזה לרעה. ואני נגד לצלם, עד שזה לא יצולם בצורה סבירה. אוקיי? ואני רוצה להעמיד את זה להצבעה.
- שי רוזנצוויג: זה לא יקרה בזמן הקרוב. בסדר, זכותך.
משה אופיר: זכותי כחבר מועצה.
- שי רוזנצוויג: זו זכותך המלאה. אני בעד שקיפות. אני בעד לעשות יש מאין, כמו שאמרה דליה. ואני חושב שזה תלוי בנו איך אנחנו נראים.
- משה אופיר: אני יודע שאתה ... אני יודע ... לעשות סרטים על חברי מועצה.
- שי רוזנצוויג: סרטים על חברי מועצה?
משה אופיר: הכל אמרת.
- שי רוזנצוויג: אתה לוקח דברים קצת יותר מדי, משה אופיר.
משה אופיר: אני לא לוקח שום דבר יותר מדי.
- שי רוזנצוויג: משה אופיר, א', הבנתי. וב', אני רוצה להגיד לך משהו, משה.
- משה אופיר: אוקיי, אני שמח שהבנת. ותסביר אחרי זה לאנשים למה התכוונתי מה אתה הבנת.
- שי רוזנצוויג: תן לי להמשיך. אני רוצה להסביר. כי אותי זה שעשע. משה אופיר קבע איתי פגישה. לא רצה לבוא לישיבת הנהלה. קבע איתי פגישה. לא נלך, ניכנס לזה. ואמר לי 'שי, אתה מדבר אלי לא יפה',
- שלומית ארצי: אני הייתי עוצרת.
- שי רוזנצוויג: לא, לא משנה. הוא אמר לי, אבל הוא ביקש ממני.

- אתה רוצה שאני אמשיך?
לא, אז שלא ימשיך.
אם אתה רוצה, אני אמשיך. אין לי מה להסתיר.
אני לא אכפת לי, אתה יכול להמשיך. אני אומר לך
שאני לא רוצה שנצלם.
טוב, שלומית לא מרשה.
אם את היית יודעת מה הוא אמר,
שלומית לא מרשה. אבל אני הייתי אומר את זה
בכיף, כי אין לי בעיה. תראו, חבר'ה. תנו לחייקין
לבדוק.
תקבלו איזה החלטה שאתם רוצים. אני אבדוק את
זה.
אני לא ... באמצעים לא תקינים.
אני חייבת להגיד משהו. אחד הדברים הראשונים
ששי ביקש ממני כשנכנסתי לתפקיד זה לדאוג לו
לצילום איכותי לישיבות במועצה. וגם אני וגם אילן,
והוא ישב פה לידי והוא יסלח לי שאני אומרת את
זה. מבחינת סדרי עדיפויות, שמנו את זה ממש
מתחת. כי כרגע יש איזשהי דרך להעביר את
הישיבות. אז שתדעו שהוא היה הראשון שביקש את
זה, בטח ובטח ...
היא סבירה. אבל אל תקשו. היא דרך סבירה. אנחנו,
אם אנחנו נתנהל בצורה טובה, אז החוויה תהיה
יותר טובה. אני אומר לכם עוד פעם.
יש רק דרכי ביניים. זאת אומרת בין מערכת שעולה
עשרות רבות של אלפים, שמסתובבת, ולפי הקול
מתמקדת וכהנה וכהנה, יש מערכות פשוטות של
מצלמה קבועה, שמראה את כל השולחן, עם איזה
שני מיקרופונים כמו השבעה שיש פה, ונותנים משהו
שהוא סביר. ואפשר להביא כזה, ולא לחכות עוד
שנה.
אז אמרתי. נברר מה המשמעות של להביא דבר כזה,
שייתן מענה טוב, בסדר? ואם העלות לא תהיה עלות
גבוהה מדי, אז כולנו נאשר. למה להמשיך לדוש
- שלומית ארצי:**
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
עו"ד ברוך חייקין:
משה אופיר:
אודליה גוטל:
שי רוזנצוויג:
אלי כהן:
שי רוזנצוויג:

- בזה? חבר'ה, יש מלא נושאים. (מדברים ביחד)
 ויכול להיות שהוא ראה מערכת שעולה 250 אלף שקל,
 לא, זכותו היה גם להגיד מה שאתה מדבר עליו. זה
 היה נטו סדרי עדיפויות, אם לקנות איזשהי מערכת -
 אפשר לעבור לנושא הבא? רגע, אורית לא רוצה.
 בואו ניתן לאורית לתת את שלה. לא נגלגל עיניים,
 ניתן לאורית לסכם. כי יש באמת דיון ברומו של
 עולם, אז קדימה.
- אורית שגיא:
 אוקיי. אני מבקשת להעלות את ההצעה שלי לסדר
 ולהצביע עליה. כמו שאמרתי, לבדוק אפשרות
 להתקין בחדר הישיבות מערכת לצילום ולהקלטה.
 אני משנה את הסדר, בסדר? מהתחלה. אני מעלה
 הצעה לסדר להפסיק בשלב זה את צילום והקלטת
 ישיבות המועצה -
- משה אופיר:
 לא, רק הצילום. הקלטה זה חובה.
- אורית שגיא:
 לא, לא הקלטה. תיעוד ישיבות המועצה באופן שאינו
 מקצועי. ובינתיים שהמועצה תבחן אמצעים אחרים
 לעשות את זה, ובהינתן שתותקן כאן מערכת כזו,
 אנחנו נאשר להמשיך ולצלם את ישיבות המועצה,
 כפי שנעשה עד כה.
- שי רוזנצוויג:
 דליה נחום-לוי:
 מי בעד? אורית, אלי, שלומית ודליה ומשה. מי נגד?
 אני נגד צילום מהיום הראשון. עכשיו יש לי תירוץ גם
 למה.
- שי רוזנצוויג:
 אוקיי. מכבד. מי נגד? שירי, שי, אייל, רחלי. ככל
 שזה משנה, אז ההצעה הזאת עברה ברוב, לא יודע
 כמה היא קבילה. את זה יקבע ברוך חייקין ויעדכן
 אותנו. לתחושתך, זו לא הפעם האחרונה שאתם
 רואים אותנו. גם בחודש הבא יראו אותנו בלייב
 בפייסבוק. אבל אפשר להתקדם לנושא הבא.
- החלטה:**
להפסיק בשלב זה את צילום ישיבות המועצה
ושהמועצה תבחן אמצעים אחרים לעשות זאת.
לכשתותקן מערכת מקצועית יחזרו השידורים
החיים.

בעד: אורית שגיא, אלי כהן, משה אופיר, שלומית ארצי, דליה נחום-לוי.
נגד: שירי זדיימן, שי רוזנצוויג, אייל רוזנפלג, רחל שטיינר.

הצעות לסדר: ד. נעמה יששכר – שלומית ארצי.

שי רוזנצוויג: הנושא הבא, הצעה לסדר, נעמה יששכר. שלומית, בבקשה.

שלומית ארצי: ככה. נעמה בכלא. כולם יודעים את זה דרך פרסומים. וגם אני אחת כזו. יחד עם זאת, בעיני זה נושא שאנחנו חייבים לתת את הדעת עליו ולו רק בגלל שהיא היתה תושבת אלפי מנשה. אז אולי צריך להתחבר למטה שעוסק בזה. לצאת להפגנות. השילוט בכניסה ליישוב. אולי שווה שיהיה שם משהו. בעיני אנחנו לא יכולים, בגלל שהיא תושבת היישוב, ככל שזה מתקרב לביתך, בעבר.

אלי כהן: היא היתה, היא היתה.

שלומית ארצי: לפני שנסעו לארצות הברית.

דליה נחום-לוי: לא יודעת בדיוק, לא עקבתי עד הסוף. אבל אני יודעת שהיא היתה תושבת ויש לה חברים מפה, מהיישוב.

שלומית ארצי: יש לה משפחה,

דליה נחום-לוי: נכון. ככל שזה מתקרב לביתנו, זה ככה דורש מאיתנו יותר התייחסות ולא רק להשתתף בפייסבוק. זה משהו שאני מבקשת להתחיל ולעשות איזשהי חשיבה ביחד. ולראות אולי נבוא עם איזה רעיון יצירתי. אם כי יש איזשהי גם תחושה שאובר פרסום יכול להזיק לה. אז אני לא כל כך יודעת איפה אנחנו עומדים על קו הרצף, בין לא לעשות דבר לבין לעשות יותר מדי.

שי רוזנצוויג: עוד מישהו? הנושא הזה די ברור.

דליה נחום-לוי: יש בעייתיות עם הנושא הזה. הבן שלי הוא ממובילי המאבק.

שי רוזנצוויג:

דליה נחום-לוי:

שחר שטיינר.
הוא בין החבר'ה שהם הוציאו את הפוסטים. הם בקשר רצוף עם המשפחה. עם יפה. עם האחות. עם עוד אנשים. ועם כל הפרסומים למען תרומות כספים, כדי להרים את כל המאבק הזה. הכל עובר דרכם והם עושים את הסינון מה כן לפרסם, מה לא. ואיזה מינון. הם יושבים על זה המון.

שלומית ארצי:

השאלה אם אפשר לקשור איתם ולדבר איתם על משהו שאלפי מנשה תיתן איזשהי פלטפורמה.

שי רוזנצוויג:

בואו אני אעדכן. קודם כל נעמה כבר בכלא כמה? כתשעה חודשים. מהרגע שהעניין הזה התפוצץ, כי אף אחד לא ידע את זה מהיום הראשון. ברגע שזה התפוצץ, אנחנו באלפי מנשה היינו מאוד דומיננטיים. שחר שטיינר, ואנחנו עזרנו לו פה במועצה להקים את כל הפלטפורמות. We want Naama, ממליץ לכולם להצטרף לדף הזה ולעשות לו לייק. ראיתי שלא כולם נמצאים שם. להצטרף לווטסאפים לסיירת נעמה. יש סיירת 1, סיירת 2, סיירת 3. ווטסאפים פעילים מאוד. אני נמצא שם. ממליץ להצטרף. במקביל שילוט שהיה פה, להחזיר את נעמה, עלה. אני ב-24.10 כתבתי, שוחחתי גם עם ראש הממשלה וגם כתבתי לו מכתב רשמי. אני רוצה להקריא אותו: 'לכבוד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו. הנדון: נעמה יששכר. נעמה יששכר כלואה ברוסיה כבר חצי שנה. לפני מספר ימים הוטל עליה עונש כבד מנשוא ולא הוגן. אני פונה אליך בשמי ובשם תושבי אלפי מנשה לפועל ולהשפיע על גזר הדין הלא הוגן ולהחזירה בקרוב הביתה. ידוע לי שקיימים ניסיונות רבים מצדך ומצד נשיא המדינה להקדים את שחרורה ולפתור את הבעיה. אני מבקש להמשיך בכל ערוץ אפשרי בעניין. נעמה היתה בעבר תושבת אלפי מנשה. בני משפחתה עדיין מתגוררים פה. נעמה זכורה לכולם כנערה ערכית. אשמח לעזור ככל שיידרש במאמץ לשחרור נעמה. מקווה שפועלך ישא

פרי בקרוב'.

זה היה לפני מעל חודשיים. ואנחנו מאז גם נפגשנו כמה פעמים. אני לפחות מרגיש כאילו שבקבוצה הזאת, אנחנו די מובילים אותה. מאז הצטרפו עוד הרבה טובים. אם יש עוד רעיונות, אם יש עוד דברים שרוצים לעשות יותר מאשמח לשמוע. וכמובן שהדלת היא פתוחה. כי זה כן לכל דבר. כרגע המצב הוא פשוט, יש פה עניין פוליטי.

ברור.

שלומית ארצי:

יופי. אז אני אומר. המאמצים הם דיפלומטיים. לחץ מאיתנו למעלה, הם צריכים ללחוץ הלאה.

שי רוזנצוויג:

אם למשל מתוכננות הפגנות בחודש הבא.

שלומית ארצי:

יש הפגנות בהחלט. יש הפגנות פעם בשבוע.

שי רוזנצוויג:

אז אולי איפשהו לארגן שאם רכבים יוצאים מפה, יכולים לקחת.

שלומית ארצי:

יש הפגנות בערך פעם בחודש.

שי רוזנצוויג:

... שרעבי.

דליה נחום-לוי:

שרעבי, כן.

משה אופיר:

אתן לכם את התאריכים של ההפגנות. תמצאו את הזמן.

שי רוזנצוויג:

אפשר אולי לפרסם.

שלומית ארצי:

אני למשל מפרסם בערוצים הדיגיטאליים. ממליץ לעשות שר. לעשות לייק לדבר הזה. זה חשוב, כי ככל שיגיע יותר אנשים, אבל בסוף, בשורה התחתונה, סתם לדוגמה, משה אופיר יכול לכתוב מייל נוסף ומחזק, סתם דוגמה, כמו שכתבת, לא מישהו במשרד התחבורה על הכיכר. נגיד על נעמה תבחר משרד החוץ, לנשיא המדינה. אפשר. ככל שזה יצא. חבר'ה, אנחנו רוצים להתקדם לנושא הבא כי אנחנו אומרים את אותו דבר. ככל שיש עוד רעיונות, בואו נעשה את זה.

שי רוזנצוויג:

שר החוץ לא יודע שרוצים לשחרר אותה. אתה חושב שאם אנחנו נכתוב לו אלף מכתבים, מיליון מכתבים, זה ייתן לו יותר? אני לא יודע.

משה אופיר:

- שי רוזנצוויג:** אני אישית חושב שאסור לרדת מהאג'נדה. תצטרפו אתם כמובילי דעה וחברי מועצה, לכל הקבוצות. אתם לא שם וזה חבל.
- משה אופיר:** אם ישקיעו כמו שמשקיעים להשמיץ את המתחרים הפוליטיים שלהם? אני בספק.
- שי רוזנצוויג:** בסדר? אז אם יש משהו, אנחנו פה. בואו נעבור הלאה.

6. שינוי הרכב ועדת חינוך.

- שי רוזנצוויג:** נושא מס' 6. שינוי הרכב ועדת חינוך והחלפת יו"ר הוועדה, הגב' אורית שגיא בגב' רחל שטיינר בתפקיד יו"ר הוועדה. אנחנו היינו בישיבה הקודמת, שנמשכה כשעתיים. אמרנו, אני חושב שכל הדברים נאמרו. ואם יש עוד אנשים שרוצים להוסיף ולהכביר בנושא הזה זה בסדר גמור. אני, לאור הישיבה הקודמת ולאור כל מה שנאמר ונכתב, חושב שאני אוכל, שאני רוצה ויכול לעבוד מול רחל. אני לא יכול לעבוד, לא מקצועית ולא מהסיבות שפירטתי, ואני לא אחזור עליהן עכשיו, מול אורית. ולכן, כדי שהוועדה הזאת תעבוד, לא תיתקע, לא תיקלע לכל מיני משחקים כאלה ואחרים, שגם אני לא רוצה להיות חלק מהם, אני מציע להעלות את העניין הזה להצבעה שלכם. כמובן, כל אחד שיחליט לפי צו ליבו. כאשר האמירה שלי אומרת, כרגע, כמו שזה נמשך, אי אפשר להמשיך. זה לא עובד. ואני חושב שאי אפשר לכפות על מישהו, ולא משנה באיזה צד, לעבוד עם מישהו שהוא לא יכול לעבוד איתו, וזה לא מסתדר. אי אפשר, בשום מקום עבודה ולא לכפות על מישהו איזשהי עובדה רק כדי להראות לו למי יש יותר כוח. אסור שזה יקרה. טובת החינוך באלפי מנשה. זו ההצעה שאני מציע. אם רוצים לעשות פה דיון, אז בשמחה. אם רוצים להגיע ישר להצבעה, שזה עדיף מבחינתי, גם בסדר. בבקשה.

משה אופיר:

אני רוצה להגיד משהו על הנושא שעומד על סדר היום. כל הדברים, וכל הסיבות שהביאו אותך לרצון הזה נאמרו בישיבה הקודמת. אין צורך לחזור עליהם. אבל אנחנו גם כתבנו בכתב, וגם העלינו את זה בישיבה הקודמת, הלוא זה עלה בעקבות הבקשה שלנו בישיבה שלא מן המניין. אנחנו ביקשנו שלפני שדנים בנושא הזה, של שינויים בהרכב, שאולי יש להם מקום, אני לא קובע דעה כעת, רק אומר אולי יש להם מקום לאור מה שקרה פה, אני לא יודע. אבל כל עוד הפורום שאתה הקמת, שלפי דעתי הוא לא היה במקום להקים את זה, אני מבקש להוריד את הנושא הזה מסדר היום.

שי רוזנצוויג:

אני עניתי לך באימייל. ביקשת, שלחת את זה לפני מספר ימים. אמרתי לך 'בוא, הישיבה היא עכשיו'. אנחנו נשלח, סך הכל מדברים במתנדבים. אני מבין פה את הרצון. במתנדבים. באנשים שגם ככה טרטרנו אותם. כן הוקם, לא הוקם. לא הקמנו פורומים ולא היה פה זה. פשוט מדובר באותם אנשים. לי אין רצון לשגע אותם עכשיו, חבר'ה. אין פורום, כן פורום, לא פורום. אמרתי 'נביא את העניין הזה פה לדיון'. אני חושב שהיינו צריכים לדון בזה, ואני מסכים, אחרי שבאמת, בעיקר אחרי ישיבת המועצה ושיחות מסדרון עם חלק מחברי המועצה, אני הבנתי שכן היה נכון להביא את הדבר הזה ולעזוב את הדיון במועצה. ולקבוע אותו שם. זה מה שאני יודע היום. פחות ידעתי אז. וזה בסדר. האם לאלץ להחליט להוריד ולהמשיך עוד חודש כזה לא של עבודה? אני חושב שזה מיותר. אני חושב שדשנו במצב הזה. לדעתי המצב הזה לא יכול להמשיך. אין לי רצון לפגוע באף אחד. אני מכבד את כל מה שנעשה עד עכשיו. מכבד את רצון המועצה וחושב ששינויים כאלה ואחרים צריכים לבוא בידי המועצה. לא שאני רואה כאלה המון דרסטים בעתיד. כי בסך הכל מה שעובד, ומה שלא עובד צריך לתקן ולנסות לשפר.

- לפחות כך אני חושב.
- משה אופיר:** אתה מודאג איך אתה תיראה בפני ... אם תשנה את
-
- שי רוזנצוויג:** לא.
- משה אופיר:** סליחה, תן לי להשיב, ברשותך.
- שי רוזנצוויג:** הם רואים אותנו עכשיו.
- משה אופיר:** כל אחד יכול להגיד את דעתו. אתה מודאג, אתה לא רוצה להטריד אותם ומה שאמרת, וכו'. לבלבל אותם. או באיזה מילים שהשתמשת, זה ברור לכולנו, זה בסדר גמור. אבל אתה לא מוטרד לחלוטין מהמהלך הזה שעשית, שהוא למעשה העמיד אנשים במצב לא סביר. אז אני חושב -
- שי רוזנצוויג:** הרגע אמרתי שאני חושב שהיה אפשר לעשות את הדברים אחרת. אני אומר לך, אני לא מתבייש להגיד את זה.
- משה אופיר:** תעשה את זה נכון, כמו שביקשתי.
- שי רוזנצוויג:** אבל חבל לטרטר, ועכשיו להראות באמת למי יש יותר גדול ולהוכיח. למה? אני אומר למה? משהו כבר נעשה, לא כזה דרסטי. מדובר באותם אנשים. כבר דנו. היתה ישיבה מאוד מכוערת. אפשר לפתוח אותה עוד פעם.
- משה אופיר:** בסדר. אני מעלה לשולחן המועצה,
- אייל רוזנפלד:** אם אתה רוצה לשנות משהו,
- משה אופיר:** אני מבקש להוריד את הנושא הזה מדיון. עד אשר,
- שי רוזנצוויג:** זה יפגע בחינוך. וזה ימשיך במשחקי הכוחות.
- משה אופיר:** עד אשר הפורום שהוקם, שלא לפי רוחי, יבוטל.
- שי רוזנצוויג:** פשוט להראות למי יש יותר גדול, משה.
- משה אופיר:** אייל, תן לי להשיב. ברגע שהפורום יבוטל, יהיה אפשר לדון בכל מה שראש המועצה מבקש.
- שי רוזנצוויג:** פשוט לעכב ולהראות, זה פשוט סתם לבזבז את הזמן. היה צריך להיות גדול ולגמור עם זה כאן ועכשיו. משה, סיימת? תודה. אני רוצה להמשיך.
- משה אופיר:** מוכן להשלים לך גם בנושא הקודם, של הצילום גם.
- שי רוזנצוויג:** רגע, בואו כל אחד בתור שלו. חבר'ה, בואו לא נחזור

- לישיבה הקודמת. אני רוצה לאפשר לדליה, שירי,
שנייה. משה,
- שירי זיידמן:** אני לא הבנתי את השאלה שלך ולא הבנתי את
ההקשר. זה הכל.
- שי רוזנצוויג:** לא משנה. זה משחק כוחות, חבל.
- משה אופיר:** בסדר, לא הבנת, אז אני אסביר לך.
- דליה נחום-לוי:** שי, זה לא סוד שאני חושבת שזה מהלך שהוא טעות
ביסודו. אני שומעת ממך כל הזמן 'אני לא יכול
לעבוד עם אורית, אני לא יכול לעבוד עם אורית'.
לעומת זאת מאורית לא שמעתי 'אני לא יכולה ולא
מסוגלת לעבוד עם שי'. אני חושבת, אני כן חושבת
ואני מאמינה, שי, אל תזלזל.
- שי רוזנצוויג:** די, דליה, די, די. די. כמה אפשר? מה את רוצה?
לעקם את היד? להראות שיש לכם יותר גדול? הכל
בסדר. מה? שנצא מהישיבה? נעשה עוד ישיבה?
לא, שבו שניכם.
- דליה נחום-לוי:** אני לא יכול לשבת איתה. זה נגמר.
- שי רוזנצוויג:** שבו שניכם, ראש בראש, עד שיצא עשן לבן. תמצאו
את הדרך,
- דליה נחום-לוי:** לא יקרה. גם לאורית יש כאלה שהיא לא יכולה
לעבוד איתם. היא אמרה בפירוש. יש כאלה דברים.
זה לא קורה. היא אמרה, איתו אני לא -
- משה אופיר:** א', אני לא אמרתי,
- דליה נחום-לוי:** ... ולא לפי האהבה או החיבה למישהו.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, אי אפשר לאלץ בן אדם. ועדה מייעצת לראש
המועצה. אנחנו נפתח פה עכשיו, אין לי בעיה לחזור.
אני באתי מוכן. אפשר לחזור ולהסביר למה, כדי
שיבינו כולם למה. זו ועדת רשות מייעצת לראש
המועצה. שנייה רגע. ועדה מייעצת לראש המועצה.
אין לה שום אינטראקציה עם ראש העיר, כי יש שנאה
שם. יש שנאה.
- שלומית ארצי:** אבל זה לא קשור.
- שי רוזנצוויג:** לא, רגע, שנייה.
- דליה נחום-לוי:** מה, אנחנו בגן? מה זה יש שנאה?

- שי רוזנצוויג:** מה לעשות? אני לא רוצה לפתוח ולחזור אחורה. לכן אני אומר, משחקי כוחות לא פה. אל תאלצו ראש מועצה,
- אורית שגיא:** אתה מדבר מילים מאוד יפות ומאוד גבוהות. אבל המעשים שלך הם ... אתה עכשיו למעשה,
- שי רוזנצוויג:** וואו, אורית. את לא איתנו. אורית, את באמת לא איתנו. אני מצטער להגיד לך, את אמרת עשרות פעמים שאת לא יכולה לעבוד איתי. אפילו אמרת את זה לדליה, מה לעשות.
- אורית שגיא:** שי, אני לגמרי כאן. ואתה מאוד מזלזל בי כרגע בדברים שאתה אומר. אתה עוד פעם נופל לתוך הדבר הזה. כמו שאמרתי לך בישיבה הקודמת, אני לא שונאת אותך. אין לי שום דבר אישי.
- שי רוזנצוויג:** זה לא נושא הדיון.
- אורית שגיא:** שי, אבל אתה אומר דברים ואתה מרשה רק לעצמך להגיד.
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה להגיע להצבעה.
- אורית שגיא:** אבל אתה דיברת עכשיו עשר דקות, ברצונך להגיע להצבעה. אז אתה לא יכול לדבר ולסגור את זה לדיון. אז אני חוזרת ואומרת. אמרתי, אתה כל הזמן לוקח את זה למקום של השנאה, והמילה הזו בעיני אין לה בכלל מקום. אני מנהלת הרבה אנשים, ולא יודעת אם תמיד אהבתי את כל מי שניהלתי, אבל במקום העבודה שלי אין לי אפשרות להגיד להם ללכת מחר בבוקר הביתה כי לא בא לי עליהם, כי הם לא באים לי טוב. אני מוצאת את הדרך לעבוד איתם. אבל זה גם לא הדיון כרגע. אוקיי? מי שגרם לאי נוחות ומי שטרטר את האנשים המתנדבים ומי שגרם כאן למבוכה מאוד גדולה, גם להם וגם לי וגם למנהלת מחלקת החינוך זה אתה. ועכשיו אתה בעצם בא ואומר 'כן, אני מבין שעשיתי את זה',
- שי רוזנצוויג:** את הולכת אחורה. אני רוצה להתקדם קדימה.
- אורית שגיא:** אז בואו, אני מבין, עכשיו אני מביא את זה לדיון. אבל אתה עוד פעם לא נותן לי לסיים משפט.

- שי רוזנצוויג:** את סתם הולכת אחורה. ואת פותחת עוד דברים. זה מה שקורה. שלומית, אותי עצרת, זה בסדר? מי אשם, מה אשם. אנחנו רוצים להתקדם קדימה. אני לא אמרתי מי שאשם. אני מנסה לעשות ...
- אורית שגיא:** לסיטואציה.
- שי רוזנצוויג:** מי שגרם לאי נוחות, את מציינת עורך דין שלי. אני יכול להביא את ועדת החינוך, והם יגידו הפוך ממה שאת אומרת.
- אורית שגיא:** אבל אתה לא נותן לי לדבר. כשאתה דיברת לא הפרעתי לך.
- משה אופיר:** תן לה לסיים. שתגיד מה שהיא רוצה.
- אורית שגיא:** לא הפרעתי לך כשדיברת. אתה עשית דברים, אתה עשית צעדים, ועכשיו אתה בא ואומר 'אני מבין שעשיתי. אני מבין שאולי זאת היתה טעות, אבל בואו עכשיו תאשרו לי את זה'.
- שי רוזנצוויג:** גם את עשית צעדים, נכון. כולנו עשינו צעדים.
- אורית שגיא:** אז היתה לנו בקשה פשוטה. ואל תנסה לקחת את זה למקום של להוכיח מי יותר גדול, מה יותר גדול,
- שי רוזנצוויג:** מה זה לנו? מי זה לנו?
- אורית שגיא:** אני חושבת שבדיון היתה בקשה מאוד פשוטה. אל תרים את היד ואל תדבר אלי בצורה כזאת, בבקשה. בדיון היתה בקשה מאוד ברורה. אנחנו היינו ברורים.
- שי רוזנצוויג:** מי זה לנו?
- אורית שגיא:** ביקשנו שאתה תחזור ממך ממה שעשית. ואחר כך תביא את זה לדיון. ואתה לא עשית את זה. אז זה הכל.
- שי רוזנצוויג:** הכל בסדר. אבל אני אומר עוד פעם.
- אורית שגיא:** זאת הסיטואציה.
- שי רוזנצוויג:** אתם בסדר. להראות למי יש יותר גדול. ואני אומר לכם עוד פעם, מבחינתי, משה,
- משה אופיר:** הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה.
- שי רוזנצוויג:** לאלץ אותי דבר כזה, מבחינתך זה נגיד אומר שאתה מודיע בו זמנית שאתה פורש מהקואליציה. זה בסדר. אגב, זה בסדר. go for it. אני חושב שעברתי

- את הישיבה הנוראית האחרונה,
משה אופיר: אני חושב שאתה צריך לנהוג בהתאם למינימום הגינות,
- אני עוד צעיר. ואני חוץ מלהגיד שהדברים היו צריכים להיעשות אחרת. אבל מה שהיה בטווח מאוד קצר, אתה לא תעצור עכשיו, עוד פעם תכנס את האנשים, תגיד להם עוד פעם זה, ראיתם את השידור. אין טעם. אני מבין וכולנו מבינים -
- משה אופיר:** ומה עם התחושה שהיא ביטאה?
שי רוזנצוויג: איזה תחושה, שמה?
משה אופיר: תחושה שאתה עשית עוול.
- אבל היא הדדית. אבל גם אני הרגשתי תחושת עוול, כאשר אני ביקשתי להיפגש, אני עכשיו לא הולך למי צודק. אני אומר רק אי אפשר, זה לא עובד. לא רוצה לחזור אחורה.
- משה אופיר:** אין שום בעיה.
שי רוזנצוויג: אז אני לא מבקש מאף אחד להתנצל. לא ביקשתי להתנצל.
- אני לא אמרתי שאין היגיון במה שאתה מבקש. אבל יש פרוצדורה לעשות את זה.
- שי רוזנצוויג:** אני מבקש שבפעם הזאת, המסר הוא ברור. אני מבקש בפעם הזאת, בכדי לא לטרטר את המערכת, כי המסר מבחינתי ברור. ככל שאני יכול להקים פורומים כאלה, אין לי כוונה, ובעתיד, אם אני ארצה, אפילו לעשות שינוי כזה או אחר, אני אביא את זה לפה ואנחנו נעשה את זה כאן בצורה מסודרת. לי זה ברור. גם אני הרגשתי עוול. אני לא הולך לחפור מי אשם, לא אשם. יש פה גם עובדים. עובדים שנמצאים באמצע. גם מתנדבים שאנחנו עוד שנייה מאבדים אותם. צריך לדעתי לסיים עם זה פה עכשיו. אני פשוט ממליץ להלחיס. אני מקבל את העניין שאין פה, לא צריך להיות פה עניין של שנאה, כי אני במהות שלי לא שונא אף אחד. אני חשב שניסיתי לעשות שיתוף פעולה. מודה, לא הצלחתי. זה לא

צלח. אני לא אחד שידוע שלא משתף פעולה. לא הצלחתי. ואני מבקש להעלות את זה לדיון ולסיים. ואם תרצי עכשיו, לצורך העניין, להתפטר, אני חושב שזה מאוד בסדר מבחינתי.

אורית שגיא:

שי, אני חושבת שזה לא המקום ולא הדרך לסיים את העניין הזה. אני מתנצלת. אני דווקא כן דבקה בתהליך ובפרוצדורה.

שי רוזנצוויג:

זכותך. חבל מאוד.

אורית שגיא:

ואנחנו נצביע על הצעתו של משה.

שי רוזנצוויג:

אוקיי. אז אני, בשביל הסדר הטוב, בשביל שנסיים עם התהליך הזה. הציבור רואה אותנו. עברנו שבוע לא קשה, עם הישיבה הזאת. אני חושב שצריך לסיים. אני כן דיברתי עם אנשים גם באופן נפרד. שאמרנו די, enough is enough. בואו נוריד את זה מסדר היום. אנחנו אמרנו עכשיו חד משמעית. שהמסר הוא ברור. וככל שמי שנפגע, אני מתנצל.

משה אופיר:

אני לא מבין מה הבעיה. אתה יכול להגיד לאנשים, כי אני חושב חבל על הזמן. אני רוצה לצאת מזה ומחר לעבוד. אבל אתם סתם -

שי רוזנצוויג:

אתה היית יכול להגיד לאנשים המכובדים האלה שעכשיו הם יהיו חברים בוועדה שהראש שלה ייקבע בישיבת מועצה. זה הכל.

משה אופיר:

לא הבנתי.

שי רוזנצוויג:

לא לטרטר אותם. מה אתה מטרטר אותם? מה אתה עושה מזה סיפור גדול?

משה אופיר:

החברים האלה הם חברים בוועדת חינוך. הם שם.

שי רוזנצוויג:

אז הם חברי ועדת חינוך.

משה אופיר:

נכון מאוד. נכון.

שי רוזנצוויג:

אנחנו מחויבים.

דוברת:

נכון מאוד. הם עדיין חברים. אף אחד לא פיטר אותם והם לא הולכים לשום מקום.

שי רוזנצוויג:

אבל אתה הפנית לערוץ אחר. אתה בעצמך אמרת.

משה אופיר:

לא. אני בחרתי,

שי רוזנצוויג:

הקמת פורום אחר.

משה אופיר:

<p>לא, רק שנייה, רק תקשיבו. רגע, עזבו את הטרמינולוגיה. אני, כאשר ראיתי, אז אני אומר, ואני לא מתחבא מאחורי שום דבר. זה אותם אנשים. אני הודעתי להם שאני בוחר לא לעבוד דרך הראש, כי אני לא יכול. ולעבוד דרך המשנה לראש. כדי לקדם את מה שאני רוצה לעשות מקצועית. את זה היינו צריכים לעשות. לא פיטרתי. אמרתי להם שככה אני בוחר. זה לא שהם קיבלו פורומים אחרים. זה אותו פורום.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>ההרכב של הפורום שאתה הקמת - כן, זה אותו פורום. לא, מה זה זה? חוץ מאורית. אורית גם שם. אוי, שי, נו, באמת.</p>	<p>משה אופיר:</p> <p>שי רוזנצוויג:</p> <p>משה אופיר:</p> <p>שי רוזנצוויג:</p> <p>אורית שגיא:</p> <p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>רגע, כשאני נכנסתי אז והודעתי, אתם לא הייתם שם. אני הודעתי את שהודעתי. לא, לא, אני רוצה להבין אם זה אותם אנשים. זה אותם אנשים.</p>	<p>משה אופיר:</p> <p>שי רוזנצוויג:</p> <p>משה אופיר:</p>
<p>זה אותם אנשים שהיו בוועדת חינוך ... אז הם יחכו עוד חודש למינוי - אבל הכל ייתקע עוד חודש, ועל מה? זה לא קשור. זה קשור לכבד את האנשים. זה קשור לעשות את זה בדיון תקין. זה לא קשור לא לרגשות, לא לכלום. שום דבר לא נפגע פה, וזה לא עניין - לתחושת אתם רוצים, וזה בסדר. אני אומר, אז רוצים להגיד 'שי', אתה ראש מועצה ואנחנו נעשה מה שאנחנו רוצים', זה בסדר. אני חושב שלמשוך את זה עוד חודש, וזה חודש רש"י, זה חודש לא טוב, שי, אתה רוצה שאתה ראש מועצה ואתה רוצה לעשות מה שאתה רוצה. זה המסר כאן.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p> <p>אורית שגיא:</p> <p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>לא, ממש לא. עובדה, כל ההצבעות, ועובדה שאת נשאר בקואליציה במשך חודשים רבים, כשהצבעת כמעט לכל דבר נגד, זו עובדה - אל תזרוק דברים לחלל הדברים שייתפסו. אני ממש</p>	<p>אורית שגיא:</p>

- לא הצבעתי -
- שי רוזנצוויג: רק לך מותר לזרוק לחלל האוויר? אבל זה לא נושא הדין.
- אורית שגיא: לא, אבל אתה אומר דברים.
- שי רוזנצוויג: אורית, אורית, באמת. אני אגיד מה שאני חושב.
- אורית שגיא: אז אני אגיב.
- שי רוזנצוויג: אז הגבת. אבל יש לכל דבר התחלה, אמצע וסוף.
- אורית שגיא: אז אל תגיד -
- שי רוזנצוויג: יאללה, חבר'ה.
- אורית שגיא: ממש לא הצבעתי לכל דבר נגד.
- שי רוזנצוויג: חברים, מה אתה ממליץ, משה אופיר?
- משה אופיר: אני ממליץ כזה דבר. אני שומר, ואני גם פחות או יותר מבין מה כל הסיפור. לא למי שיש גדול, למי שיש קטן וכו'.
- שי רוזנצוויג: אז מה אתה ממליץ?
- משה אופיר: אני ממליץ כזה דבר. יש לנו ישיבה בשבוע הבא.
- שי רוזנצוויג: כן, אתה לא יכול להעלות שם. זו ישיבה שהיא רק תקציב. אפשר לעשות ישיבה שלא מן המניין אחריה?
- משה אופיר: למה? מן המניין, עם שני נושאים. מה זה קשור?
- אודליה גוטל: לא, זה לא קשור. ישיבת תקציב אפשר. אם כולם מסכימים -
- שירי זיידמן: אני לא יכולה אפילו לשמוע שורה אחת.
- משה אופיר: אפשר לעשות מה שאנחנו רוצים. אפשר לעשות ישיבה מן המניין ולא מן המניין. ועוד אחת מן המניין ועוד שתיים שלא מן המניין. מה זה קשור?
- שי רוזנצוויג: מה אתה מציע? תציע.
- משה אופיר: אני מציע שאתה ואורית תיפגשו. תשמע לי, זה מה שאני מציע. אתה שאלת אותי מה אני מציע. אתה ואורית תיפגשו, ואתם תסכמו ביניכם את כל הנושא הזה. ומה שיהיה מקובל על שניכם, אני לא אתנגד לזה.
- שירי זיידמן: ואם לא יהיה מקובל?
- שי רוזנצוויג: אתה רואה לאן זה הולך. אין, זה לא מתכנס.
- משה אופיר: אז נראה.

- שירי זיידמן:** לא, מה נראה. בוא נחליט עכשיו. מה יהיה? הם לא יסכימו.
- שי רוזנצוויג:** אפשר רגע? שנייה רגע, יש הסכמה -
- משה אופיר:** חבל על הזמן שלי. באמת חבל.
- שי רוזנצוויג:** משה, אני רוצה לסכם. ונמשיך דבר דבר.
- משה אופיר:** אני לא כמו חייקין מקבל כסף. 5,000 שקל -
- שי רוזנצוויג:** בסדר. תן לי, נו. האם אפשר לסכם על ישיבה שלא מן המניין לאחר ישיבת התקציב, או לפניה, לדון בנושא הזה? יש הסכמה של כולם, אלי?
- משה אופיר:** כן, בתנאי שאתה נפגש עם אורית.
- שי רוזנצוויג:** לא, אני אפגש. אבל הפגישה בכל מקרה תהיה.
- אורית שגיא:** אין לי שום בעיה להיפגש. (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** אין לך בעיה, אוקיי.
- שי רוזנצוויג:** כן, אבל הפגישה עם אותו נושא. ועדת חינוך.
- משה אופיר:** על מה אתה רוצה לדבר?
- אורית שגיא:** לא, לא, אני רוצה להבין את האמירה. מה זאת אומרת -
- שי רוזנצוויג:** ועדת חינוך כהרכבה. יכול להיות שאנחנו נחליט שנשארים באותו הרכב. זה גם החלטה שצריך לקבל. ויכול להיות שנחליט שלא.
- משה אופיר:** מה חשבת שאני רוצה שתיפגש איתה? לאיזה עניין? שונה מוועדת חינוך?
- שי רוזנצוויג:** אני מבטיח להיפגש איתה. אבל הנושא, ועדת חינוך, הרכבה. או שנחליט שכן, או שנחליט שלא. הנושא לא יורד מסדר היום.
- משה אופיר:** הרכבה. אתם שני חברי מועצה, ראש מועצה, חברת מועצה, רשם סיעה.
- שי רוזנצוויג:** אם כך, נסכים. לא צריך להצביע על זה. אנחנו נעלה את זה בישיבת מועצה הבאה שלא מן המניין, צמודה לזה.
- דוברת:** בהסכמה של כולם?
- עו"ד ברוך חייקין:** אם כולם מסכימים,
- שי רוזנצוויג:** אמרו שכן.
- עו"ד ברוך חייקין:** אז כן.

**מסכימים פה אחד שתתקיים ישיבה שלא מן המניין
בצמוד לישיבת תקציב ב-31.12.2019 והנושא
יעלה שם.**

החלטה:

אפשר לעשות ישיבה מיוחדת, תוך ארבעה ימים.
בסדר, משה, תודה. חברים, סעיף מס' 7. פתיחה
והגדלה של תב"רים. בבקשה, אודליה. או אילן.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

7. פתיחה, הגדלה וסגירת תב"רים.

פתיחה והגדלה וסגירה של תב"רים. הגדלת תב"ר
מלגות. דיברנו על תב"ר מלגות בפעם הקודמת.
דיברנו על זה שאנחנו רוצים לחלק מלגות. התקציב
הוא מפעל הפיס, כאשר אנחנו לוקחים 20,000 שקל
מאמות המידה שלנו וזה המצ'ינג שלנו. וכל השאר
יש לכם פה את מקורות המימון. שאלות? התב"ר
הראשון. אני אקרא? מלגות ע"ס 10,000 ש, כל אחד
לטובת סטודנט מתושבי היישוב. מקורות המימון:
מפעל הפיס 100,000 ש. פר"ח 80,000 ש. מועצה
מאמות מידה, מפעל הפיס 20,000 ש. מי בעד?

אילן דולב:

אני רוצה להבין. זה פר"ח נותן את הכסף?
כן.

משה אופיר:

אילן דולב:

ומפעל הפיס נותן עוד שקל ... של פרח?

משה אופיר:

מפעל הפיס נותן, הוא משלים עוד 100,000 שקל
ממה שפר"ח נותן.

אילן דולב:

אם הייתי רוצה לתת למלגות רק ממפעל הפיס, בלי
פר"ח, בלי לחייב אותם לעבוד בפר"ח, אז היה אפשר
לעשות? אפשר היה לעשות את זה?

משה אופיר:

לא, אי אפשר.

דוברת:

ה-100,000 שקל האלה שקיבלנו אותם, אני אסביר.
ביקשתי וקיבלתי תקציב נוסף.

שי רוזנצוויג:

מה לעשות שהייתי יו"ר ועדת מלגה?

שלומית ארצי:

אז קדימה.

שי רוזנצוויג:

זה משולב. זה כלים שלובים.

שלומית ארצי:

בבקשה, סליחה. השאלה היא אליה. אל תענה.

משה אופיר:

- שלומית ארצי:** זה כלים שלובים. מה שאומר שה-100,000 מחויבים עם פר"ח. אחרת אתה לא מקבל אותה. אתה לא יכול להפריד.
- משה אופיר:** אם יש פה איזה סטודנט שהוא לא יכול להקדיש עכשיו את הפר"ח, הוא לא יכול לקבל.
- שלומית ארצי:** לא בקונסטלציה הזאת. עובדה שנרשמו אנשים ויקבלו כבר. אנשים זכו בדבר הזה.
- שלומית ארצי:** כמה יצאו בסוף?
- שי רוזנצוויג:** זה עובד במקומות אחרים.
- משה אופיר:** השאלה אם זה צודק שאנחנו נכריח -
- שי רוזנצוויג:** אף אחד לא חייב. העניין פה הוא קהילתי. הם תורמים לקהילה. הם מקבלים סכום כסף, הרבה ... עושים בפר"ח הזה.
- משה אופיר:** בכל מיני מקומות.
- משה אופיר:** פה, ביישוב? (מדברים ביחד)
- שלומית ארצי:** בשנה הבאה יהיה באלפי מנשה.
- שי רוזנצוויג:** ככה, זה דריסת הרגל. זה לא היה פה אף פעם. חברים, מאשרים פה אחד?
- משה אופיר:** למשל, אני סתם דוגמה, אני בתור אבא לסטודנטים, לא, אתה רוצה להיות סטודנט, כן?
- שי רוזנצוויג:** נו, אבל גש לשאלה.
- משה אופיר:** אני בתור אבא לסטודנטים שלא לומדים פה באלפי מנשה. לומדים במקומות אחרים.
- שלומית ארצי:** הם חייבים לגור באלפי מנשה.
- משה אופיר:** הם לא יכולים לקבל מלגה?
- שלומית ארצי:** הם חייבים לגור באלפי מנשה. (מדברים ביחד)
- הקריטריונים הם כאלו: שעשית צבא, או שירות לאומי. שאתה מתגורר ביישוב. ששילמת שכר לימוד, אה, צריך להתגורר ביישוב? ומה קורה עם סטודנטים שלומדים בטכניון?
- משה אופיר:** יש מקורות אחרים.
- דוברת:** חבר'ה, אחת עשרה בלילה. מאשרים פה אחד את פתיחת תב"ר מלגות על סך 200,000 ₪. מי בעד?

- פה אחד, תודה. שתיים.
הגדלה וסגירת תב"ר 449. הגדלת תב"ר שיקום
רשת מים בסך 25,174 אלף ₪ וסגירתו. מי בעד?
מה זה התב"ר הזה?
זה תב"ר בעבר שאישרנו אותו בהגדלה משולשת.
שלוש פעמים.
זה עלה 25 מיליון שקל? (מדברים ביחד) חשבתי 25
מיליון. אמרתי מה זה הסכומים שרצים?
אוקיי. תב"ר היסטורי שרוצים לסגור.
25,000 אני מוכן -
חבר'ה, מאשרים פה אחד. הגדלה וסגירת תב"ר
449. מי בעד? פה אחד, תודה.
הגדלת תב"ר 509, כיתת שמע. אנחנו רוצים
להוסיף כיתת שמע נוספת לתב"ר הזה. אנחנו עדיין
לא קיבלנו את ההרשאה ממשרד החינוך. עובדים
עליה. אנחנו אמורים לקבל כל יום. אבל יש לנו ילד
עם לקויות שאנחנו חייבים לתת לו פיתרון ברגע
שנקבל את ההרשאה. בינתיים אנחנו עושים את כל
החשיבה מאחרי, ומכינים את התשתית.
באיזה בית ספר?
זה ספציפית צופי שרון. יש בנופי החורש, יש בחצב.
חצב סיימו את העבודות בצורה מלאה. בצופי שרון
עכשיו אנחנו שמים -
בחט"צ הכיתה נכנסה כבר לכיתת שמע?
אנחנו מדברים על זה.
לא, לא בחט"צ, בחטיבת בנינים, סליחה.
כן.
נכנסו כבר לכיתת שמע השנייה, אני מדברת, לא
הראשונה.
סיימו אותה באופן מושלם.
מאשרים פה אחד הגדלת תב"ר.
רגע, שנייה. ועוד דבר אחד אני מבקש לצורך
הפרוטוקול. אני מבקש לשנות את הכותרת של
התב"ר הזה, במקום תב"ע כיתת שמע בנופי החורש,

אילן דולב:

משה אופיר:

אילן דולב:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

תב"ר כיתות שמע. שני בתי ספר שונים.
 אוקיי. מאשרים פה אחד את הגדלת תב"ר 509,
 כיתות שמע. פה אחד? תודה רבה.

1. מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר מלגות על סך
 200 אלפי ₪. מקורות מימון: מפעל הפיס – 100
 אלפי ₪, פר"ח – 80 אלפי ₪, אמות מידה מפעל
 הפיס – 20 אלפי ₪.

2. מאשרים פה אחד הגדלת תב"ר 449 (שיקום
 רשת המים) בסך 25,174.50 ₪ וסיגרתו. מקורות
 מימון: קרנות הרשות.

3. מאשרים פה אחד הגדלת תב"ר 509 בעוד 30
 אלפי ₪ לטובת כיתת שמע נוספת ושינוי שמו
 לתב"ר "כיתות שמע". מקורות מימון: משרד
 החינוך.

אילן דולב: אני רוצה עוד משהו. אי אפשר ביחד? תראו, יש לי
 עוד שישה תב"רים שהסתיימו באיזון. הם מאוזנים
 לגמרי. רק צריך לקבל החלטה על הסגירה שלהם.
 אם תרצו אני אעלה את זה עכשיו. אם תרצו, אני
 אעלה את זה בישיבה הבאה שתהיה בעוד שבוע.
 תעלה בעוד שבוע. אני בעצמי לא יודע על מה
 מדובר.

אילן דולב: ברשותכם נעלה את הנושא הזה. אתם צריכים לקבל
 את זה ב-10 ימים מראש.

אודליה גוטל: בסדר, אני אשלח לכם -
 אילן דולב: זה רק סגירת תב"רים מאוזנים.
 שי רוזנצוויג: אגב, זה חלק מתוכנית ההבראה.
 משה אופיר: לא יודע כמה חומר קריאה. כי אני מוגבל בחומר
 קריאה ביום.

שי רוזנצוויג: אילן, תודה. אז אנחנו נעלה את זה בישיבה שלא מן
 המניין. נוסיף את הדבר הזה.

8. אישור הלוואה בסך 2.5 מיליון ₪ במסגרת תוכנית ההבראה.

שי רוזנצוויג: אישור הלוואה של 2.5 מיליון במסגרת אבני הדרך
 - הופק ע"י: בונס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

- של תוכנית ההבראה. דברי הסבר, כן.
 אנחנו מעדכנים. תוכנית ההבראה שלנו עולה שלב.
 בזכות מינויו של החשב המלווה ועמידת הרשות
 באבני הדרך שנקבעו לה, התקבל מענק של 1.5
 מיליון ₪ בשעה טובה. הכסף יושב בחשבון הבנק.
אילן דולב:
- הייעוד שלו נשאר אותו ייעוד?
 הייעוד זה תוכנית הבראה. מה זאת אומרת הייעוד
 נשאר אותו ייעוד? תסבירי.
שלומית ארצי:
אילן דולב:
 ... בפעם הקודמת חולק אחרת.
 לא, הלוואה את מדברת.
שלומית ארצי:
 אז תקשיבו, כדי שהייעוד (מדברים ביחד) עשיתי על
 זה חשיבה קצת עם החשב המלווה. הגעתי למסקנה,
אורית שגיא:
אילן דולב:
 לגבי השימוש בכסף, אתה מתכוונת?
 אנחנו רוצים שנהיה שותפים. אנחנו רוצים שתראו
 לאן הכסף הלך, וגם אם אני לא אהיה פה או אתם לא
 תהיו פה,
משה אופיר:
אילן דולב:
 זה לא רק שהם יראו -
 הדורות הבאים גם יוכלו לראות את זה. (מדברים
 ביחד) מבחינת הדאגה לשקיפות, לאן הכסף הולך,
 מה הייעוד שלו ואיך אנחנו נעשה את זה, אני מציע
 לפתוח תב"ר לתוכנית ההבראה וכל כסף שייכנס, יש
 שם גם. אנחנו נרשום באותו תב"ר לאן הוא הלך.
 זאת אומרת אם נשלם לספק, אנחנו נרשום את זה
 חשבונאית גם בכרטיס הספק וגם בכרטיס התב"ר.
משה אופיר:
אילן דולב:
 אנחנו מראש או בדיעבד?
 לא, רגע. חכה שנייה. לפני בדיעבד או מראש. אני
 רוצה להציע בפניכם שקיפות. בדיעבד או מראש
 נחליט אחר כך. אבל אני רוצה להציע שקיפות. לכן
 אנחנו רוצים גם להקים תב"ר לנושא הזה. בסדר? זה
 האחד. עכשיו, לאן הכסף הולך, תיכף נציג לכם לאן
 הכסף הולך להלוואה של ה-2.5 מיליון שקל.
שי רוזנצוויג:
 שנייה, בואו ניגע ב-1.5 מיליון עוד מעט. בואו ניגע
 בהלוואה, ואחרי זה ניגע -
אילן דולב:
 תחזיר רגע שקף אחד אחורה. אסיים את דברי

- ההסבר.
- שי רוזנצוויג:** אנחנו פשוט העלינו את זה כמה פעמים במועצה. זה לא צלח כי לא הגיע חשב, לא הגיעו מענקים. למה זה עולה פה בפעם -
- אילן דולב:** שימו לב. ה-2.5 מיליון שקלים, משרד הפנים אישר לנו את זה. אנחנו הצגנו בפניו עמידה ביעדים בהיקף של כמעט כ-4 מיליון שקלים. הוא אמר לנו חבר'ה, מתחילת תוכנית ההבראה.
- משה אופיר:** מתחילת תוכנית ההבראה. אמרו לנו חבר'ה, כדי שתוכלו לרוץ עם החובות, כי החובות פה הם כבדים וקשים. כדי שגם החשב המלווה יוכל להתחיל לעשות הסדרים עם ספקים שהם מאוד לוחצים, צריך להעמיד לו איזשהו קופה, כדי שהוא יוכל להתחיל לעבוד איתה. ולכן הם מאשרים לנו את ה-2.5 מיליון שקלים כהלוואה עכשיו, ללא ביקורת. אבני הדרך לפרטי פרטים. אנחנו הגשנו להם, היינו בישיבה במשרד הפנים והראינו להם שאנחנו זכאים כעת לבערך 8 מיליון שקלים.
- שי רוזנצוויג:** עד סוף השנה היינו אמורים לקבל. בדרך כזאת או אחרת 8 מיליון שקלים. כל התוכנית היא -
- אילן דולב:** כן, בסך הכל. ...
- שי רוזנצוויג:** 9 מיליון ש.
- משה אופיר:** רגע, אז בסך הכל יש לנו נגיד 1.5 מיליון, שכבר לקחנו ו-1.5 מיליון שהם נתנו לנו כעת. זה 3 מיליון. ירד מה-8.
- שי רוזנצוויג:** ועוד ה-2.5 ועוד ה-2.5.
- אילן דולב:** לא, לא. רגע, שנייה. יש לנו בעיה עם ה-2.5 מענקים. הם אמרו שבגלל שאין ממשלה, זה ייקח טיפה זמן. השנה (מדברים ביחד)
- משה אופיר:** הוא אמר 8 מיליון.
- אילן דולב:** בסך הכל אתה רשאי לקבל השנה, לפי תוכנית ההבראה, 9 מיליון.
- שי רוזנצוויג:** רשאי, רשאי.
- אילן דולב:** אתה אמור לקבל 9 מיליון שקלים. זה 500,000 שקל

- מענקים.
- שי רוזנצוויג: אגב, על זה אנחנו הולכים בכל הכוח.
- משה אופיר: אבל זה עמדנו באבני הדרך?
- אילן דולב: עמדנו בהרבה מאוד אבני דרך.
- משה אופיר: גם למיליון, עד סוף השנה, במיליון הנוספים?
- אילן דולב: לא, אנחנו עובדים עליו.
- משה אופיר: עובדים עליו. זאת אומרת נכון לעכשיו זה 8 מיליון.
- אילן דולב: כן, אל תשכח שיש לך גם יעדים של רבעון שלישי, רבעון רביעי.
- שי רוזנצוויג: אנחנו עכשיו, מה שנשאר מה-8 מיליון, 1.5 מיליון כבר קיבלנו -
- משה אופיר: אז מה הם אומרים לגבי היעדים של ה-2.5 מיליון?
- שי רוזנצוויג: הם ... אותם?
- אילן דולב: הם אישרו אותם.
- שי רוזנצוויג: הם מאשרים לנו לקחת הלוואה ברגע שאנחנו נאשר -
- משה אופיר: זאת אומרת מבחינתם ברגע שהפלונטר שיש, הממשלתי וזה,
- אילן דולב: אנחנו גם נקבל מענקים נוספים.
- משה אופיר: אז אנחנו זכאים לעוד 2.5 מיליון?
- שי רוזנצוויג: הם אמרו רבעון ראשון 2020 נראה מענק. האם הרבעון זה ראשון, האם הרבעון זה השלישי,
- משה אופיר: של ה-2.5 מיליון?
- שי רוזנצוויג: או יותר, כן. או יותר. פעם הבאה שאתה תראה מענק,
- משה אופיר: אבל לא עמדת ב... אז איך הם יכולים לתת לך?
- שי רוזנצוויג: למה? עד אז אולי אתה תעמוד. (מדברים ביחד)
- אילן דולב: לאן אנחנו מייעדים את ה-2.5 מיליון שקלים? יש לכם פה שקף.
- משה אופיר: בוא נראה. בי"ס נופי החורש, בי"ס צופי שרון.
- אורית שגיא: אני לא מצליחה לקרוא את זה, אז אני אשמח אם תקריא.
- אילן דולב: אז אני אקריא. אנחנו חייבים למקורות 3.7 מיליון שקלים. אנחנו נעביר להם חלק מהכסף.

- לא ניכנס לספק. תגיד ספקים, **שי רוזנצוויג:**
 היא רוצה שאני אקריא, אני אקריא. **אילן דולב:**
 לא, את החובות של המועצה אני מכירה. השאלה מה **אורית שגיא:**
 אתה הולך לשלם איתו.
 צריך משקפיים בשביל לראות את המספרים, אבל **משה אופיר:**
 בלי משקפיים אני לא אראה.
 ... צריך להיות. כי העוגה מחולקת לפי מספרים. **אילן דולב:**
 והגשנו גם תוכנית תזרים וחלוקה.
 תראו, המשפט הכי חשוב פה, קודם כל את זה אנחנו **שי רוזנצוויג:**
 בנינו כמו שאנחנו חושבים שזה נכון להיות. אז **משה אופיר:**
 אומר, כל זה 2.5 מיליון.
 איפה 2.5 מיליון? **משה אופיר:**
 כל הפאי הזה שווה 2.5 מיליון.
 אה, הכל שווה 2.5 מיליון. זה ברור. **שי רוזנצוויג:**
 ... כמו בעיריית כפר סבא? **משה אופיר:**
 החשב המלווה גם יכול לשנות בכל הדבר הזה. הוא **אייל רוזנפלד:**
 בעצמו יכול להחליט מה שהוא רוצה.
 נכון. **אילן דולב:**
 בשביל זה אני רוצה שהוא יבוא לפה. לשאול אותו. **משה אופיר:**
 הוא יבוא. הוא היה אמור לבוא היום להיכרות. **שי רוזנצוויג:**
 אז בשביל מה אנחנו יושבים פה, אם הוא יכול **משה אופיר:**
 לעשות מה שהוא רוצה?
 בכל מקרה אנחנו לא יכולים לכוון אותו. **שי רוזנצוויג:**
 אני לא רוצה לכוון אותו. אני רוצה לשמוע אותו. **משה אופיר:**
 לא משנה. אנחנו מציעים לו מה אנחנו רוצים. בסוף **שי רוזנצוויג:**
 הוא יושב והוא מחליט מה שהוא רוצה לפי סדרי **משה אופיר:**
 העדיפויות. סדרי העדיפויות שלו פחות או יותר סדרי **שי רוזנצוויג:**
 העדיפויות שלנו. יש ספקים, בעלי חוב גדולים מאוד, **משה אופיר:**
 שיושבים לנו על הראש שנייה לפני תביעה. יש לנו - **שי רוזנצוויג:**
 אז למה לא הצגת את זה בפניו, לשאול אותו אם זה **משה אופיר:**
 מקובל עליו?
 הצגנו. **שי רוזנצוויג:**
 נו, ומה הוא אומר? **משה אופיר:**
 ברמה העקרונית זה נראה לו בסדר. אבל הוא לא **שי רוזנצוויג:**

- יכול להתחייב שזה ייראה ככה, וזה בסדר.
 אילן, אתה יכול לפרט לנו על מה ה-2.5 מיליון?
 זה בסדר גמור. כל מה שתשלם פה, אתה, טוב,
 תקרא את השמות.
 תגיד פחות או יותר את הסכומים. אני רוצה למשל
 לדעת כמה מקבלת, סתם, עיריית הוד השרון.
 המרכז הקהילתי, אם אני לא טועה, זה 250. תעלה
 את השלושה -
 משה אופיר: מרכז קהילתי אלפי מנשה 250,000 שקל?
 אודליה גוטל: כן. מועצה אזורית דרום השרון מקבלת משה כמו
 400,000 שקלים.
 משה אופיר: על מה אנחנו חייבים למועצה אזורית דרום השרון.
 שי רוזנצוויג: הם תבעו אותך ב-1.5 מיליון ₪.
 משה אופיר: על מה?
 אודליה גוטל: אשפה בסביבות ה-330,000 שקלים. מקורות
 בסביבות ה-200 פחות או יותר. השביל הירוק 70
 אני חושבת.
 שי רוזנצוויג: אי אפשר לנצח ככה, אבל דליה.
 אורית שגיא: יש רשימה כזו, אודליה?
 אודליה גוטל: יש רשימה.
 שי רוזנצוויג: אגב, יכול להיות שהחשב ישנה את זה לגמרי.
 אורית שגיא: אז למה לא מעבירים לנו את זה.
 אודליה גוטל: אז אני אומרת. זה היה אמור להופיע. פשוט בגלל
 שזה לא על המחשב שיושב האקסל, אז זה לא משך
 לי את הנתונים פשוט. היה אמור להופיע בכל מקום
 שהייתי עומדת עליו, היה אמור להגיד לי כמה כסף
 יושב שם. פשוט לא משך לי את זה.
 משה אופיר: תעבירי לנו את זה אחרי הישיבה. תעבירי לנו את
 הסכומים אחרי הישיבה. רגע, ומה עם ה-1.5 מיליון?
 אילן דולב: תיכף נסביר על ה-1.5 מיליון.
 שי רוזנצוויג: הוא ידבר על זה.
 אורית שגיא: יש כאן צמצום חח"דים? כי היה בתוכנית המקורית.
 אילן דולב: לא בזה. לא, בשלב הזה לא יהיה.
 שי רוזנצוויג: נלחמנו נגד הדבר הזה כרגע.

נדבר על זה. בדיוק, משרד הפנים. אנחנו נגיע - נגיע לזה. בואו רגע, אני רוצה לסיים רגע עם הדבר הזה ולהתקדם.

לא יהיה כאן. בשלב הזה אין צמצום אשראי. וזה מקובל גם על הממונה על המחוזי. זה הגיע ממנו.

מה התנאים של ההלוואה? תן פרטים, אילן. לצורך אישור ההלוואה, קיבלתי הצעה מבנק דקסיה, שזה ריבית של פריים פלוס 0.4% ל-12 שנים. אלו התנאים שיש לי היום. בנק מזרחי בשלב הזה לא נתן לי הצעה. אני מבקש לאשר לקחת הלוואה. אם נאשר תב"ר כללי, סבבה. אם לא נאשר תב"ר, אז נאשר את זה באמצעות תב"ר. ותאפשרו לי לעשות משא ומתן בשני הבנקים, על מנת להוריד -

הכנסנו גם את החשב לעניין הזה. עד פריים פלוס 0.4 ועד 15 שנים. לי יש שאלה. אחד, אמרת שיש מצב, או ייתכן, יש אפשרות שהחשב ישנה את הייעוד של הכספים. אז למה לא כבר מראש להביא משהו שהוא מקובל עליו? הוא עובד פה.

אני אענה לך. החשב לא נמצא פה. הוא לא עובד מן המניין. הוא נמצא פה, וקצב העבודה שלו הוא לא קצב עבודה שאנחנו היינו רוצים לראות. הוא גם הגיע באיחור רב. עשינו עבודה על מנת לאפשר לו כסף, שיוכל לעבוד איתו, ללמוד איתו. יכול מאוד להיות שאת זה סביר להניח שהוא יאשר כמו שזה, כי הוא עדיין לא מכיר את כל החומר וכרגע הוא לוקח את האקסלים ואת כל מה שעשינו, ויכול להיות שפה הוא יתחיל. ויכול להיות שנגיד בהלוואה הבאה ובזאת שאחריה אנחנו כבר נבוא אחרי החשב. פה הוא רק התחיל לעבוד. העניין הוא שאנחנו רוצים לעבוד. המהות זה חובות. חובות לפה, חובות לשם. יש פה חובות שצריך לשלם אותם. את מה שאנחנו עשינו פה, זה כאלה שלפני תביעות, כאלה שלפני

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

קריסה.	אודליה גוטל:
בתביעות.	שי רוזנצוויג:
כאלה שבתביעות. זאת אומרת באמת, זה כאילו הכי טוב שאפשר. אם הוא יוכל לעשות פה איזשהו משא ומתן ונגיד להגיע איזה הסדר עם מישהו, ולתת לו יותר או להוא קצת פחות, זה אפשרי. ויכול להיות שזה ישתנה. אבל זה לא משנה את העובדה שצריך, כדי שנקבל בעוד מספר ימים, לא יודע כמה ימים, את הכסף מתישהו, אנחנו צריכים לאשר את זה.	אלי כהן:
בסדר. בכל מקרה, מאחר ואנחנו כנראה נידרש לאשר עוד הלוואות, אז מה שהייתי מבקש זה שלהבא זה יהיה מתואם איתו.	שי רוזנצוויג:
מבחינתי אין לי שום בעיה. אבל כשהוא יבוא לפה, בוא נדבר איתו. כי באמת, זה חשב -	אודליה גוטל:
אה, לא עדכנו. ב-31 לחודש, זה פרט שהשמטנו אותו, הוא יהיה כאן בישיבת תקציב.	משה אופיר:
מה קורה פה? אתם רוצים ...	שי רוזנצוויג:
הוא יבוא לפה. אנחנו נלמד איתו. הוא יציע מה שיציע. ...	אלי כהן:
לא, בסדר. שזה יהיה מקובל גם עליו. ואז יהיה לנו קל להצביע.	אודליה גוטל:
אנחנו מסכימים לעניין. החודש הזה היה נורא, עם הישיבה שלא היתה צפויה, זה פשוט שיבש הכל.	אלי כהן:
לעניין ה-12 שנים וה-15 שנים. אני הייתי רוצה להציע שנחליט איזשהי החלטה עקרונית בנושא הזה של ההלוואות מהסוג הזה. מאחר ואנחנו בסופו של דבר מטפלים בשוטף ומעמיסים מלוות ועומסי מלוות שהולכים להיות מועמסים, אני טוען שמן הראוי, עד שיהיו לנו סוג של פעילויות מניבות סטייל אזור תעשייה וכאלה, נקבל החלטה שאומרת שההלוואות הבאות שאנחנו לוקחים הן הלוואות עד לתשע שנים. ואני אומר עד תשע שנים בהיבט של שתי קדנציות. כי אני חושב שמן הראוי שיהיה לנו סוג של תרבות ונורמה שאנחנו לא מעמיסים על הדורות הבאים	

אחרינו. ולכן אתה קיבלת הצעה של 12 שנים, תשע שנים, זה לא יהיה משהו שהוא שונה מהותית. זו החלטה שלדעתי היא ראויה. היא גם נותנת דוגמה, תלעסו את זה קצת עם החשב. תזרימית זו תהיה בעיה. אני מציע לא לקבל על זה החלטה עכשיו. תלעס את זה, תשב, תראו. אני מבחינתי אין לזה התנגדות. אבל יש לזה משמעויות. תלעסו את זה. מקסימום, אם זה יעשה שכל לכולם, אין לי בעיה שנעלה את זה להצבעה. אבל זה כרגע זה פחות רלוונטי להלוואה הזו ספציפית. בסדר? ואני לא רוצה לחשק את עצמי.

שי רוזנצוויג:

אני רק אעשה ... במה שאמרת. יש את הנושא של מחזור הלוואות. ברגע שאתה לוקח הלוואה קצרת טווח, אז הכדאיות של המחזור שלך, מה שאתה מעמיס על התקציב בשנים הקרובות הוא הרבה יותר גדול. ואז זה לא מפנה לך מקורות מימון. מה שלקחנו כן בתוכנית ההבראה.

אילן דולב:

נכון, אבל אנחנו מדברים עכשיו על כל מיני הלוואות. בסדר? אני נגעת בהלוואות מהסוג הזה. בוא נדבר על זה כשהחשב יבוא, בסדר? אלה שבאות מתוכנית ההבראה. אלה שאחר כך נצטרך למחזר, הלוואות אחרות, יהיה אפשר לדון עליהם בדיוק כמו שאתה אומר.

אלי כהן:

אלי, בוא נדבר על זה בבקשה כשהחשב יהיה פה. אנחנו נכיר אותו. נראה ונציע. אין פה איזו התנגדות. אילן, אמרת קודם שיש תוכנית תזרימית. כן.

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

אפשר להציג לנו אותה? הציגו אותה בפעם הקודמת. אנחנו הצגנו אותה כעת.

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אילן דולב:

אורית שגיא:

אילן דולב:

הצגנו אותה בהנהלה. אני לא חושב שאת היית. היינו זוכרים את זה.

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

לא, ראית את התוכנית הזאת. יש תוכנית תזרימית, אקסל מפואר מאוד. אתה ביקשת אותו אז בעבר.

שי רוזנצוויג:

אני זוכר שביקשתי.	אלי כהן:
התוכנית התזרימית היא, היו בה הרבה הנחות.	אורית שגיא:
אתם רוצים לראות את העדכון, מוזמנים לבוא ולראות. יש שם ספקים -	שי רוזנצוויג:
למה לא להציג לנו אותה פה? תביא את זה לישיבה הבאה. תציגו פה.	אורית שגיא:
לי אין התנגדות. בגלל הספקים פשוט. זה עושה ברדק.	שי רוזנצוויג:
אני אגיד לכם. מחר יבואו ויגיד לך, ... דרום השרון או יוסף בוריס, למה אני נמצא -	אילן דולב:
תעשה את זה בישיבה סגורה. הכל בסדר. תציג פה בישיבת מועצה, מה הבעיה? אני חושבת שזה משהו שהוא חשוב לכולם.	אורית שגיא:
אם זו ישיבה סגורה לי אין בעיה. אני הכי שקוף בקטע הזה.	אילן דולב:
אני מבקש לא להצביע עד שאני חוזר. אני הולך למקום חשוב.	משה אופיר:
אתה צריך לעשות הצבעה על זה, משה. טוב, מי בעד?	שי רוזנצוויג:
בעד מה? לא, אני מתנגד ל-12 עד 15.	אלי כהן:
מה אתה מתנגד, נשמה?	שי רוזנצוויג:
לחופש לתת לו 15 שנים.	אלי כהן:
אמרנו. בוא נדבר על זה אולי בפעם הבאה.	שי רוזנצוויג:
אבל אתה רוצה עכשיו להצביע על זה.	אלי כהן:
נכון, אני צריך את זה עכשיו. זה אותם תנאים שהיו, אף פעם זה לא עלה מה שאתה אומר. בכמה פעמים הקודמות. זה לא עלה לעניין של התשע.	שי רוזנצוויג:
העליתי אותו עכשיו.	אלי כהן:
אני מבין. אז אני אומר, give us a break. תן לנו לעבוד. על זה הבא, ננסה. תבדוק את זה. יכול להיות שזה לא שווה. וסתם להתנגד על הדבר הזה, לדעתי,	שי רוזנצוויג:
לא מתנגדים. אנחנו נותנים לך לעבוד עם 10 שנים. זה המון זמן.	אורית שגיא:

- לא טוב שאתם לא מכירים את התוכניות.
לקחנו יעדים בתוכנית ההבראה של הקטנת הוצאות המימון של הרשות. בשונה מעסק רגיל או מדוח כספי של חברה פרטית, ההוצאות, גם הקרן, גם הריבית וגם ההצמדה יושבות לך ברווח והפסד.
- אז לקחת אבל עכשיו הלוואות של שנתיים, שלוש, ארבע. כבר פרסת אותן. אמרת שאתה פורס אותן. אמרת שאתה עושה את זה.
- אני מבקש,
בסדר, זה יקטין לך את העלויות.
- כן, אבל ברגע שאת לוקחת עכשיו, גם את זה לקחנו בחשבון ל-15 שנה בתוכנית. לכן לקחנו סכום של, לא זוכר, 1.5 מיליון במקום 2.4 ובתקציב החזר הלוואות. בסדר? אם אנחנו נצמצם את התקופה של החזרת הלוואות, אז במקום 1.5 מיליון, אנחנו נגיע ל-1.7 מיליון או 1.8 מיליון. אני אצטרך למצוא מקור -
- אבל אתה מבין אילן, שאנחנו -
שנייה, רגע, שנייה. מה שאנחנו עושים לעצמנו בשלב הזה, אנחנו מכבידים על עצמנו הרבה יותר. זה לא הזמן להכביד.
- הרבה יותר ממה שאנחנו יכולים. כאשר אנחנו יודעים שבעתיד המצב יהיה הרבה יותר טוב. אני לא יודע עוד כמה, עוד שלוש, חמש, שבע שנים.
- נמחזר בעתיד. כרגע זה לא הזמן להכביד.
- זה בדיוק העניין. ... למחזר את -
גם אם זה נכון, אין לך הרבה ברירות.
- ברגע שיהיו לך עודפים, תקבל החלטת ישיבת מועצה,
- אני נראה לי, יש לי תחושה שכל הזמן זה בעתיד. גם לפני שאני הייתי פה.
- ככל שניקח יותר הלוואות הרי העומס יגיע.
- אני בטוח שהיו דברים מהסוג הזה -
לא, זה 30 שנה האמירה הזו, דרך אגב. (מדברים

- (ביחד)
- שי רוזנצוויג:** אנחנו בתוכנית הבראה עם חשב מלווה. הכל עובר דרכו. ועובדים פה בשיתוף פעולה. יש תוכנית שעבדו עליה יפה מאוד. נכון, אנחנו מנסים פחות להכביד עלינו עכשיו. מנסים כן לקדם את אזור התעשייה. בעדכוני ראש המועצה נדבר על זה גם.
- שלומית ארצי:** אבל ככל שאנחנו נמשיך לקחת הלוואות, אבל זה אף פעם לא עלה, הדבר הזה. אמרנו כל הזמן 'חבר'ה, עד שיגיע החשב, עד שנקבל זה'. אבל זה הגיע. אנחנו שם.
- שלומית ארצי:** בסדר, החשב -
- שי רוזנצוויג:** אז אני אומר. לגבי התקופה, בואו נדבר על זה. נלעס את זה. לא חייבים לקבל החלטה עכשיו.
- שלומית ארצי:** אבל שנייה. לקחנו הלוואה לפני כחצי שנה. אנחנו עכשיו בפתחה של הלוואה חדשה.
- שי רוזנצוויג:** חלק מתוכנית ההבראה.
- שלומית ארצי:** שנה הבאה ניקח עוד,
- שי רוזנצוויג:** את צריכה בסוף לקחת 9 מיליון הלוואות.
- שלומית ארצי:** שנייה. אני יודעת. תאמין לי שאני יודעת. במספרים הקטנים אני עוד יודעת לספור.
- אודליה גוטל:** אנחנו מגיעים כבר לגדולים, שלומית.
- שלומית ארצי:** לי אמרו 18. כל הלוואה שאנחנו לוקחים בעצם אנחנו מגדילים את סך ההתחייבויות השוטפות שלנו.
- אלי כהן:** עומס המלוות גדל. (מדברים ביחד)
- שלומית ארצי:** אני לא מבינה. בוא תסביר לי,
- אילן דולב:** את ידעת את זה מראש. והלכת לתוכנית הבראה.
- שי רוזנצוויג:** זה חלק מהתוכנית. להוריד עומס ממקום אחד,
- שלומית ארצי:** אילן תראה, אני, שנייה, שנייה. ... אבל ההכבדה בסופו של דבר היא אותה הכבדה.
- אילן דולב:** אבל הבאתי חשב מלווה.
- שלומית ארצי:** אני לא יודעת.
- אילן דולב:** אז אני יודע. כיוון...
- שי רוזנצוויג:** מה אתה חושב, משה?
- שלומית ארצי:** זה רק עניין של זמן.

- שי רוזנצוויג:** נתתי לך את המילה. אמרתי לך עד סוף החודש. טוב, יאללה, חבר'ה. אין לי פיתרון.
- שלומית ארצי:** אז אני נותן לך את הפיתרון. ברשויות מקומיות הפיתרון היחיד זה הלוואות. אגב, כשאתה פורס אותן - ... מנועי צמיחה. מנועי צמיחה יהיו לנו בעוד ארבע, חמש שנים.
- שי רוזנצוויג:** פורס אותן שיהיה לך יותר נוח. אתה משלם לספקים או לבנקים, שהריביות שם יותר גבוהות. אני רוצה בבקשה להגיד משהו. בסדר? אני מנסה כבר הרבה זמן. אני רוצה להגיד את זה בשקט ולא בצעקות. קודם כל, הלוואות ברור לכולנו שהן בלתי נמנעות. הן חלק מהתוכנית שעברה כאן. אני מבינה שגם צריך אותן כדי להתקיים. ולשלם, גם לספקים וגם לכל מה שצריך. אני חושבת ואני בתחושה, אילן, עכשיו אני משקפת את התחושה שלי, יכול להיות שלא כולם שותפים לה, שאנחנו מאשרים כאן הרבה דברים שהם בעיני החלטות הרות גורל, בסדר? שמבוססות על הרבה א' מידע שחסר, וב', אמירות שאנחנו אף פעם לא מצליחים לראות את התמונה הכוללת. ואני אתן דוגמה קטנה. בסדר? ועוד פעם, יכול להיות שהתחושה שלי היא שגויה לחלוטין והיא נובעת רק מזה שאני לא באמת יודעת מה קורה. ואל תגיד לי לבוא לוועדת כספים, כי זה בכלל לא קשור.
- משה אופיר:** גם בוועדת כספים לא תקבלי אינפורמציה.
- אורית שגיא:** כשמביאים נושא לדיון, אני חושבת שצריך, תיכף אני אדבר על זה.
- משה אופיר:** כשבא נושא לדיון אני חושבת שצריך להציג את התמונה הכוללת, כדי שנהיה מסוגלים לקבל החלטה מושכלת וגם להציע הצעות שאולי יעלו לנו. יכול להיות שגם פה יעלו הצעות נכונות. אבל אני הייתי שמחה לראות איזשהי תוכנית. למה אני שואלת על התזרים? אני בתחושה שכל פעם מגיעים לאיזשהי

שוקת, לאיזשהו שבר, לאיזשהו משהו. צריכים את הכסף. הכסף עוזר לנו כאן ועכשיו. ואז יעברו חודש, חודשיים ועוד הפעם ניתקע. בקצב הזה, אני לא יודעת, גם תשעה מיליון, גם 18, גם 25 לא יודעת כמה הם יעזרו לנו

זה ממש לא פיר.

לא אישרנו את ההלוואה.

שנייה, השוקת היא לא עכשיו. השוקת היא כבר מקודם. שנייה,

השוקת היא כל הזמן.

לא, אבל אני רוצה להגיד על מה אני מדברת. אנחנו

מתמודדים, זה משהו שנוגע אלי אישית, בסדר?

ספק האשפה שלנו, והיום, אני אראה לך התכתבויות

מהיום, בסדר? שמחכה לכסף שיגיע מההלוואה

הזאת. ודרום השרון שמחכים לכסף שיגיע מההלוואה

הזאת. וספקים יש לנו שישה ספקים שהם הגדולים.

אני לא מדברת על הקטנים. שנייה, אבל תתני לי

לסיים. כי את אומרת שאת מרגישה שכל פעם

מגיעים לשוקת.

זה חלק מתוכנית תזרימית.

אנחנו מושכים את השוקת הזאת כבר כמה חודשים.

כל פעם שלא מאושרת ההלוואה, זה עוד חודש, עוד

חודשיים שאנחנו צריכים להמשיך. בבקשה, תמשיך,

אל תעצור, בוא עוד קצת. אי אפשר יותר.

אנחנו לא עושים פה רע... אנחנו עושים טוב -

זו בדיוק השאלה שלי, אודליה.

אבל אתם לא מקשיבים בכלל.

אני יושבת ומשיבה חבל לך על הזמן.

רגע, את קוראת מחשבות? אני לא מבין. (מדברים

ביחד)

אנחנו לא מתווכחות. אנחנו מדברות. אני שומעת

אותה והיא שומעת אותי והכל בסדר. אני איתך. אין

ויכוח בכלל שצריך את הכסף הזה. השאלה שלי היא

כזו, אוקיי? השוקת הזו מגיעה כל הזמן. ההלוואות

שי רוזנצוויג:

שירי זיידמן:

אודליה גוטל:

אורית שגיא:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

דוברת:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

לא יהיו כל הזמן. אני שואלת מה יקרה, אוקיי, זה יפתור עכשיו את הבעיה נקודתית. מה יקרה בעוד חודשיים? מה יקרה בעוד שלושה חודשיים? ההלוואות האלה בסוף לא יסגרו את כל הפערים.

חד משמעית.

אבל יש לך תוכנית יעד הבא.

שי, אני מבינה שיש תוכנית יעד. אבל בסוף בשורה התחתונה,

אבל יש לך יעד לתוכנית ההבראה.

שי, אחת הסיבות שאני התנגדתי לתוכנית ההבראה, והסברתי את זה, וזה גם מה שמעלה אצלי את השאלה עכשיו, זה שבשורה התחתונה אנחנו מטפלים בכל הסימפטומים אבל לא מטפלים באמת בבעיה.

אבל לא הצעת אלטרנטיבה.

לא, שנייה, שי. אנחנו לא מטפלים בבעיה. הבעיה תמשיך להיגרר אחרינו.

למה את חושבת -

הבעיה שלנו זה שההכנסות השנתיות שלנו לא מכסות את ההוצאות.

נכון. את צודקת. לכן יש תוכנית הבראה. את צודקת.

שנייה, אני רוצה להתייחס לזה.

אבל תוכנית רק נותנת אוויר. היא לא פותרת את הבעיה.

אבל שנייה, תביני שעכשיו, באמת, במקום לעבוד על ההורדת פחת של 20% שיש לנו, שיחסוך לנו מלא כסף, ובמקום להביא לכאן את הפאנלים הסולאריים שיביאו לנו גם כסף. נכון, בטווח זמן ארוך יותר, לפחות בשלב הראשון, אנחנו באמת מבזבזים זמן על דברים אחרים, שהם כיבוי שריפות ולהחזיק לספקים את היד עד שניתן להם את הכסף הזה. תני לי לשלם להם ותפני אותי לעשות דברים אחרים.

מעולה, אבל זה מה ששאלתי. את מבינה שמה שאת אומרת עכשיו זה לא משהו שיכולתי לפני חמש

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

אורית שגיא:

אודליה גוטל:

אורית שגיא:

דקות. את מבינה?	
הם יצאו מתוך הנחה שאת הולכת להצביע לא.	שלומית ארצי:
לא, לא נכון. (מדברים ביחד) למה את אומרת דבר כזה? ...	שי רוזנצוויג:
שלומית, זה לא נכון. ...	אודליה גוטל:
שלומית, עכשיו אני לא מרשה. שלומית, עכשיו אני לא מרשה לך.	שי רוזנצוויג:
אם הייתם מקשיבים, כל מה שהיא ביקשה לדעת זה, מעבר להלוואות, מה עושים מעבר.	שלומית ארצי:
ענינו שיש תוכנית תזרים.	שי רוזנצוויג:
אבל כל הזמן יש הדיפה והתגוננות. תעצרו רגע. עזבי את ...	שלומית ארצי:
אבל אמרנו, יש תוכנית.	שי רוזנצוויג:
אבל זו התוכנית. תוכנית מסודרת.	אודליה גוטל:
שי, כל מה שאילן אמר, שנייה, אייל. זה ממש לא נכון. כל מה שאילן אמר קודם, באמירות, בכותרות, יש תוכנית להלוואות. אנחנו עשינו חשבון של כמה אנחנו מעמיסים כל חודש. יש לנו יעדים. יש לנו זה. אני חושבת שכשמביאים לנו לאשר הלוואות, וכמו שאמר אלי, זו כנראה לא ההלוואה האחרונה שנידרש לאשר,	אורית שגיא:
מה זה כנראה? בוודאות.	שי רוזנצוויג:
אנחנו יודעים. תשעה מיליון.	אלי כהן:
נכון. להראות לנו את התוכנית הזאת. יהיה לנו הרבה יותר קל פשוט לקצר את הדיון ולהגיד כן.	אורית שגיא:
את מדברת על תוכנית ההבראה?	שירי זיידמן:
לא, לא דיברתי על תוכנית ההבראה.	אורית שגיא:
על תוכנית התזרים?	שירי זיידמן:
שירי, למה הכל ...	אורית שגיא:
אני שואלת.	שירי זיידמן:
אז אני אסביר.	אורית שגיא:
איזו תוכנית?	שירי זיידמן:
אז אני אסביר עוד הפעם, בסדר? אלי דיבר על ההלוואות, והציע סתם, זרק הצעה. אמר 'נשמע לי	אורית שגיא:

יותר הגיוני לא לפרוס את זה על פני 15 שנים. כי יש לנו גם אחריות לעתיד. לפרוס את זה על 10 שנים'. בא אילן ואמר 'עשינו תוכנית להלוואות. אנחנו יודעים מה היעד ששמנו לנו כדי' -

- אז אני אגיד לך. **אילן דולב:**
 תן לי לסיים משפט. **אורית שגיא:**
 את אומרת מה אילן אמר. לא, אני אגיד לך מה אני אמרתי. **אילן דולב:**
 תן לי, אבל אחר כך תתקן אותי. **אורית שגיא:**
 לא רוצה, אני רוצה - **אילן דולב:**
 תן לה לדבר. **שי רוזנצוויג:**
 לא סיימתי את המשפט. אני לא מבינה. **אורית שגיא:**
 אני יכול לתקן ... **אילן דולב:**
 תן לי לסיים את המשפט. אי אפשר שכל פעם קוטעים פה באמצע. **אורית שגיא:**
 ואחרי זה תענה. אני הבנתי אותך. אבל תן לה להגיד מה שהיא רוצה. **משה אופיר:**
 מה הבנת? שהוא ישתתף בתוכנית ההבראה ... 15 שנים. מה אני הצעתי? כל החברים שישבו פה, ינקילביץ, כל האנשים שהבאתם ... אולי אתם שוכחים, אבל זה מה שאתם הצעתם. **אורית שגיא:**
 אתה עוד הפעם יוצא מנקודת הנחה שיש פה התנגדות. **אילן דולב:**
 אבל אני אומר משהו אחר. אני אומר שאתם אמרתם. ולא שאני - **משה אופיר:**
 תן לה לסיים. **שירי זיידמן:**
 אז את מדברת על התוכנית - **שי רוזנצוויג:**
 חבר'ה, אפשר להצביע - **אורית שגיא:**
 לא, אני לא סיימתי את המשפט. **משה אופיר:**
 אם חייקין היה מדבר היית קוטע אותו? אז תן גם לה. **שי רוזנצוויג:**
 חבר'ה, די, נו. **אורית שגיא:**
 אתה יוצא מנקודת הנחה שיש פה התנגדות. אין פה שום התנגדות.

- אילן דולב:** חס וחלילה. אני יוצא מנקודת הנחה ...
- אלי כהן:** אתה מוכן להנמיך עד לכדי עצירה?
- משה אופיר:** אילן, תרגיע. אתה רואה, אני רגוע היום. תרגיע גם אתה. סיימת?
- שי רוזנצוויג:** לא, ממש היא לא סיימה.
- אורית שגיא:** אני ממש אשמח לסיים את המשפט.
- משה אופיר:** אילן, תקשיב למה שאורית רוצה.
- אורית שגיא:** אני חושבת שיצאת מנקודת הנחה שיש פה התנגדות. אבל אין פה התנגדות. יש פה באמת בקשה אמיתית. שאם מביאים לנו החלטה שהיא באמת החלטה חשובה. שלא משנה חלק ממאי, ויכול להיות שגם את העקרונות שלה הצבענו בעבר, אני חושבת שנכון במועד קבלת ההחלטה להביא את התמונה המלאה ולכבד אותנו בנתונים, במספרים, במידע ובאינפורמציה שהיא חשובה לקבל את ההחלטה.
- משה אופיר:** איזה נתונים למשל?
- אורית שגיא:** הנתונים האלה היו יכולים לחסוך את כל הדיון הזה ולקצר אותו.
- משה אופיר:** איזה נתונים?
- אורית שגיא:** אז אמרתי. למשל את תוכנית ההלוואות, את היעדים החודשיים והשנתיים ששמנו במסגרת תוכנית ההבראה להחזר הלוואות. אוקיי? יש יעד מספרי.
- שי רוזנצוויג:** הראינו את זה, אגב.
- אורית שגיא:** אין בעיה, יכול להיות. נכון להביא את זה במעמד קבלת ההחלטה. תשלח את זה עם סדר היום. לא צריך לדון בזה.
- שי רוזנצוויג:** הבאנו את זה. עברנו על זה כמה פעמים.
- אורית שגיא:** שי, אתה כל הזמן אתה אומר כמה אתה רוצה לקדם, ובסוף יש פה ויכוח על שטויות.
- משה אופיר:** תשלח לכולם כשיהיה לך זמן.
- אילן דולב:** אבל אני שלחתי.
- משה אופיר:** מה אתה צריך אותי באופן אישי?
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, תודה, אורית. משה.

אילן דולב:
אורית שגיא:
 אני אשמח לשבת עם כל אחד -
 אנחנו לא רוצים שתשב עם כל אחד. מאוד נעים לי,
 אבל ...
שי רוזנצוויג:
אילן דולב:
 אוקיי, guys, משה, תודה.
 אני אסביר לך את כל התשובות. באמת. אני הכי
 שקוף בעולם.
שי רוזנצוויג:
 תודה. אתה לא הכי שקוף בעולם, גם אני לא הכי
 שקוף בעולם. לא מעט סוגרים פה גם את המצלמה.
 זה בכלל. שלך.
משה אופיר:
 תראו, אני אגיד לכם משהו. זה גם עונה לשאלה
 שלך. תוכנית ההבראה זה הדבר הכי חשוב
 שהמועצה הזאת דנה בו בשנה האחרונה. זה דבר
 שבנפשנו, מה שנקרא. ומעבר לזה, בתוך תוכנית
 ההבראה, הנושא של קבלת מענק היה אבן דרך
 מאוד חשוב שכולנו אמרנו כל עוד לא מקבלים מענק,
 אנחנו לא יודעים אם התוכנית יצאה לדרך או לא
 יצאה לדרך. ולכן אנחנו מתנגדים וזה.
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
 סקפטיים.
 סקפטיים. עכשיו, תראו מה זה. אני חבר מועצה, זה
 כולם יודעים. אני חבר הנהלה. אני חבר ועדת
 כספים. כשראש המועצה, כשלא באתי פעם אחת
 לישיבה בתחילת השנה מזכיר את זה כל ישיבה,
 לגנותי, שלא באתי לישיבת ועדת כספים אחת
 שהיתה בזה ועושה מזה סיפור כאילו אני איזה פושע
 בינלאומי. אבל, למרות כל הדברים שאני אומר,
 ברגע שהתקבל מענק, לא טרח ראש המועצה לעדכן
 אותי, כחבר ועדת כספים, אולי אותך הוא עדכן, אני
 לא יודע. אבל יש לכם אחריות. אני כחבר ועדת
 כספים צריך לשמוע מאנשים ברחוב שהתקבל מענק?
 והכי גרוע, כאשר אנחנו דנו בעניין ודליה היתה,
 שלושתנו, שאלתי את ראש המועצה, 'תגיד לי, אתה
 חושב שזה בסדר שאני חבר ועדת כספים, חבר
 הנהלה, חבר מועצה, צריך לשמוע על הדבר הכי
 חשוב שקורה, שהתרחש ביישוב הזה בשנה

- האחרונה, שקיבלנו מענק והתוכנית התחילה לרוץ, אני צריך לשמוע את זה מהרחוב? מה אומר לי ראש המועצה? 'אני עדכנתי את שלומית'.
- את ראש הסיעה אמרתי. **שי רוזנצוויג:**
- ראש הסיעה, נו. אז אני טעיתי שאמרתי שלומית? אז אתה השתמשת במילה ראש הסיעה.
- באמת עדכנתי. עדכנתי את שלומית. **שי רוזנצוויג:**
- ואני אמרתי שלומית, אז מה אתה מעיר בכלל? מה אתה מעיר סתם? אתה לא צריך להעיר סתם.
- משה, מה כואב? אני לא מבין. מה הבעיה? **שי רוזנצוויג:**
- אל תקטע לי את חוט המחשבה. ואני אמרתי שלומית ואתה אמרת ראש הסיעה, הכל טוב ויפה.
- אני עוד מעט הולך לקטוע אותך. אבל לאן אתה רוצה ללכת? במקום להתקדם, אתה הולך אחורה.
- ואם יש לך הערות ענייניות תעיר. **משה אופיר:**
- הוא מעיר. **שירי זיידמן:**
- אוקיי, בסדר. **משה אופיר:**
- הוא מעיר. **שירי זיידמן:**
- אתה אומר ששמעת מאנשים מהרחוב. ... **שי רוזנצוויג:**
- זו הערה לצורך ויכוח. זה לא מקדם. **דוברת:**
- לא, תגידי מה זה אי אפשר? אני עבדתי לפי הספר. **שי רוזנצוויג:**
- עדכנתי את ההנהלה שלי, כן? **משה אופיר:**
- איזה ספר? **שי רוזנצוויג:**
- אני ראש המועצה עובד מול ראש סיעה. **משה אופיר:**
- אמרת לפי הספר. תגידי לי איזה ספר שכתוב בו? **שי רוזנצוויג:**
- מה אתה רוצה? לאן אתה חותר? **משה אופיר:**
- אני אומר, איך זה שאני, חבר ועדת כספים, לא מודיעים לי ולא אומרים 'תשמע, הצלחנו להביא מענק'. שום דבר.
- מי לא הודיע לך? **שי רוזנצוויג:**
- לא יודע. מישהו צריך להודיע לי. **משה אופיר:**
- אז אני אומר. אני אומר לך, ידידי. אני הודעתי. **שי רוזנצוויג:**
- ידידי, אל תקרא לי ידידי. **משה אופיר:**
- משה, די, מספיק. **שירי זיידמן:**

לא רוצה שיקרא לי ידידי.	משה אופיר:
בסדר, טוב.	שירי זיידמן:
תודה משה, על המילים. עוד מישהו?	שי רוזנצוויג:
רגע.	משה אופיר:
אני ענית.	שי רוזנצוויג:
אני לא ביקשתי שתענה אפילו.	משה אופיר:
אוקיי, לא סיימת. בסדר. חבל שאתה לוקח את הדין למקום כזה. אני בוחר שלא. נו, דבר. כי יש לך בדיוק עוד דקה.	שי רוזנצוויג:
אז אני אומר, שאם באופן נורמאלי הייתי מצביע בעד ההלוואה, הרי לנוכח הזלזול שאותו תיארתי, של שי, בחבר ועדת כספים,	משה אופיר:
לאן אתה ...	דליה נחום-לוי:
אני חושב שזה זלזול. סליחה.	משה אופיר:
טוב, אוקיי.	שירי זיידמן:
לא צריכים להודיע לי על כזה דבר? אני צריך לשמוע את זה ברחוב? למי הוא הודיע?	משה אופיר:
הוא אומר לך שהוא אמר לראש הסיעה שלך. כן? אז שהיא תצביע.	דליה נחום-לוי:
טוב, בסדר. הבנו את העניין.	משה אופיר:
אם הוא מודיע לה, הוא עובד רק איתה, שהיא תצביע.	שירי זיידמן:
משה, המסר הובן. תודה לך. עוד מישהו?	משה אופיר:
כן, המסר שלי, אני מקווה שתבין אותו. ואם פעם הבאה אתה תמשיך ככה,	שי רוזנצוויג:
תוריד את האצבע -	משה אופיר:
מספיק עם האיומים האלה! די! זה פשוט לא להאמין האיומים האלה! משה, מספיק עם האיומים האלה!	שירי זיידמן:
כשאת תשמעי איזה איומים הוא מפזר -	משה אופיר:
ששש, לא לצעוק עלי!	שירי זיידמן:
אז את לא תהיי ... ביחד איתו.	משה אופיר:
תוריד את הקול. תוריד את הקול ומיד.	שירי זיידמן:
אם תגיד את זה פה, כולנו נשמע.	שי רוזנצוויג:
אני מציעה לך להפסיק עם האיומים האלה. כולם	שירי זיידמן:

שומעים, לא פעם ראשונה -	
סליחה, זה זלזול -	משה אופיר:
אתה מדבר בצורה, אתה צועק, משה, תפסיק לצעוק	שירי זיידמן:
עלי! תפסיק לצעוק עלי!! משה, אני מתרה בך פעם	
ראשונה. פעם שנייה, תפסיק לצעוק עלי, ומיד!	
תפסיק לצעוק עלי!	
בואי, שירי. בואי נירגע.	שי רוזנצוויג:
אני חושב שאת צועקת ...	משה אופיר:
מכיוון שאתה מגזים.	שירי זיידמן:
אני מגזים!?	משה אופיר:
כן. כשאתה אומר לראש מועצה,	שירי זיידמן:
את יו"ר ועדת כספים, מה את עושה? מה את עושה?	משה אופיר:
מה את עושה?	
אדוני, אני עושה הרבה יותר ממה שאתה עושה!	שירי זיידמן:
שקט! לא אכנס למה שאני עושה. תעשה את העבודה	
שלך, תדבר בצורה מכובדת לכולם. לא, אתה לא.	
(מדברים ביחד) כי אי אפשר ישיבה אחרי ישיבה	
לשמע אותך מדבר בצורה מזלזלת ולא מכבדת. 'אני	
שם עליך פס. אני מזלזל עליך. אני מתריע בך'.	
שלומית, בסדר.	
הוא עצר, הוא עצר. אז בואי תעצרי.	שלומית ארצי:
'אני מתריע בך, אני מתריע בו'.	שירי זיידמן:
משה, אחת עשרה בלילה.	שי רוזנצוויג:
אתה רוצה להצביע נגד, תצביע נגד. לא צריך	שירי זיידמן:
להעמיד בן אדם בכיכר העיר ולסקול אותו. די!	
(מדברים ביחד)	
די, בסדר. הבנתי. תודה. מודה לך על הדברים	שי רוזנצוויג:
המחכימים.	
הפנמת?	משה אופיר:
לא,	שי רוזנצוויג:
לא הפנמת.	משה אופיר:
לא, אני לא מסכים איתך, כי אני עבדתי, בראייה שלי	שי רוזנצוויג:
בסדר גמור. הודעתי לשלומית.	
אמרת לפי הספר. איזה ספר? איזה ספר? תראה לי	משה אופיר:

ספר כזה.	
לא, לי אמרת 'תתנצלי'.	שירי זיידמן:
איפה זה כתוב?	משה אופיר:
... ישיבת המועצה, 'תתנצלי'. נכון? אתה מחנך את	שירי זיידמן:
כולנו כאן.	
סליחה,	משה אופיר:
לא סליחה ולא בטיח. אל תחנך אף אחד.	שירי זיידמן:
מי שלא מודיעים לו, אז הוא לא שותף.	משה אופיר:
זה שאתה במועצה כל כך הרבה שנים זה לא נותן לך	שירי זיידמן:
זכות להתנהל בצורה כזאת.	
די, שירי, אני רוצה להתקדם. עוד מעט שתיים עשרה	שירי זיידמן:
בלילה.	
לא נותן. לא נותן.	שירי זיידמן:
ברגע שהוא החליט לא לשתף אותי,	משה אופיר:
לא נותן. אין בעיה. לא נותן.	שירי זיידמן:
שירי, די. די. אוקיי, תודה.	שי רוזנצוויג:
מי שלא משתף, זה היחס.	משה אופיר:
אין בעיה.	שירי זיידמן:
לא רצינו להגיע לשם. אמרת את מה שאתה חושב.	שי רוזנצוויג:
בסדר גמור.	
זה מה שאני חושב. זה מה שאני מרגיש.	משה אופיר:
תמשיך עם ... שלך.	שירי זיידמן:
אתה אומר לי בפנים, 'אני לא מודיע לך, אני מודיע	משה אופיר:
לשלומית'.	
לא אמרתי שאני לא מודיע לך. אמרתי לך -	שי רוזנצוויג:
זה מעליב אותי.	משה אופיר:
לא אמרתי לך 'אני לא מודיע לך'. אמרתי לך	שי רוזנצוויג:
שהודעתי -	
הבנת מה שאני אומר? זה מעליב אותי. (מדברים	משה אופיר:
ביחד)	
האמת היא שלא. אני יושבת, האמת כל ישיבה שלוש	שירי זיידמן:
שעות.	
אה, את לא צועקת.	משה אופיר:
לא, אבל יש גבול לזלזול שלך כלפי אנשים.	שירי זיידמן:

- שי רוזנצוויג:** אנחנו כל היום מתעסקים בהעלבויות שלך, משה. די. נראה לי 25 שנה, מיצינו.
- שירי זיידמן:** אתה כל הזמן צועק על כולם. די, מספיק לצעוק על כולם כאן.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, ההצעה היא לאשר לקיחת הלוואה על סך 2.5 מיליון במסגרת תוכנית ההבראה מבנק דקסיה או מזרחי, בטווח של עד 15 שנה ובריבית עד פריים פלוס 0.4. מי בעד?
- אלי כהן:** אני מבקש -
- שי רוזנצוויג:** רגע, בוא נצביע על זה. אחרי זה.
- אלי כהן:** שנייה, אני רוצה להצביע בעד. אני באמת רוצה להצביע בעד. אני מבקש שההצעה תישאר על כנה, בלי החופש שהגזבר ביקש בהתחלה. שתישאר על 12 שנים ושייקח את החופש שלו במרווח שהוא ביקש. לא לשים את זה, 12. לא עד 15.
- דוברת:** תיקח את החופש לריבית, אל תיקח את החופש של ה-15.
- אלי כהן:** אז תקרא את ההצעה.
- שי רוזנצוויג:** תשאיר את זה ב-12 כמו שהיה במקור.
- אילן דולב:** תשאיר במקום 15, 12. אני אקרא. אפשר לקרוא את ההחלטה? הצעת החלטה: מאשרים לקיחת הלוואה של 2.5 מיליון שקלים במסגרת תוכנית ההבראה מבנק דקסיה בטווח של 12 שנים וריבית של עד פריים פלוס 0.4. בצירוף תב"ר שיוקם לצורך העניין.
- שי רוזנצוויג:** מי בעד?
- אילן דולב:** לפי טפסי בנק ושעבוד הכנסות עצמיות, או מזרחי.
- דליה נחום-לוי:** או בנק דקסיה או בנק מזרחי.
- אורית שגיא:** שאלה רק לגבי התב"ר. האם המשמעות של זה, איך אנחנו נוכל לדעת לפני שנעשה שימוש בכסף, מה הייעוד שלו?
- אילן דולב:** זה יהיה השימוש בכסף.
- אורית שגיא:** ההלוואה הזו, מה יקרה בכספים הבאים?
- אילן דולב:** אנחנו נגיש כל פעם. נגדיל את התב"ר הזה.

אבל אתה תביא לאישור שלנו לפני כן את הייעוד?	אורית שגיא:
כל פעם שאני לוקח הלוואה,	אילן דולב:
כל פעם שלוקחים הלוואה -	שי רוזנצוויג:
סליחה, על הסך הזה? אתה לא רוצה על הכל, כמו	אודליה גוטל:
שדיברנו? על ה-18,042?	
כי זה נמצא בסדר יום. חבר'ה, בואו נעשה סדר,	שי רוזנצוויג:
אוקיי? עזבו את התב"ר כרגע. יש תב"ר שלם לגבי	
הדבר הזה. קצת איבדת אותנו. מאשרים ברוב קולות	
לקיחת הלוואה על סך 2.5 מיליון ש, במסגרת	
תוכנית ההבראה, מבנק דקסיה או מזרחי, לטווח של	
עד 12 שנים, בריבית עד פריים פלוס 0.4. מי בעד?	
אני מבקש שיהיה רישום שמי.	משה אופיר:
בסדר. בעד: אורית, שלומית, שירי, שי, אייל, רחל,	שי רוזנצוויג:
דליה. מי נגד? אף אחד. מי נמנע? רגע, אלי בעד.	
סליחה. מי נגד? אז רק משה נמנע?	
אני רק מוסיף לכם להחלטה לפי טפסי הבנק, כולל	עו"ד ברוך חייקין:
שעבוד הכנסות.	
למה נמנעת?	שי רוזנצוויג:
מהסיבות שלי. שאתה לא מכבד אותי.	משה אופיר:
זה לא נכון. מאוד מכבד אותך.	שי רוזנצוויג:
אבל שי, אי אפשר להתווכח עם תחושה של בן אדם.	אורית שגיא:
התחושה היא ... למה להתווכח?	

החלטה:

מאשרים ברוב קולות לקיחת הלוואה על סך 2.5 מיליון ש במסגרת תוכנית ההבראה מבנק דקסיה או מזרחי בטווח של עד 12 שנה ובריבית של עד פריים + 0.4. לפי טפסי הבנק ובכפוף לשעבוד הכנסות עצמיות לרבות מים וביוב.

בעד: אורית שגיא, שלומית ארצי, שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, רחל שטיינר, אלי כהן, שי רוזנצוויג.

נמנע: משה אופיר.

9. חידוש מסגרות אשראי לזמן קצר (חח"ד) לשנת 2020.

שי רוזנצוויג:

סעיף מס' 9, חידוש מסגרות אשראי לזמן קצר (חח"ד) ל-2020. אני אקרא את זה. לאחר שקיימנו בשבוע שעבר ישיבה ארוכה וטובה בנושא תוכנית ההבראה של אלפי מנשה במשרד הפנים, הוחלט על ידי ממונה על המחוז והגורמים הרלוונטיים במשרד הפנים, האמונים על תוכנית ההבראה, להשאיר בשלב זה את מסגרות האשראי כפי שהן. זאת בכדי לאפשר לרשות לנהל ולהתנהל בצורה טובה. מדובר על בנק מזרחי 2.270. בנק לאומי 1.3 מיליון. מליאת המועצה מתבקשת לאשר את מסגרת החח"דים כפי שאושרה בראש ובראשונה על ידי משרד הפנים. הסכום קטן ב-900,000 ₪ ממה שאושר על ידינו בתחילת 2019. מטרת כספים אלו היא לגשר על פערי מימון של כספים ממשרדי ממשלה, גביית ארנונה והכנסות מתוכניות הבראה, ולאפשר גמישות תזרימית עד לקבלתם. אני יכול להוסיף, כפי שהיה בשנת 2019 בדיוק. כפי שידוע לכם, כל גוף המנהל פעילות פיננסית לא יכול לפעול ללא תזרים מזומנים עובדתית, ואף יכול להגיע למצב בו הוא מפסיק לספק שירותים. על פי תוכנית משרד הפנים, עד תום תוכנית ההבראה ירדו החח"דים באופן הדרגתי עד כ-5% מהתקציב השנתי של המועצה. אנחנו רוצים להשאיר את התקציב -

אייל רוזנפלד:

זה אחד מאבני הדרך. זה כמובן שזה אחד מאבני, זה מיעדי תוכנית ההבראה. זה לא אבני דרך. יעדי תוכנית. אנחנו רוצים להוריד, בבקשה. אני רוצה להבין.

שי רוזנצוויג:

חבר'ה, בואו נהיה חדים. אנחנו לקראת הסוף. אני מבין שלפי תוכנית ההבראה אנחנו צריכים לרדת ל-5%. זה בסיומ תוכנית ההבראה ל-5%? איך זה הולך? יש איזה -

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

יכול להיות שזה יקרה כבר -

אילן דולב:

על כמה אנחנו עומדים היום?

משה אופיר:

6 ומשהו.	אילן דולב:
בזמנו לקחנו את ההלוואה של 1.5, והחזרנו 1.2 מצד אחד. סגרנו חח"ד בנקים, לא יודע, לא זוכר כבר איזה.	משה אופיר:
אוצר החייל.	שירי זיידמן:
אוצר החייל. אבל מצד שני העלינו בבנק אחר.	משה אופיר:
300,000 שקלים.	אילן דולב:
וזה עמד לפי ההנחיות של תוכנית ההבראה?	משה אופיר:
ברור.	שירי זיידמן:
זאת אומרת שאנחנו יכולים לקחת, לסגור בבנק אחד ולהעלות בבנק אחר?	משה אופיר:
לא, מה פתאום. זה היה מאושר. קודם כל, המהלך היה מאושר.	אודליה גוטל:
מה זה מאושר?	משה אופיר:
מאושר על ידי משרד הפנים. אתה לא עושה את זה על דעת עצמך. גם אם תסתכל, בשקף רשום - אושר על ידי משרד הפנים, זו הדרישה של משרד הפנים, שנשלם 1.2 מיליון שקל. האם זה גם אושר על ידי משרד הפנים שנעלה מצד שני ב-300?	אודליה גוטל:
כן, הם הבינו שהם לקחו יותר מדי.	אודליה גוטל:
לא יכול לתת לי מענק 1.5 מיליון ולקחת - אם תסתכל תוכל לראות שגם בשקף כתוב שבעצם אנחנו מקטינים ביחס לשנת 2019 ב-900,000 שקלים ולא ב-1.2 מיליון בגלל ה-300 בעצם שהגדלנו בחזרה. בסדר? זה בדיוק הפער הזה.	אודליה גוטל:
לא, זה לא מדויק מה שאת אומרת. את אומרת שזה קטן ב-900,000 ממה שאישרנו.	אלי כהן:
כן, כן, אישרנו.	שירי רוזנצוויג:
זה לא בפועל.	אלי כהן:
לא, מה שאישרנו.	שירי רוזנצוויג:
לא, בפועל זה 900.	אודליה גוטל:
כן, אבל שניכם צודקים, בקיצור.	שירי רוזנצוויג:
בשנת 2019, בתחילת 2019, החח"ד היה ב-900,000 שקל יותר ממה שעכשיו. כל הדבר הזה	משה אופיר:

- מאושר על ידי החשב המלווה?
כן. הוא היה בישיבה. כן.
קיבלתי את התשובות. תודה רבה.
כמה היה בנק לאומי לפני?
לא השתנה.
לא, זה לא משתנה. אנחנו לא מגדילים. מקבעים את
מה שהיה.
מה שהיה בתחילת שנת 2019 היה לנו בבנק לאומי
1.3 מיליון. בבנק אוצר החייל 1.2 מיליון, ובבנק
מזרחי היה 1,975,000. אלו המספרים.
אוקיי. אז זה אותו דבר והוא 1,975 ....
יש פה לעוד מישהו שאלות?
כן, לי יש אמירה.
חבר'ה, באמת מאוחר. ויש עוד שני נושאים.
האם אנחנו יודעים פחות או יותר מה תהיה הירידה
בחח"דים ומתי היא תקרה? זה יקרה בשנה הקרובה
בשנה הבאה?
עד סוף 2020.
אוקיי. אם אנחנו מחויבים לרדת בחח"דים עד סוף
2020 אני רוצה לבקש להוסיף להחלטה הזו שבמידה
וכספי התוכנית יילקחו לטובת הקטנת החח"דים, זה
יהיה בד בבד עם חידוש או עדכון החלטת המועצה,
אישור המועצה. זאת אומרת שאישור המועצה
למסגרת החח"דים תהיה לא לכל השנה אלא עד
לנקודה שבה כל פעם תרד מסגרת האשראי.
שנתאים את האישור -
אם באמצע השנה נרצה להוריד את זה ל-5%, אז
במקום בנק לאומי 1.3 מיליון, האישור יהיה -
למה? באמת אני שואל. למה?
למה לא?
אני שואל באמת למה. כי עבדנו עם החשב מול
משרד הפנים -
אין בעיה, אבל למה לא? מה הבעיה?
אז מה התאריך שתנקבי עכשיו?
אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אלי כהן:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אילן דולב:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

משה אופיר:

אורית שגיא:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אילן דולב:

- שי רוזנצוויג:** למה להסריס את המערכת? למה זה טוב? עד שמשרד הפנים החליט ואישר, שזו באמת היתה הבעיה הכי גדולה, זה יאפשר לנו גמישות בשנת תזרים קשה מאוד, שנת הבראה, למה להכניס עוד עיזים באמצע? באמת אני שואל. הרי אנחנו צריכים להגיע בסוף -
- משה אופיר:** רגע, בסוף שנת 2020 אנחנו צריכים לרדת מ-3.5 מיליון נגיד ל-3. נכון, נכון.
- שי רוזנצוויג:** אז מה? אני לא מבינה מה הבעיה?
- אורית שגיא:** אבל באופן עקרוני מאשרים לך את זה -
- משה אופיר:** כדי כל פעם להעלות את זה לאישור? למה?
- שי רוזנצוויג:** עד סוף שנה.
- אילן דולב:** עד סוף השנה.
- משה אופיר:** ... ישיבת מועצה ותעדכני על מסגרת חח"ד. מה הבעיה?
- אורית שגיא:** משרד הפנים ייתן לי מענק של 5 מיליון שקלים, 3 מיליון שקלים -
- משה אופיר:** ואז מה? אז תבוא לפה ואז נגיד לך אנחנו בבנק לאומי למיליון?
- אילן דולב:** אנחנו נצטרך לשנות את המסגרות -
- אורית שגיא:** זה לא סותר את מה שאני אומרת.
- משה אופיר:** אפשר להוריד באמצע השנה?
- אילן דולב:** כן. בהצעת ההחלטה הקודמת ...
- שי רוזנצוויג:** אורית, למה צריך עוד משהו על מה שמשרד הפנים דורש?
- אורית שגיא:** שנייה, רגע, דקה.
- שי רוזנצוויג:** למה? לפני הדקה. למה צריך? על מה שמשרד הפנים דורש. הוא מבחינתנו, אולי לא היינו רוצים להוריד את זה. אנחנו אלה שבאנו ואמרנו.
- אורית שגיא:** שי, תיאורטית, משה, דקה רגע בבקשה. כשאתה לוקח הלוואה, אתה מביא את זה לאישור המועצה כי אלה הכללים, נכון? אוקיי. אתה יכול לבוא אלינו ולבקש שניקח הלוואה, תיאורטית, כן? של 1.5

- מיליון שקלים ולבוא ולהגיד 'אני לוקח מיליון שקלים לצמצום החח"ד'.
שי רוזנצוויג: החשב יגיד, לא אני.
- אין בעיה, בסדר. צמצמת את החח"ד במיליון שקלים, אבל המסגרת נותרה על כנה. תיאורטית אתה חופשי כרגע לעשות בכסף הזה בהמשך הדרך מה שאתה רוצה?
אורית שגיא: נו? זו המטרה. אבל זו המטרה.
- איזו מטרה? אתה לא מתאים את החח"ד. חבר'ה, מה, נבנה פסל של עצמנו? אנחנו בתוכנית שבה אנחנו צריכים גמישות -
שי רוזנצוויג: למה פסל? אני אומרת לך בדיעבד. אין בעיה. שי, אין בעיה. למה הבאת חשב?
אורית שגיא: אני לא הבאתי חשב. מינו לנו חשב.
- שנייה, לא, אתה ביקשת. החשב מונע ממך גמישות. אז למה הבאת חשב?
שי רוזנצוויג: החשב מונה על ידי משרד הפנים, אוקיי? הם מאוד קשוחים איתנו. אין צורך.
- בסדר, אבל אתה חתמת על זה. אתה הסכמת לזה. אין צורך להקשיח עוד יותר.
אורית שגיא: אני לא מקשיחה.
- בראייה שלנו זה מסבך, זה מסרבל. לא צריך את זה. זו סתם התעקשות.
שי רוזנצוויג: למה זה מסבך?
אילן דולב: אני אסביר למה זה מסבך.
- להיפך. זה מכניס לנו אבני דרך בדרך. בשום תוכנית הבראה זה לא היה בהתייעלות.
אורית שגיא: זה מכניס לנו אבני דרך לאורך השנה, כדי שלא נגיע לסוף השנה, שלא נעמוד בתוכנית לצמצום חח"ד.
- אבני דרך על אבני הדרך?
שי רוזנצוויג: אבל אתה בעצמך אמרת שאתה מחויב לעשות את זה anyway.
- זה מה שאנחנו עושים. אין לנו ברירה אחרת. אבל אבני דרך עוד להוסיף? מה טוב?
שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

אילן דולב:

דוברת:

אילן דולב:

אני לא מבינה מה הבעיה.
יש בעיה קשה מול הבנקים.
יש בעיית אמון. חוזרת למה שדיברתי מקודם.
הבנקים, בעקבות כל המצב שהיה בשנה שעברה,
אני מזכיר לכם שבנק אוצר החייל לא רצה לעבוד
איתנו יותר. בנק לאומי מאוד מקשה על העבודה
היום, כי בנקים לא יודעים לעבוד עם גופים
גירעוניים. קשה להם מאוד לעבוד עם גופים
גירעוניים. לא כולם מומחים בתחום של רשויות
מקומיות ותוכניות הבראה. כנ"ל גם בנק מזרחי. בנק
מזרחי אומר 'חבר'ה, לא ברור מה קורה פה. יש לכם
הגבלות של תוכנית הבראה. לא הגיע אליכם חשב
מלווה. מופיע שאתם צריכים לקבל מענקים. לא נכנס
לכם כסף. אני נורא מפחד לתת לכם',

גם להם לא הודעתם שקיבלנו מענק?

משה אופיר:

אילן דולב:

'אני מפחד לתת לכם הלוואות. או אני לא מפחד לתת
לכם הלוואות אבל אני מעלה את הריבית במקום
פריים אני מעלה לכם פריים פלוס 2.7. למה? כי יש
כאן סיכון. והסיכון מגולם בריבית או מגולם בעניין
של אנחנו לא רוצים לעבוד אתכם'. ככל שאנחנו
נוסיף לנו יותר מעצורים, השקיפות שלנו מול
הבנקים, אני מחר לדברך הולך לבנק, אני מראה לו
את החלטת המועצה, שולח להם את החלטת
המועצה, מותנה בזה שמשרד הפנים יקצץ או לא
יקצץ. הם ישר רואים את השורה הזאת, אומרים
'חבר'ה, אנחנו לא רוצים לעבוד אתכם כי אתם לא
ודאים. אנחנו רוצים לתת לכם אשראי עד סוף שנה.
רוצים? סבבה. לא רוצים? נעלה את הריבית'.

אז אני אקל עליך, בסדר? האם אנחנו יכולים לקבל
החלטה פנימית, לא במסגרת ההחלטה לאישור
מסגרת החח"דים, שבכל פעם שאנחנו נרד בחח"דים,
אנחנו נצמצם בהתאם לזה בהחלטת מועצה את
המסגרת. החלטה פנימית שלנו.

זה אותו אחד. ברגע שאנחנו יורדים -

אורית שגיא:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג: למה לעשות את זה? למה לעשות את זה?
אורית שגיא: אני לא מתנה את זה.
שי רוזנצוויג: למה?
אודליה גוטל: שנייה, מה הלחץ לעשות את זה?
אילן דולב: אני לא הבנתי את ההחלטה. אני רוצה להבין את ההחלטה.
שי רוזנצוויג: זה מקשה.
אורית שגיא: במה זה מקשה עליך?
אילן דולב: תן לי רגע להבין את ההחלטה. אני לא הבנתי.
אורית שגיא: אם אתה עכשיו קיבלת 2 מיליון שקלים, אני אסביר. אמרת שלא הבנת. אני אסביר. אם עכשיו קיבלת 2 מיליון שקלים הלוואה, ואתה הצגת לנו שחלק מייעוד ההלוואה זה צמצום חח"דים מיליון שקלים, האם הגיוני שמסגרת החח"דים תרד במיליון שקלים?
אילן דולב: אבל ברגע שמורידים לי את החח"ד, אז זה מצומצם באופן אוטומטי מסגרת החח"ד.
אורית שגיא: אין בעיה. לא, זה מצומצם לך בבנק. אבל מה הבעיה לקבל אישור -
אילן דולב: ... בבנק. משרד הפנים, אז כנראה שאת לא מבינה את הטכניקה. משרד הפנים, ברגע שהוא ייתן לי מענק נוסף או הלוואה נוספת, יגיד לי 'אילן, יש לך', איך זה עובד? אני מקבל היתרי אשראי ממשרד הפנים. משרד הפנים אחרי שאתם מאשרים או לפני שאתם מאשרים אומר לי, הבנק צריך שתי החלטות. החלטה אחת של משרד הפנים והחלטה אחת של המועצה. משרד הפנים שולח לי דף ואומר לי 'זו מסגרת האשראי שאתה יכול לקחת מכל בנק, כפי שביקשת או כפי שאנחנו מאשרים לך'. ברגע שהוא מחליט לקצץ את המסגרת, הוא שולח לי דף חדש ואומר לי 'מהיום והלאה, או חודש הבא והלאה', או לא משנה ממתני, 'משרד האשראי לך נגיד בבנק מזרחי תרד במקום 2 נקודה משהו תרד למיליון שקל'. אני מחויב לעבוד על פי חוק. לשלוח את זה לבנק ולהגיד לו 'זו מסגרת האשראי שלי. אני חייב

להצטמצם'.	
האם הגיוני, אילן, שאלה אחרונה -	אורית שגיא:
לכן מה שאמרת זה אותו דבר.	אילן דולב:
בסדר. הבנתי. האם הגיוני לומר שמסגרת החח"דים	אורית שגיא:
תהיה כל הזמן בירידה, או שיכול להיות מצב שהיא	
תרד, תעלה, תרד? כאילו זה מה?	
מה, לאורך השנים?	אילן דולב:
לא, רק בשנה הקרובה.	אורית שגיא:
שנייה, אני רוצה לענות. אני אענה. השנה כנראה,	אילן דולב:
מהיום המסגרת, ברגע שנקבל את ההחלטה הזו,	
מסגרת החח"ד לא יכולה לעלות. למה? כי משרד	
הפנים מתנגד לזה בצורה נחרצת. וגם אנחנו לא	
רוצים.	
בתוך זה. בתוך המסגרת.	אורית שגיא:
לא, מעבר למסגרת -	אילן דולב:
לא מעבר. בתוך.	אורית שגיא:
בתוך המסגרת מה זאת אומרת?	אילן דולב:
הוא ינצל כמה שהוא רוצה.	אייל רוזנפלד:
זו מסגרת, כמה שאני צריך.	אילן דולב:
אם אתה לוקח עכשיו מיליון שקל הלוואה, מצמצם	אורית שגיא:
את החח"ד במיליון שקלים,	
מאיפה אני אקח מיליון שקל הגדרה?	אילן דולב:
אבל זה היעד שלך בתוכנית ההבראה, בשנה	אורית שגיא:
הקרובה.	
... אז המסגרת תצטמצם.	אילן דולב:
אז לכן אני שואלת. האם קיימת אופציה, מה?	אורית שגיא:
משרד הפנים עושה את זה. את כאילו רוצה להוסיף	אודליה גוטל:
עוד איזשהי -	
תגידי לי מה. בואי תקשיבי ... אני אנסה להגיד	אילן דולב:
טכנית.	
אילן, אתה יש לך מסגרת עכשיו מקסימאלית שאנחנו	אורית שגיא:
מאשרים.	
3.5 מיליון שקל.	אילן דולב:
אתה לאורך השנה צריך לרדת במסגרת, עד שאתה	אורית שגיא:

- מגיע ליעד שלך בסוף השנה. אני הבנתי -
לא בטוח.
כן, למה לא בטוח?
לא, אבל זה לא משהו שבטוח אתה רץ עליו. בסדר?
הם רוצים את זה. משרד הפנים רוצה את זה, כן? לא
בטוח שאתה רוצה את זה. משרד הפנים מבחינתו
עכשיו תהיה, הרי תוכנית ההבראה -
אבל הרגע סיכמנו שבסוף 2020 -
אתה צריך. אבל אני אומר עוד פעם -
בהגדרה אתה תקטין -
לא בטוח, לא בטוח.
רגע, רגע. בסוף שנה נופלת המסגרת לאפס, ואז
אנחנו באים שוב לשולחן הזה ושוב מגדירים מסגרות
חדשות לשנה הבאה. 2021. זו מסגרת לשנה.
זה הכל. זה 2020.
מי תוקע כף שאתה, למרות שהקטנת את זה, אתה
לא תעשה לנו לא יודע מה ותגמור את השנה באותו
סכום שהתחלת?
החשב המלווה ידאג לזה. זה תפקידו. חשב מלווה.
... את החשב מלווה, אני אחקור אותו.
עוד שאלות?
אתם מבינים שהחשב המלווה חותם על כל הזמנת
עבודה שיוצאת מהמועצה?
אם אנחנו מיותרים, אז אפשר לפזר אותנו.
לא מיותרים, חלילה.
זה בסדר, הכל בסדר. כל הזמנת עבודה שיוצאת, גם
10 שקלים,
זה דברים שמקדמים.
אני מבטיח לך שהשנה תיגמר במקסימום -
בעזרת השם, אני מקווה.
למה? לא, במקסימום לא ב-5%. במה שהתחיל.
הצעת החלטה, חבר'ה.
תמיד יבוא אל החשב מלווה ויגיד לו 'תשמע, אנחנו
לא זה זה וזה וזה'. וזה מה שיקרה.
- שי רוזנצוויג:
אלי כהן:
שי רוזנצוויג:
אלי כהן:
שי רוזנצוויג:
אילן דולב:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
אודליה גוטל:
אורית שגיא:
שי רוזנצוויג:
אודליה גוטל:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:
אודליה גוטל:
משה אופיר:
שי רוזנצוויג:
משה אופיר:

שי רוזנצוויג: חידוש מסגרות אשראי לזמן קצר, חח"ד, לשנת 2020, לפי הפירוט הבא: בנק מזרחי 2.270 מיליון, בנק לאומי 1.3 מיליון. חידוש המסגרות הינו על פי טפסי הבנק, כולל שעבוד הכנסות עצמיות לרבות מים וביוב. מי בעד? פה אחד.

מאשרים פה אחד את חידוש מסגרות אשראי לזמן קצר (חח"ד) לשנת 2020 לפי הפירוט הבא: בנק מזרחי – 2,270 אלפי ₪. בנק לאומי – 1,300 אלפי ₪. חידוש המסגרות הינו על פי טפסי הבנק וכולל שעבוד הכנסות עצמיות לרבות מים וביוב.

החלטה:

10. פתיחת חשבון בנק בבנק הדואר לטובת גן סחלב.

שי רוזנצוויג: סעיף 10. מבקשים לפתוח חשבון בנק הדואר לטובת גן סחלב.

אודליה גוטל: אני אקריא את זה. מבקשים לפתוח חשבון בנק בבנק הדואר לטובת גן סחלב עקב החלפת גנת. גנת בבנק סחלב יצאה, סיימה, נכנסת חדשה. ואנחנו פשוט מבקשים לפתוח חשבון בנק על שמה.

משה אופיר: אני בעד.

אודליה גוטל: רגע, רגע. זה חשוב. כדי שנעשה את זה.

משה אופיר: אבל יש רוב.

שי רוזנצוויג: אבל יש את העדכונים שלי.

אודליה גוטל: זה חייב להיות על שם בנק הדואר.

שי רוזנצוויג: אתה מתנהג כמו ילד קטן. (מדברים ביחד)

שירי זיידמן: אייל, בן אדם רוצה לקום ללכת, שיילך.

שי רוזנצוויג: חבל. אבל זה זלזול. ...

משה אופיר: לפי איזה ספר אתה עובד?

שי רוזנצוויג: אני מודה לך. ...

אודליה גוטל: הצעת החלטה. מבקשים, מאשרים לפתוח,

דוברת: ביי, משה. לילה טוב.

אודליה גוטל: מאשרים לפתוח על שם גן סחלב חשבון בנק בבנק הדואר, סניף אלפי מנשה, כאשר זכויות החתימה בחשבון זה של המועצה מתאריך פתיחתו ואילך יהיו

מנהלת הגן, רביד טל, מס' ת.ז. 201539517 ו'או
גזבר המועצה אילן דולב, מס' ת.ז. 022095376,
באופן שחתימותיהם לחוד ו/או לחוד יחייבו חשבון זה
לכל דבר,

לא, לא, ביחד.

שלומית ארצי:

למה רק ביחד? שנייה, רגע. עשינו את זה כבר. יש
לי הצעות החלטה זהות לחלוטין.

אודליה גוטל:

לא, לא, זה צריך להיות ביחד. מה זאת אומרת?
הגננת תבוא ל-20 שקלים?

שלומית ארצי:

אילן דולב:

כן, שתבוא. אתה רוצה שנספר לך מה קרה פה?
להקשות על הגננת. למה? (מדברים ביחד) זה
סכומים קטנים. מה קורה לכם? אלו סכומים קטנים?
זה 100 שקלים, 30 שקלים, 50 שקלים.
זה כסף קטן.

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

חבר'ה, זה החיים פוגשים את הזה. אין מה לעשות.
כמו שהוא אמר. שיגבילו את זה.

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

אין, הן לא מקבלות כסף גם ככה. שייכנס לשם
משהו. מוגבל ל-500 ש' לחודש.

אודליה גוטל:

עד 500 שקל. ומעל ל-500 חתימות שניהם.
ומעל ל-500,

עו"ד ברוך חייקין:

אודליה גוטל:

ברוב המקרים אין להם הרבה יותר מזה.

דליה נחום-לוי:

אין בעיה. אבל בואו נהיה זהירים.

שלומית ארצי:

אוקיי. אז אמרנו ככה.

אודליה גוטל:

יאללה, חבר'ה. עוד שני נושאים וסיימנו.

שי רוזנצוויג:

באופן שחתימותיהם לחוד עד 500 ש' וביחד מעל ל-
500 ש' יחייבו חשבון זה לכל דבר ועניין. הכל על פי
הטפסים המחייבים בבנק.

אודליה גוטל:

מי בעד? פה אחד.

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד לפתוח ע"ש גן סחלב חשבון בנק
בבנק הדואר סניף אלפי מנשה, כאשר זכויות
החתימה בחשבון זה של המועצה מתאריך פתיחתו
ואילך יהיו מנהלת הגן: רביד טל (מס' ת.ז. -
2015539517) ו/או גזבר המועצה אילן דולב (מס'
ת.ז. 022095376) באופן שחתימותיהם לחוד ו/או

החלטה:

**בידח בסכום של עד 500 ₪ בחודש וחתימותיהם
ביחד מעל 500 ₪ בחודש, יחייבו חשבון זה לכל
דבר ועניין, הכל עפ"י הטפסים המחייבים בבנק.**

**11. פתיחת תב"ר תוכנית הבראה וחשבון בנק ייעודי לטובת תוכנית
ההבראה.**

סעיף 11. אנחנו מבקשים לפתוח פה, לא רוצים?	שי רוזנצוויג:
אפשר להעלות את זה. אילן, אתה רוצה?	אודליה גוטל:
קודם אמרת לי שזה לא. עכשיו זה כן.	אילן דולב:
אמרנו שלא. (מדברים ביחד)	אורית שגיא:
עזוב אותך, לפעם הבאה.	אלי כהן:
לא, אני מבקשת לחשוב על זה. ברצינות.	אורית שגיא:
תקשיבו רק מה הוא אומר, תחשבו. אין בעיה. זה לא	שי רוזנצוויג:
דיון ארוך. זה בשבילך.	
אז בואו נגדיר. כדי שאני אוכל לשקף לכם את המצב	אילן דולב:
הקודם, בואו נגדיר שאנחנו פותחים תב"ר ל-2.5	
מיליון שקלים שאנחנו לוקחים עכשיו -	
שאישרתם.	אורית שגיא:
מקסימום נגדיל אותו.	שי רוזנצוויג:
1.5 מיליון מענק שקיבלנו ול-1.5 מיליון הלוואה	אילן דולב:
שקיבלנו, כדי לשקף לכם את המצב. לא הלאה,	
בסדר.	
לא רק לשקף,	שי רוזנצוויג:
ברגע שנרצה לקחת עוד הלוואות, ...	אילן דולב:
אין בעיה.	אורית שגיא:
אז רגע. החלטה 11.	שי רוזנצוויג:
תב"ר ייעודי, שנייה, פתיחת תב"ר ייעודי לטובת,	אודליה גוטל:
רק על מה שכבר קיבלנו.	אורית שגיא:
הלוואות ומענקים שכבר התקבלו בתוכנית ההבראה.	אודליה גוטל:
1.5, 2.5, הלוואה. אתה רוצה לתת בכפוף, לא,	
במסגרת הבנק, טופסי הבנק.	
לא, לא, פה אין. זה היה תב"ר ...	אילן דולב:
אה, זה תב"ר, סליחה. אוקיי.	אודליה גוטל:

תקריאי את נוסח ההחלטה.	שי רוזנצוויג:
מאשרים לפתוח תב"ר -	אילן דולב:
ייעודי לטובת הלוואת,	אודליה גוטל:
לא, מאשרים לפתוח תב"ר לתוכנית ההבראה ע"ס	אילן דולב:
2.5 ועוד 1.5, 4 מיליון ש"ח הבראה, (מדברים ביחד)	
1.5 הלוואה, 1.5 מענק,	שלומית ארצי:
רגע, שנייה. הלוואה זה 4 מיליון ש"ח. 1.5 ש"ח מענק.	אילן דולב:
שיתקבלו. סך הכל 5.5 בשלב זה. התב"ר יוגדל -	
מי בעד? פה אחד. תודה.	שי רוזנצוויג:
מאשרים פה אחד לפתוח ת"בר תוכנית הבראה	<u>החלטה:</u>
לטובת הלוואות והמענקים שכבר התקבל	
ובתוכנית ההבראה על סך - 5.5 מיליון ש"ח. מתוכם	
- 4 מיליון הלוואות ו-1.5 מיליון מענקים.	

12. עדכוני ראש המועצה.

יש כמה עדכונים. מי שרוצה. לא חייבים. בסדר	שי רוזנצוויג:
גמור. אתה לא רוצה לחכות עוד דקה? חבל שמשה	
לא נשאר. אלו פשוט עדכונים שכדאי שהם יהיו	
בהתחלה. בכל זאת, אני לא מעדכן בדברים שהם	
בתוך הדיון.	
משה ביקש שזה יהיה בסוף.	שירי זיידמן:
בסדר. חבל, אבל לא נתווכח. וטרינרית חדשה	שי רוזנצוויג:
הצטרפה אלינו. קוראים לה רעות אפשטיין. התחילה	
כבר לעבוד. נאחל לה בהצלחה.	
שעות העבודה שלה הן אחרי הצהריים?	דליה נחום-לוי:
שעות העבודה שלה אחרי צהריים.	שי רוזנצוויג:
סוף סוף הצלחתי.	אודליה גוטל:
לבקשת הציבור, מארבע עד חמש וחצי בימים שהיא	שי רוזנצוויג:
עובדת. הלאה. עו"ס נוער וצעירים חדשה, בחורה	
בשם שירי תמסיט, היא כבר עובדת. נמצאת אצלנו.	
נאחל לה בהצלחה. וגם תובע עירוני נמצא בדרך.	
הוא כרגע בענייני הסמכה.	
וגם מכרז ליועמ"ש.	אודליה גוטל:

<p>יש מכרז ליועמ"ש שהוא עדיין קיים. אבל אין לי מה לעדכן בו. רוצה לעדכן, חבל שמשה, רציתי להזמין. 31 לחודש מגיע שר התחבורה אלינו לביקור עבודה והיכרות איתי. הוא מגיע להכיר אותי לפי בקשתי. ביקשתי להעלות את הנושאים הבוערים, מכביש 55, החיבור ל-444,</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>אתה יודע אבל מה הבעיה. כוכב יאיר וצור יגאל פתחו פתח יציאה לכיוון צופים. ומצופים -</p>	<p>דליה נחום-לוי:</p>
<p>כמובן שאנחנו יודעים ואני שוחחתי עם ראש המועצה שלהם עם זה ואני רוצה להגיד לך,</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>זו אחת הסיבות שהפקק ירד.</p>	<p>אורית שגיא:</p>
<p>יש סיבות שהפקק ירד. אז הם פחות עושים את זה, וסיכמנו, אנחנו עובדים בשיתוף פעולה. וחלק מהעובדה שהפקקים היום הם בסדר גמור זה הדבר הזה.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>
<p>פקק זה מראש לא בסדר.</p>	<p>דליה נחום-לוי:</p>
<p>לא, כל המדינה פקוקה. (מדברים ביחד) חבר'ה, תודה רבה. אפשר לסגור את ההקלטה.</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
